

கிளை 2 - இன.

தமிழ் வேதமொகிய

திருக்குறள் வச்சினம்.

305

இது

கற்பேரநாம மருமநாமாபித யாவநக் தம்

எளிதிலே பவனபரம் பொருடடு

தொடரூர் லொ

திருமுல்லைவாயல் ஸபா மாஸ்காட்டர்

சு. இரத்தினம் பிள்ளையால்

செய்து

செய்து

“திருப்புகழ்” யிப்பாடலில்

அச்சிற்பதிப்பிக்கப்பட்டது.

முதற்பதிப்பு.

1909.

Copy Right Registered.]

[இதன் விலை ரூ. 1-0-0.

PREFACE.

Ever since the dawn of civilization, the end and aim of mankind has been the attainment of Sâlvation of the Soul. Many are the paths which lead to salvation. The easiest of these is the acquisition of knowledge and such knowledge can be gained only through good books. There are books and books but Thirukkural, the immortal work of Thiruvalluva Nayanar stands far and away the best of all. The elegance of the language, the purity of the expression and the loftiness of the moral sentiments expressed have given to Thirukkural a position which is altogether unique in Tamil literature. The fact that it has been translated into the languages of Europe is ample testimony to its intrinsic value as a moral code.

As many as ten commentaries have been written on the book, but of them all the best is that of Parumelalagar. In many cases however, his commentary has been found more difficult to understand than the text itself. As the result of these causes only Pandits can read and understand Kural and its teachings. To the majority of the Tamil knowing population therefore Kural is a sealed book. My object in writing this book has been to make it available to the masses in easy prose.

I trust that the book will be found useful to boys and girls as well and by reading it through they will go better equipped for the battle of life.

Any suggestion for the improvement of the book will be thankfully accepted.

Thumalaivasal }
14-7-09

P. D. Ratnam Pillai.

SOME SELECT OPINIONS.

DIVANAH PUR RAGUNATHAKURU AVERGAL C.S.I.
KUMBAKONAM, WRITES,—

I return the ms of (Thankural Vachanam) you kindly sent me to read. * * I showed it to some Tamil Pandits. They all spoke highly of the work. I enclose the opinion of one of them.

T. S. SUBRAMANIA AIYAR ESQ. M. A. L. T. LECTURER
PRESIDENCY COLLEGE, MADRAS, WRITES,—

“* * I am glad you have put your hand to something so useful as the first book in the Tamil language that deals with moral virtues and duties of humanity. Your rendering into prose is very appropriate and easy.”**

K. VAIDYANATHA IYER ESQ. B. A. KUMBAKONAM WRITES:—

“* * I am glad to note you have attempted a simplified prose version of the greatest of Tamil works—the Kural, and I daresay it is laudable, for every effort made to interpret the noblest thoughts of our own greatest sage to the children, women and men of the land, is also in the right direction and yours, may I hope, prove of benefit in that way.” * * *

குமபகோணம்.

ஸ்ரீமான திவான ப மதுரா ஸா. இராகுநாதராவ் அவர்கள்,
ஸி. எஸ். ஐ. அன்புக் காலா வாகையனுப்பியது.

ஐயா,

என்னடக்கனுப்பின திருக்கறனின் பொழிப்புரைநிற சில
பாகம் படிக்குவாரா? அங்ஙனம் பரிமேலழகருநாயைப்
பொருட்படுத்தி எவ்வித கடைநிற செய்யப்பட்டதாகத் தெ
ரிவினறது. ஆதலின் பவருக்கும மிகப் பயன்படுமென்று நம்பு
கின்றேன்.

பின்னத்தூர்

குமபகோணம்

அ. நாராயணசாமி ஐயன்

22-9-09

தலைமைத்தமிழ்ப்பணித் துறை
டவுன் ஸ்டேஷன்.

உ
கணபதி துணை.

பால் இயல் அதிகார அகராதி.

பால் 2 இயல் 5 அதிகாரம் 108.

1-வது அறத்துப்பால்	13	அதிகாரம்.	பக்கம்.
பாயிரம்.		31. வெகுளாமை.	51
அதிகாரம்.	பக்கம்.	32. இன்னுசெய்யாமை.	52
1. கடவுள் வாழ்த்து.	13	33. கொல்லாமை.	53
2. வான்சிறப்பு.	14	34. நிலையாமை.	54
3. நீத்தார்பெருமை.	15	35. தறவு.	56
4. அறன் வலி உறுத்தல்.	17	36. பெய ந ணர்கல்.	57
(1) இல்லற இயல்.		37. அவா அறுத்தல்.	58
5. இவ்வாழ்க்கை.	19	38. ஊழ்.	59
6. வாழ்க்கைத்துணைமை.	20	2-வது பொருட்பால்	61
7. புதல்வனாப்பெறுதல்.	22	(3) அாக இயல்.	
8. அன்பு உடைமை.	23	39. இறைமாட்சி.	61
9. விருந்து ஒம்பல்.	24	40. கல்வி.	63
10. இனியவைகூறல்.	25	41. கல்லாமை.	64
11. செய்ந்நன்றியறிதல்.	27	42. கேள்வி.	65
12. நடுவுநிலைமை.	28	43. அறிவுடைமை.	66
13. அடக்கம் உடைமை.	29	44. குற்றம் கடிதல்.	67
14. ஒழுக்கம் உடைமை.	30	45. பெரியோரைத்துணைக்கோ	
15. பிறனில் விழையாமை.	31	டல்.	68
16. பொறை உடைமை.	32	46. சிறுநினைம் சேராமை.	70
17. அழுக்காறுமை.	33	47. தெரிந்துசெயல்வகை.	71
18. வெட்காமை.	35	48. வலி அறிதல்.	72
19. புறங்கூறுமை.	36	49. காடம் அறிதல்.	73
20. பயனில் சொல்லாமை.	37	50. இடன் அறிதல்.	75
21. திண்ணை அச்சம்.	38	51. தெரிந்து தெளிதல்.	76
22. ஒப்புவு அறிதல்.	39	52. தெரிந்து வினையாடல்.	77
23. நகை.	40	53. சுற்றம் தழால்.	78
24. புகழ்.	42	54. பொரசாவாமை.	80
(2) துறவற இயல்.		55. செங்கோன்மை.	81
25. அநா உடைமை.	43	56. கொடுங்கோன்மை.	82
26. புலால் மறுத்தல்.	45	57. வெருவாதசெய்யாமை.	83
27. தவம்.	46	58. கண்ணோட்டம்.	84
28. கூடா ஒழுககம்.	47	59. ஒற்றாடல்.	86
29. கள்ளாமை.	48	60. ஊக்கம் உடைமை.	87
30. வாய்மை.	50	61. மடி இனமை.	88

பஞ்சகரம்.

பக

அதிசாரம்.

62. ஆரணை உடைமை.	89	85. புல் அறிவு ஆண்மை.	119
63. இடிககன் அழிபாடை.	90	86. இகல்.	120
(4) அங்க இயல்.		87. பகை மாட்சி.	122
64. அமைச்சு.	92	88. பகைத்திறம் தெரிதல்.	123
65. சொல்வன்மை.	93	89. உட்பகை.	124
66. வினைதூய்மை.	94	90. பெரிபாடைப் பிழையாமை	
67. வினைக்கிட்பம்.	96	91. பெண் வழிச்சேறல்.	127
68. வினைசெயல்வகை.	97	92. வரைபின் மூலம்.	128
69. தூது.	98	93. கள் நமை.	130
70. மன்னரைச்சொத்து.	99	94. சூது	131
	100	95. மருகது.	132
71. குறிப்பு அறிதல்.	101	(5) ஒழிபுஇயல்.	
72. அவை அறிதல்.	103	96. குடிமை.	134
73. அநல் அஞ்சாமை.	104	97. மானம்.	135
74. கரம்.	105	98. பெருமை.	137
75. அ.	106	99. சான்று ஆண்மை.	138
76. பொருள் சொல்வகை.	108	100. பண்புடைமை.	139
77. படைபாடல்.	109	101. நன்றியில்செலவம்.	140
78. படைச் செருக்கு.	110	102. நாண் உடைமை.	142
79. நட்பு.	111	103. குடிசெயல்வகை.	143
80. நட்பு ஆராய்தல்.	112	104. உழவு.	144
81. படைமை.	114	105. கல்குரவு.	146
82. சூட்டி.	115	106. இரவு.	147
83. கூடராட்டி.	116	107. இரவு அச்சம்.	149
84. பேதைமை.	118	108. அயமை.	150

மூலம் பல் அகிபா அரங்கி முற்றம்.

பிழை திருத்தம்.

பக்கம்.	எண்.	வரி.	பிழை.	திருத்தம்.
56	347	2	வி வார்	விடாவாம்
74	484	3	பு ததேநாடு	இனக்கீதாடு
90	617	1	உதவி	முத்தவி
99	682	5	வருட	கருடம்
111	774	3	வேலை கொண்டு	வேலைகண்டு
112	785	4	புறங்குதல்	இருயருக்கும
113	796	3	சோடபுணி	கேட்டினி
136	961	9	னற்பமை	இனற்பமை

உ
கணபதிதலை.

மு க வு ரா.

உலகத்திலே விளங்கும் பலவகைப்பட்ட மனிதனில் பெறுதற்கு அருமையான இந்த மாலரிடப்பிறப்பை அடைந்தவாசனாகு உறுதிப்பொருளாயுள்ளன, அறம், பொருள், இன்பம், வீடு என்னாண்டே. அவற்றின் குணத்தை நானிலுலகில் அநிகல கூடாகென்பது யாவாறும் நிதந்தயம். அல்லவா பற்றாறும் புறவாரததங்களை உணரத்தலை மிகர் சுறுப்புபொறுத்து தெய்வப்பலமைத் சிறுவனாளுவநாயனா அருளிச்செய்த தரிந்தவதமாகிய தருக்குறளே.

அநக அரிப பெரிய நூலின் சொந்தொறிவு பொருந்தொலிவு முதலிய பெருமைகள் இத்தன்மைடன என்று எடுத்துக்கறியலாம், இடைக்கூடர்,

“கடுகைத் துளைத்தேற் கடலைப் புகட்டிக்
குறுகத் தறித்த குறு” என்றும்

ஒளவையார்

“அணுதைத் துளைத்தேற் கடலைப் புகட்டிக்
குறுகத் தறித்த குறு” என்றும்

“ஐம்பொருளும் நாற்பொருளும் ஈழப்பொருளிற் பெய்தமைதத, செம்பொருளை எம்மறைகளுஞ் செப்பொருளைத்-தணகுருகந்த, சேய்மொழிய தென்பா சிலரிபா விவ்வுலகின், தாய்மொழிய சென்பேன் தனைந்து” என்றும் புகழ்ந்துரைத்தருப்பதே இதன் பெருமைக்குப் போதுமான சான்றும். அல்லாமல் மகபிலர், பாணர், நக்கீரர், கல்லாடா, சித்தலைசராதகனார் முதலிய சங்கப்புலவர் நாற்பத்தொன்பதின்மரும் கூடி வாழ்த்திய மாலையின் சாரமே இதன் பெருமையை நன்குணர்த்தும். அதன்றியும் அநதப்புலவர்களுக்குமுன், அசரீரியும், சாகவதியும், உக்கிரப்பெருவழியும், இந்துலாகிரியர் பெருமையையும், இந்நூலின் சிறப்பையும்பற்றி வெகுவாயச் சிலாகத்துப் பாடியதுமன்றிச், சிவபெருமானும் “இறையனார்” என்னும் திருநாமத்துடனே சங்கப்புலவர்களைடு ஒப்பத்தாமும் ஒரு புலவராகத் திருவுருக்கொண்டு திருக்குறளைச் சிறப்பித்தக கூறினான்ருல், இதன் பெருமையை எடுத்துரைக்க வல்லார்யார்? இன்னும்

“சமயக் கணக்கர் மதிவழி கூறுது
உலகியல் கூறிப் பொருளிது வென்ற

வள்ளுவன் நான்கு வள்ளிக்கப் புலவர்முன்
முதலாகப் பாடிய முக்கட் பெருமான்”

என்று கல்லாடத்தில் கூறியிருப்பதையும் நிக.

“தேவர் குறளும் திருநான் மறைமுடிவுள்
மூவா தமிழும் முனிமொழியும்—கோவை
திருவா சமுடும் திருமூலர் சொல்லும்
ஒருவா சகமென்றுணர்”

என்று ஒளவையார் கல்வழியில் கூறியிருத்தலால், இதுவே
தாங்க சித்தாரத்தையுணர்த்துவதென்றுணர்க.

திருவள்ளுவர், தாமே,

“குறுமுனிவன் முத்தமிழும், என்குறளும் நங்கை
சிறுமுனிவன் வாய்மொழியின் சேய்”

என்று அறைத்திருப்பதையும் தெனிக.

திருக்குறள் 6-ஆம் அதிகாரம் 5-ஆம் குறள்

“தெய்வந் செரமுஅள் கொழுநற் றெழுதெழுவான்
பெய்யெனப் பெய்யு மழை”

என்பதைப் பஞ்சகாவியங்களில் ஒன்றாகிய மணிமேக
லையில் இசன் ஆசிரியர் சித்தலைச்சாத்தனார் இருபத்திரண்டாவது
சிலாறசெய்காதையில்,

“தெய்வந் தொழாஅள் கொழுநற் றெழுதெழுவான்
பெய்யெனப் பெய்யும் பெருமழை பென்றவப்
பொய்யில புலவன் பொருளுரை தேறும்”

என்று பிரயோகித்திருப்பதினால் இதற்கும், இசற்குச் சம
காலத்தாகிய சிலப்பதிகாரத்திற்கும் முன் உண்டானதென்பது
நன்றிவிளங்குகிறது. இன்னும் சங்கநூல் பலவற்றுள்ளும், திரு
க்குறளின் கருத்துக்களும், சொற்பொருள்களும் காணப்படுகின்
றன. அதனையும் வடமொழியில் வான்மீகம்போலத்தமிழில்
திருக்குறளே ஆதியிலக்கியமென்பது சிலா கொள்கை. இதுவும்
ஒப்புக்கொள்ளத்தக்கதே.

இத்துணைச்சிறப்புப்பெற்ற இந்நூலைப் பலர் தத்தம் பாஷை
களாகிய தெலுங்கு, இங்கிலீஷ், பிரான்சு, லத்தின், ஜர்மனி முத
லிய பாஷைகளில் மொழிபெயர்த்துக் கொண்டாடுகின்றனர்.

இதற்கு உரை செய்தவர்கள், தருமர், மணக்குடியர், தாம
த்தர், பரிதி, திருமலைப், மல்லர் கவிப்பெருமான, காளிங்கர்,
நச்சர், பரிமேலழகர் எனப்படுபவர்கள். இவ்வுரைகளுள் மிகச்சிற

ப்புப்பெற்றதும், இக்காலத்தில் உலாவுவதும் ஆசியது பரிமேலழகர் உடையே. கொல்காப்பியம், பதனுப்பாட்டு, கலிகதொகை, சீவக சிந்தாமணி. குறுந்தொகையில் (போரசியர் உரை செய்யாது விட்ட) ஐருபது பாட்டு முகவியவற்றிற்கு உரை செய்த நச்சினர்க்கினியார், குடும்பை என்பதற்கு ஏனையோர், கூடென்று பொருள் கூறப் பரிமேலழகர் அதற்கு உயிர் மீண்டும் உட்புதுத்தகு ஏலாததாப உடன்பிறந்ததாகிய உடலோடு உவமைபொருள்க முட்டை என்று பொருளுரைத்ததைக் கேட்டு, அகமகிழ்வுற்று உடனே அவரை ஆலிங்கனம் செய்கதாகத் தெரிகிறது. சங்கசூசியுடனாகஞக்குரைசெய்வதில் மிகத்திறமை வாய்ந்த இவரே பரிமேலழகர் உரையைப் புகழ்ந்தார் என்றும், இதன் பெருமை இதன்மைதெனறு நீங்கள் அறிந்து கொள்ளுக.

நந்தாட்டிலுள்ளார் எல்லாரிடும் திருக்குறள் ஒதப்படவில்லையென்பது யாவரும் அறிந்த விஷயமே. இதற்குக்காரணமென்னவெனில், இந்நூல் கற்றோரும் மற்றோருமாகிய யாவருக்கும் எளிதில் பயன்படுமபொருட்டு வசனாநடையில் இல்லாமையே. இக்குறையை நீக்குவான்கருதி இலக்கிய இலக்கணப் பரிமாசியில்லாத சொற்பப்படிப்புள்ளவாகளும் சிறுவர் சிறுமிகளும் எளிதில் படித்துணருமாறு, பரிமேலழகருடைய திருவிடைய மாண்டராயப் பிறந்தவர்களுக்கு வேண்டிய விதி விலகதகளுல்லாம் ஒருங்கே அமையப்பெற்ற இந்நூல் எழுதப்பட்டுள்ளது. சில அசௌகரியங்களால் காமத்துப்பால் இதில் சேர்க்கப்படவில்லை.

இலக்கணக்கொத்து பாயிரம் 7-வது நத்திரத்தில்

“பாலகாறு பழிதெற தெரியா வுளவால்

கொல்காப்பியம் திருவள்ளுவர் கொலையார்

முனறிது முழங்கும்”

பாடல் என்பதை நச்சினர்க்கினியார் என்று கொள்குதல் தகுதியுடையதாகக் கோணறவில்லை. ஏனென்றால் “பாடல்” போலப் பாடத் தன்னென நிற்படுவான் என்ற விண்ணுவிதி வுணர்ந்த” என்று தொடங்குகிற, நச்சினர்க்கினியார் பாடத்திருந்தவர்களால் செய்யப்பட்ட சீவகசிந்தாமணி உரைசிறப்புப்பாயிர வேரிசையாசிரியப்பாவினும் “பாடத் தொல்காப்பியம் பத்துப் பாட்டுவெலிபு, மாறக் குறுந்தொகையு லோகநான்குஞ்சாரத்திருநகரு மாமுனி செய் சிந்தாமணியும், விருத்தி நச்சினர்க்கினியமே” என்னும் பழைய வெண்பாவிடம் கூறவில்லை.

என்று இதன் ஆசிரியர் கூறியிருப்பதாலும், யான் சிற்றறிவினனதலாலும், மறதியாலும், இது பல வேலைக்கொத்தாரின் கீழில் எழுதப்பட்டதாலும் இதில் பல பிழைகள் இருக்குமென்றே சொல்லத்தணிவேன், அவற்றை உலகம் பொறுக்குமாறு வேண்டுகிறேன்.

யான் இதில் முயன்றிருப்பதைத் தெரிந்த என் நண்பர்கள் பலரும் இதை அச்சியற்றிச் சீக்கிரத்தில் வெளிப்படுத்துமாறு வேண்டினா, இந்நூலில் அதிக கவலைவைத்து என்னை அடிக்கடித் துண்டிவந்த அனபர்களுக்கு வந்தனம் செலுத்துகின்றேன்.

என் நண்பரில் சிலர் திருக்குறள் மூலத்தையும் சேர்க்க வேண்டுமெனக்கூறினார்கள். அவற்றை அடுத்த பதிப்பில் சேர்க்கலாமென எண்ணிபுள்ளேன்.

யான் அனுப்பிய திருக்குறள் வசனத்தைதக்க சில தமிழ்ப் பண்டிதர்களிடம் காட்டி அவர்களின் ஆசிப்பிராயத்தைத் தெரிந்து கொண்டபின், அவர்களுள் ஒருவர் அசிப்பிராயமட்டும் வாங்கியளித்த குப்பகோணம் ஸ்ரீமான் திவான் ரகனார் இரகுநாதராயார்களின் அன்புடைமையும்கூட பெருந்தகையும் என்றும் பாராட்டற்பாலனவேயாம். இச்சுடிதங்கள் இரண்டும் இதில் பிரசுரிக்கப்பட்டிருக்கின்றன.

சீகாழி ஹிந்து ஹைஸ்கூல் தமிழ்ப் பண்டிதரும் என்னாசிரியருமாகிய மகா-ரா-ராஸ்ரீ திருவாவடுதறைச் பொன்னோதுவராவர்கள், தமக்குப் பல ஆரிய பெரிய காரியங்களிருக்க என் வேண்டுகோளுக்கிணங்கி இந்நூல் முழுவதையும் பார்வையிட்டளித்த நன்றி என்றும் கொண்டாடற்பாலதேயாம்.

இந்நூல் எழுத ஆரம்பித்ததுமுதல் அச்சியற்றிமுடியுங்கூடும் எனனுடனிருந்து இது விஷயத்தில் ஒப்பு நோக்குதல் முதலிய பலவுதவிகளைப் புரிந்துவந்த மகா-ரா-ராஸ்ரீ செ.கண்ணுமணாக்காயரவர்களின் நன்றி ஒருபொழுதும் மறக்கற்பாலதன்றும்.

புத்தகத்தின் சீர்திருத்தத்திற்குரித்தான விஷயங்களை வந்தனத்துடன் அங்கீகரிக்கப்படும்.

ஒன்றுக்கும் பற்றாத சிற்றறிவினனாகிய சிறியேனை இந்தமுயற்சியில் புதுத்தி நடத்தி நிறைவேற்றியருளிய எல்லாம் வல்ல எம் இறைவனின் இணையடித்தாழிகளைச் சதா பிரார்த்திக்கின்றேன்.

திருமுல்லைமையில்
14-7-09 }

வேட்டையாடு
பு. து. இரத்தினம்.

உ

சிவசண்முகத்தினை.

திருக்குறள் வசனம்.

சிறப்புப்பாயிரம்.

சீகாழி ஹிந்துவைஹஸ்கூல் தமிழ்ப்பண்டிதர்

மகா-ந-ந-ஸ்ரீ

சு. பொன்னேறுவாரவர்கள்

இயற்றியது.

வேட்டங் குடிவாரும் வேட்டங் குடியுடையா
னீட்டங் கொளும்குழையிண்டுமிக — காட்டிமிடு
சமுதானரதனம்பினை சாறு குறள்வசன
மேற்குணர் விளபமிது மே.

திருமுல்லைவாயில் செய்குசாதிபுமனைக்காயர் அவர்கள் குமாரர்

மகா-ந-ந-ஸ்ரீ

சுண்னாமனைக்காயரவர்கள்

இயற்றியது.

திருவருண்முற்றுத்திருவள்ளுவரே
கருவிலமைதாதிருவுருக்கொண்டிண்
டிருமைவிளக்கப்பெருமைவிளக்காரு
சமயிகளயாருஞ்சம்மகமுறவே
விதிவிலக்கெனையுள்விரித்திடுவேதந்
தளக்க யோவவளக்குங்கோலா
வுசகரவேதமொன்றியற்றினதன்பொரு
ளும் துணர்விவாதுபர்க்திடுவோராங்
கமரோரலலான்மற்றோநிபார்
இத்திமம்பூண்டவியற்கையினுலே
மனபதைதெளியுமாண்டினை யோநாதே
நாட்டேன்மலர்க்காகோட்டுறுகடுவன்
தேறமகிண்டிடகதேவகுடப்பெருக்காற்
பைங்கூழ்செழிக்கப்புகர்பலவளங்கா
கூட்டவெகாண்டிவேட்டங்குடிவாழ்

காமனும்விரும்புங்கவினொடுபொறைகொள்
காமிப்பிள்ளைகாதல்கொள்புதல்வனும்
அருளொடுகல்வியறிவுடையோனும்
எப்பாவலருமியம்பிடுவோனுமா
மிரத்தினம்பிள்ளையென்றதற்புலவன்
கல்லாரெல்லாநல்லோராகப்
பல்காற்பழகவிலகாநெறியாம்
வேதமிஃதேயென்றுபயின்று
கல்விக்கடலைக்கடந்திடுத்தன்மைவாய்
திருக்குறள்வசனத்தீந்தமிழ்நாவாய்
தன்னையின்மியற்றித்தகைமையுற்றானே.

நன்னிலம் தாலூகா

பில்லாணி

மகா-ரா-ரா-ஸ்ரீ

வீரராகவப்பிள்ளை யவர்கள்

இயற்றியது.

'படியிலாத் திருக்குறள்வெண் பாவதற்குப் பரிமேலா
மழகன் செய்த
வடிவுலா முரையதற்கு மாறுகொளா வசனவுரை
வயங்கச் செய்தான்
மிடியிலா வளம்பெறுநற் புதுவைநகர் மேயதிருக்
காமிப் பிள்ளை
குடியெலாம் புரக்குமவன் பயந்தகூலக் கொழுந்
தனைய குமரவேளே.

முதலானது.

திருக்குறள் வசனம்.

~*~ ~*~ ~*~ ~*~ ~*~

அறத்துப்பால்

Virtue.

பாடலும்.

முதல் அதிகாரம்.

கடவுள் வாழ்த்து.

The Praise of God.

[அகாலது களிரெம்போ தாம் குலதெய்வமாகக் கொண்டு ஆராதிக்கப்படுகிற கடவுள் பாவது, அல்லது தாம் செய்யத் தொடங்கிய நாலில சொல்லப் படும விஷயத்திற்குத் தகுதியுடைய கடவுள் பாவது வாழ்த்துதல். அவைகளுள் இது இரண்டாவதாகச் சொல்லப்படுக.]

1. எழுத்துக்களெல்லாம் அகாம் என்னும் எழுத்தை முதலாக உடையன. அதுபோல உலகம் கடவுளை முதலாக உடையது. (1)

2. எல்லா நூல்களையும் கற்றவர்கள் உண்மைபான அறிவினைபுடையவனது நல்ல பாதகத்தை வணங்காவிட்டால், அவர்கள் அடைந்த உலக அறிவிற்கு உண்டாகிய பிரயோசனம் ஒன்றும் இல்லை. (2)

3. அன்பின் நெஞ்சமாகிய தாமரை மலரிடத்துச் சென்றவனின் மாண்புமை பொருந்திய அடிகளைச் சேர்த்தவர், எல்லா உலகங்களுக்குப் மேலான உலகத்திலே அறிவில்லாமல் எக்காலத்திலும் வாழ்வார். (3)

4. ஒரு பொருளிலும் விநியோகம் செய்யப் படுகாதவனது பாதங்களைச் சேர்த்தவருக்கு, எப்பொழுதும் பிறவித்துன்பங்கள் இல்லை. (4)

5. மயக்கத்தினால் உண்டாகின்ற நல்கினை, தீவினை என்னும் இரண்டு வினைகளுள், இறைவனின் உண்மையான புகழை விரும்பினவரிடத்து உண்டாகா. (5)

6. பெய், வாய், கண், மூக்கு, செவி என்னும் ஐம்பொருள்களை வழியாக உடைய ஐந்து ஆசைகளையும் அறுத்தவனது உண்மையான ஒழுக்க வழியிலே வருவது நின்றவர், பிறப்பு இல்லாமல் எக்காலத்திலும் ஒரே தன்மையராய் வாழ்வார். (6)

7. ஒருநிதத்திலும் தனக்கு ஒப்பில்லாதவனது பாதங்களைச் சேர்த்தவர்க்கு அல்லது, மனத்திலே உண்டாகின்ற துன்பங்களை நீக்குதல் உண்டாகாது. (7)

8. தருமக்கடலாகிய கடவுளது திருவடியாகிய மரக்கலத்தைச் சேராதாருக்கு அல்லாமல், அதனின் வேருகிய கடல்களை நீங்கல் கூடாது. (8)

9. சமசமக்கு ஏற்ற புலன்களைக் கொள்ளுதல் இல்லாத பொறிகள் போல், எட்டு வகைப்பட்ட குணங்களை உடையவனின் பாதங்களை வணங்குதலேவர் பிரயோஜனப்படுவன அல்ல. (9)

என்குணங்களாவன :— தன்வயத்தினால், தூயவுடம்பினனாகல், ஓயற்கை யுணர்கினனாகல், முற்றுமுணர்தல், இயல்பாகவே பாசங்களில் நிந்துதல், பேர் அருளுடைமை, முடிவில் ஆற்றலுடைமை, வரம்பிலின்பமுடைமை எனவாம். அல்லாமலும் அஸிரி, மகிமா, கரிமா, லகிமா, பிராத்தி, பிராசாமியம், சசுத்துவம், கருத்தவம் எனமு சிலர் கூறுவர். சடையிலா அறிவு, சடையிலா க்காசுதி, சடையிலா வீரியம், சடையிலா விரிபம், நாமாவின்மை, சோததிரமின்மை, ஆயுளின்மை, அழியாநியல்பு முதலிய எட்டும என்னும் சமணர் கூறுவர். (9)

10. கடவுளின் பாதமாகிய மரக்கலத்தைச் சேர்த்தவர்கள் பிறவியாகிய பெரிய சமுத்திரத்தை நீந்துவார்கள். அதனைச் சேராதவர்கள் நீந்துமாட்டார்கள். (10)

2-ஆம்-அதி-வாஸ்கிறப்பு.

The excellence of Rain.

[அதாவது கடவுளுடைய கட்டளையால் உலகமும், அதற்கு உறுதியாகிய அறம், பொருள், இன்பம் முதலியவைகளும் நடத்தற்குக் காரணமாகிய மழையினின்றுவரும்.]

11. மழை இடைவிடாது நிற்க, உயிர்களானவை நிலைபெற்று வநகையினாலே, அந்த மழை உயிர்களுக்கு அழிந்தமென்று அறியப்படும் தன்மையை உடையது. (1)

12. மழைபானது உண்பவர்க்கு நல்ல உணவுகளை உண்டாக்கி, அந்த உணவுகளை உண்பவருக்குத் தானும் உணவாய் நிற்பது. (2)

13. மழைபானது பெய்யவேண்டுங்காலத்துப்பெய்யாமல் பொய்க்குமானால், கடலால் சூழப்பட்ட இந்தப் பெரிய உலகத்தினுள் பசி நிலைபெற்று உயிர்களை வருத்தும். (3)

14. மழை என்கிற வருவாய் தன்பயன் குறைந்தால், உழவர் ஏர் உழார். (4)

15. பூமிநிலைவாழ்வாரைப் பெய்யாது நின்றுகொடுப்பதும் அந்தப்படி கெட்டார்க்குத் துணையாய் நின்று பெய்த மன்கெடுத்ததுபோலவே எடுப்பதும் முதலிய இவையெல்லாம் செய்யால்லது மழை. (5)

16. மேகத்தினின்றும் துளிகள் விழாதானால், அப்பொழுதே பசும் புல்லின தலையையும் பார்த்தலரிது. (6)

17. நீண்டகடலும் மேகம் தான் அதனிடத்துப் பெய்யாவிட்டால், தன் இயல்பு குறையும். (7)

18. மழைபெய்யாமல் போனால் கேவலர்களுக்கும் இந்த உலகத்திலே மனிதர்களால் செய்யப்படுகிற திருவிழாவுடனோ பூசையும் நடவாது. (8)

19. மழைபெய்யாவிட்டால் பெரிய இந்த உலகத்திலே தாளமும் தவமும் ஆகிய இரண்டு தருமமும் உண்டாகா. (9)

20. எவ்வகை நேன்மை உடைபோர்க்கும் ஜனம் இல்லாமல் உலகிபல நடவாநாதலால், மழை இல்லாமல் நீ ஒழுக்கமும் பொருந்தாது. (10)

3-ஆம்-அகி-நீத்தார் பெருமை.

The greatness of Ascetics.

[அதாவது முற்றுந்துறந்த முனிவர்களது பெருமையைச் சொல்லுதல்.]

21. நூல்களின் நிச்சயமானது, சமர்த்து உரிய வடிகுத் தலை நின்று துறந்தவாது பெருமையை மேலான பலவையா ந ளசனான்றும் இதுவே மேலானதென்று விருப்பம் (1)

22. அகநகாரம் மமசாரம் ஆகிய நெய்வகைப் பறநினைபும் விட்டவாது மகிமைமைய, எண்ணிகரையினாலே சொந்தித செரி ந்துகொள்ளவிரும்பினால், அது இடைய லகததில் மெய்து இற ககவரை எண்ணி இதனைப்பார்க்கொன்று கணக்கிடப் புகருதரல போடும். (2)

23. பிறப்பு, வீடு என்னும் இரண்டானது துன்பம், இன பர் என்கிற நெய்வகைக் கூறுபாடுகளை யுடையது அநாதபிற ப்பை புகருதற்கு, நுகப்பிரயரிலே துறாறுதலாகக்கொண்டவ ருடைய பெருமையே உலகத்தில உயராது. (3)

24. அறிவு என்னும் அருளுசகதினாலே, பொருளாகிய யானைகா ஐந்தையும் தாமதம் புலன்விரிவமேல் சொல்லாமல் சாப்பவன், எல்லா விலங்கறிதும் மேலானதென்று சொல்லப்ப கொற மோகந்நலகதகரு ஒரு வித்தாவான். (4)

25. புலன்களில் செல்லுகின்ற ஐந்தா அருசுகளையும் ஒழி த்தவனது வல்லமைக்கு, விசாலமான தேவலோகாதினான தேவர்களுக்குத்தலைவனான இந்திரனே போதுமானதாகி. (5)

26. ஒத்த பிறப்பினர் ஆகிய நலரிதாசனாள் பெரியோர் செய்தற்கு அரியவைகளைச் செய்வார், சிறியோர் செய்தற்கு அருமையானவைகளைச் செயயமாட்டார். (6)

27. உலகமானது, சமை, ஒளி, றாறு, ஓசை, நாற்றம் என்று சொல்லப்பட்ட ஐந்து பொருளையைய சூலத்தின கூறு பாட்டை ஆராயபவன் அறிவிவிடத்தே. (7)

28. பயன் நிறைந்த சொல்லே உடைய முனிவரது மகிமை மைய, நிலவுலகத்தில அவர் ஆணையாகச் சொல்லிய மந்திரங்களை மீறாததயக்கூமாகக் காட்டிவரும். (8)

“இதிரிய நிககிரகா ரெயயாத இத்திரன நுகதிரிய நிககிரகம் செயதுள கொசமமுனிவருடைய மனைவி அசுலிலகையை வாருச னையாகப் புணாது அந்த முனிவரால் “ஆபிர மாரர்க்குள்ள குறி” தன்உடலில் உண்டாகு சரிபம் அடைந்தது இவ்விடத்தில் அறியத்தக்கது.

29. துறவு, மெய்யறிவு, ஆசையில்லாமை முதலான நற்
ணிகளாகிய மலையின்மேலே, ஏறி சின்ற முனிவரது கோப
னது, தான் உள்ள அளவு சுஷ்ணாகாலமாயினும் கோபிக்கப்
படவரலே தடுத்தல் கூடாது. (9)

30. எல்லா உயிர்களின்மேலும் செல்வையான அநுநீ
ரதமாகக்கொண்டு நடக்கையினாலே, அந்தணர் என்று சொல்
ப்பதெனினும் துறவறத்தின் நின்றவரே. (10)

4-ஆம்-அக-அறன் வலியுறுத்தல்.

Assertion of the Strength (Domestic Virtue) of Virtue.

[அதாவது அந்த முனிவரால் தெரிவிக்கப்பட்ட ஏன் அந்
தமாவது மற்றைய பொருள் இன்பம் போலாகாமல், இமைய
நுமை, வீடு என்கிற முன்றையும் கொடுத்தலால் அவற்றினும
விமை உடையது என்று சொல்லுதல்.]

31. அறம் போருத்தையும் சுவர்க்கம் முதலாகிய செல்வ
யையும் கொடுக்கும். ஆகலால் மனித உயிருக்குத் தருமத்தைப்
பார்க்கிலும் மேற்பட்ட பெருக்கத்தைக் கொடுப்பது ஒன்றும்
இல்லை. (1)

32. ஒருவனுக்குத் தருமம் செய்கலைப் பார்க்கிலும் மேற்
பட்ட பெருக்கத்தைக் கொடுப்பதும் இல்லை; அந்தத்தருமத்தை
பாக்கத்தால் மறந்து விடுதலின் மேற்பட்ட கேட்டைத் தருவ
தும் இல்லை. (2)

33. தமக்குத் தமக்குக் கூடுதலாகையால் தருமம் ஆகிய
விளைபை இடைவிடாமல் அது சொல்லும் இடங்களில் எல்
லாம் செய்யக்கூடவர். (3)

34. தருமம் செய்பவன் கன் மனத்தினிடத்துக்குற்றமில்
ாதவனாகக்கூடவன். தருமமாவது அவ்வளவே. அது நீவகிய
சால்லும் வேஷமும் தருமம் என்று சொல்லப்படுவன அல்ல.
ஆனால் ஆடம்பரகுணத்தை உடையன. (4)

35. பிறர் செல்வத்தில் பொறுமையும், ஐம்புலன்கள்
மற்செல்லும் ஆசையும், அவை காரணமாகப் பிறர் மேல் உண்
மாகிற கோபமும், அதுபற்றி வருகின்ற கடுஞ்சொல்லும் ஆகிய

இந்த நான்கினையும் கடிந்து ஒழிவில்லாமல் கடந்ததே தருமம் எனப்படும். (5)

36. நாம் ஒப்பொது இளையோம் ஆதலால் இறக்கும் பொழுது தருமஞ் செயல்வாமென்று நினைவாமல், நாள்தோறும் செய்பக்கடவர். அந்தப்பாடி செய்யப்பட்ட தருமமானது உடம்பினின்று உயிர்போம் காலத்த அந்த உயிர்க்கு அழியாத்துணையாய் உள்ளது. (6)

37. தருமத்தின் பயன் இத்தன்மை உடையதென்று சாஸ்திர பிரமாணத்தினால் தெரிவிக்கவேண்டியதில்லை. பல்லாக்கை எடுப்பவனோடு ஏறுபலனிடத்துப் பிரத்தியக்ஷப்பிரமாணத்தினாலேயே அறிந்துகொள்ளலாம். (7)

38. ஒருவன் தருமம் செய்யாது கழியும் நாள் உண்டாகாமல் தருமத்தைச் செய்வானானால், அந்தச்செய்கை அவன் சரீரத்தோடு கூடி வாழுகளது வரும் வழியை வராமல் அடைக்கும் கல்லாம். (8)

39. ஒருவன் தன் மனைவியோடு பொருத்தி வரும் இன்பமே இன்பமாகும். பிறன் மனைவியோடு கூடிவருவன எல்லாம் இன்பமாயினும், துன்பத்துள் சேர்வன, அன்றியும் புகழையும் உடையன அல்ல. (9)

40. ஒருவனுக்குச் செய்யத்தக்கது நல்வினையே; செய்யத் தகாதது தீவினையே. (10)

(பாடிமம் முற்றிற்று)

திருக்குறள் வசனம்,

இல்லற இயல்.

Domestic Virtue

[இல்லறமாவது இவ்வாழ்க்கைநிலைக்குச் சொல்லப்படுகிறவழி யிலே நின்று அதற்குத்துணையாகிய கறவு வாய்ந்த மனையாளோடு சேர்ந்து நடத்தப்படுவதாம்.]

5-ஆம்-அதி-இவ்வாழ்க்கை.

Married life.

[அதாவது மனையாளோடு கூடி வாழ்தலின் சிறப்பு.]

41. இல்லறத்தோடு கூடி வாழ்வான் என்று சொல்லப்படு வோன், அறத்தன்மையுடைய பிரமசாரி, வானப்பிரஸ்தன், சந்நி யாசி என்னும் மூவர்க்கும் அவரது நல் ஒழுக்க வழிகளில் நிலைபெ ற்ற துணையாவான். (1)

42. அடைக்கலமாக இருந்தவர்களால் விடப்பட்டுக் கதியி ல்லாதவருக்கும், தரித்திரமடைந்தவர்க்கும் ஒருநாளு இல்லாமல் வந்து இறந்தவர்க்கும் இவ்வாழ்வானே துணையாவான். (2)

43. இவ்வாழ்வானுக்குச் சிறப்புடைய அறமாவது, பிதிரர், தேவர், விருந்தினர், சுற்றத்தார், தான் என்று சொல்லப்பட்ட ஐந்து இடத்தும் செய்யப்படுகிற தருமவழியை வழுவாமல் செய்தலே. (3)

44. பொருள் சம்பாதிக்குங்காலத்துப்பாவத்துக்கு அஞ்சிச் சம்பாதித்தலும், அப்படிச்சம்பாதிக்கப்பட்ட பொருளை முன்கொ ல்லப்பட்ட துறந்தவர், வறியவர், இறந்தவர் முதலிய மூவர்க்கும், பிதிரர், தேவர், விருந்தினர், சுற்றத்தார் முதலிய மூவருக்கும், ப குத்துத்தான் உண்டலையும் ஒருவனுடைய இவ்வாழ்க்கை உடைந் தானால், அவன் சந்ததியானது ஒருநாளும் குறைதல் இல்லை. (4)

45. ஒருவன் இவ்வாழ்க்கையானது தன் மனைவி இடத்துச் செய்யத்தகும் அன்பினையும், பிறருக்குப் பங்கிட்டு உண்ணுதல் ஆகிய தருமத்தினையும் உடைத்தானால், அதானது அந்த இவ்வாழ் கைக்குக்குணமும் பிரயோசனமும் ஆய். (5)

40) இந்நவன் இவ்வாழ்க்கையைத் தருவாழியில் நடத்துவா னான், அந்நவன் அது தருவாழியை வழியில் (மனைவியை விட்டுக் காட்டுக்கு அல்லாவிடல்) போய் அடையும் பிரயோசனம் ஒன்றும் இல்லை. (6)

17. இவ்வாழ்க்கையிலே நின்ற அந்த உரித்தான இயல்போடு கூடி வாழ்வான் என்று சொல்லப்படுவான், ஐம்புலன்க ளையும் விட முயற்சி செய்வார் (தவறு செய்வார்) எல்லாரைப்பார் க்குமுடிக் மேற்பட்டவனாவான். (7)

18. கவனம் செய்வோரையும் கமனம் வழியிலே நடக்கிறா னும் தன் அருத்தியின்மையுடைய இவ்வாழ்க்கையானது, கவனம் செய்வாருடைய நிலைப்பாடுகளையும் பொறுமையுடையது (8)

40) இல்லறம் துறவறம் என்று சொல்லப்பட்ட இந்நவனை அறங்களுள், மூலக்களம் அறம் என்று கிரப்பிக்குக சொல்லப்பட் டது இவ்வாழ்க்கையே. மறபிறை துறவறம் பிறைபறிப்பது இல்லாதிருக்கால் அந்த இவ்வாழ்க்கையோடு ஒரு தன்மைமாக நன்று. (9)

51. இவ்வாழ்க்கையோடு கூடிய நினைவு வாழ்வன் பூவுலகக் கால எல்லாம், தேவர்களாகத் திருக்கிற தேவருள் ஒருவனாக வையது எனக் கருதுபவனாவான். (10)

6- ஆம்-அதி-வாழ்க்கைக்குணை நலம்.

The goodness of the help to Domestic life.

[அதாவது இவ்வாழ்க்கைக்குத் துணைபாகிய இல்லறமுடைய நன்மை.]

51. இவ்வாழ்க்கைக்கு உதவி, கற்பனையை உபசரித்தலு ம், விருதுசெய்யும, வரியவாபால் அந்நலமுடையதும் ஆகிய நன்முயற்சிகள், வாழ்க்கைக்கு உதவிபொருள் தெரிந்து காப்பாற்றியைத்தலும், உபாதினைகளில் வல்லமையும், உபகாரம் செய்கலும் ஆகிய நன்செயற்கையோடு உடைபட்டதன்னைக் கொண்டவனது வாழ்க்கையின் வலவுக்கு உதவியாகச் சொல்லு செய்பவனே இவ்வாழ்க்கைக்குத் துணையாவான். (1)

52. நமன் சொல்லப்பட்டிருக்கிற நன்செய்கைகள் ஒருவன் மனையாவிடத்து இல்லறமுடைய அந்த இவ்வாழ்க்கையானது

செல்வத்தால் எவ்வளவு சிறப்புடையதாயிருந்தாலும் அந்தச் சிறப்பு உடையது அன்று. (2)

53. ஒருவனுடைய மனைவி நற்குண நற்செய்கைகள் உடையவளாயிருந்தால், இல்லாகது யாது? அந்த மனைவி நற்குண நற்செய்கைகள் இல்லாதவளாகில், உளளது யாது? (3)

54. ஒருவன் பெறுகற்கு உரிக்கான பொருள்களான கற்பு என்னும் கல்விகா நிலைமை உள்ள மனைவியைப் பார்க்கலுப உயர்வாகிய பொருள்கள் எவை இருக்கின்றன? (4)

55. பிறகெய்வத்தை வணங்காளாகிக் கணது தெர்வாராபர கணவனைத் கொழுது நிந்தனை விட்டு எழுந்திருப்பவன் பெயர் யென்று சொல்ல மனது பெய்யும். (5)

56. கற்பினின்றும் வழுவாமல் தன்னைக்காப்பாற்றிக் கொண்டு, கொண்ட கணவனையும் உண்டி முகலானவற்றால் உபசரித்தது, தமமுடைய இருவா இடத்தம் நன்மை அமைந்த புகழை நீங்காமல் பாதுகாத்து, நற்குண நற்செய்கைகளை மறவாதவனே மனைவியாவள். (6)

57. பெண்ணா மனசைக் கற்பின வழியிலே நிறுத்தித் தம்மைக்காக்கும் காவலே முகனமைபான காவலாயிருக்கையில், மதிந்நாவல் வாயிற்காவல் முதலிய சிறையினாலே காக்கும் காவலானது என்ன பிரயோசனத்தைச் செய்யும்? (7)

58. பெண்ணா தம்மைக் கொண்ட கணவனைப் பூசுதெதல் பெற்றால், அவர் தேவா வாழத்தகு இடமாகிய சுவர்க்க லோகத்தி ல்தேவரால் செய்யப்படும் பெரிய சிறப்பினை அடைவா. (8)

59. புகழை விரும்பிய மனைவானே இல்லாகவாக்குத் தன்மை இத்தகைய பேசும் பகைவா முன் ஆண சிங்கம் போலும் பெருமைபாண் நடை இல்லை. (9)

60. அறிந்தோர், மனையாளது நற்குண நற்செய்கைகளை ஒருவனுக்கு நன்மை யென்றும், நல்ல புதல்வரைப் பெறுதலை அவற்றிற்கு நல்ல ஆபரணம் என்றும் சொல்லுவாரா. (10)

7-ஆம்-அகி புதல்வரைப் பெறுதல்

The obtaining of Sons.

[அதாவது முனிவர் கடனகேள்வியாலும், தேவர் கடன் வேர்வியாலும், சென்புலகதார் கடன் புதல்வரைப் பெறுதலாலும் ஆல்வாமல் செலுதகக்கூடாமைபால், அத்தக்கடன் செலுத்தற் பொருட்சி நல்ல மக்களைப் பெறுதல்.]

61. ஒருவன் அடையும் சிறப்புதனாள் அறியவேண்டுமவைக்கா வறிகரு உரிய மக்களைப் பெறுதல் அல்லது இதா சிறப்புக்களையாம் மதிப்பது இல்லை. (1)

62. பிறரால் பதிக்கப்படாத நற்குணங்களை உடைய மக்களை ஒருவன் பெறுவானானால், வினைவசத்தால் பிறக்கும் பிறப்பு பரிசுணமுமாய், அவனைத் துன்பங்கள் சென்று அடையா. (2)

63. புதல்வர்கள் சமபாகித்த பொருள்கள் தம்மைக்குறித்து அவன் செய்யும் நலவினையாலே தம்மிடத்து வருதலால், அந்நீரார் தம்முடைய மக்களைத் தம்முடைய பொருள்கள் என்று சொல்லுவார். (3)

64. தம்முடைய மக்களுடைய சிறிய கைகளால் அனைப்பப்பட்ட சோறு உறு, கலையில் மிகுந்த அமிர்த்தத்தைப் பார்த்தும மிகவும் இனிமை உடையதாய் இருக்கும். (4)

65. ஒருவனது உடம்புக்கு இன்பமாவது தம்முடைய மக்களது உடம்பைத் தொடுத்தல், அவனது காதுக்கு இன்பமாவது அவரது சொற்களைக் கேட்குதல். (5)

66. தம்முடைய புதல்வரது குதலைச் சொற்களைக் கேளாதவர், குழலின் இசை இனிதென்றும், வீணையின் இசை இனிதென்றும் சொல்லுவார். (6)

67. தகப்பன், தன் புதல்வனுக்குச் செய்யத்தகும் கன்றியாவது கற்றவர்கள் அடங்கிய சபையினிடத்து அவர்களைப் பார்க்கிலும் மேறபட்டிருக்கக்கல்வியுடையவனாகச்செய்தலாம். (7)

68. தம்மக்களுடைய அறிவுடைமையாவது பெரிய நிலத்தில் நிலைபெற்ற உயிர்களுக்கு எல்லாம், தமதுகு இனிமையாதலினும் இனிதாயிருக்கும். (8)

இல்லற இயல்.

69. தன்மனைக கல்வி கேள்விகளினால் நிறைந்தோன என்று அறிவுடையோரால் சொல்லக் கேட்டதாய், பெற்ற காலத்தில் தனக்கு உண்டான மகிழ்ச்சியைப் பாராக்கிலும், மிக மகிழ்வாள். (9)

70. கனனைக கல்வி யுடையவனாகச் செய்த தகப்பனாகு, மகன் செய்யும் எதிர்தனையாவது, தன் அறிவையும் ஒழிக்கக்கூடும் கண்டா, இவன் தகப்பன் விடையப் பெறுகிறதற்கு என்ன தவக்கைச் செய்தானோ என்னும் சொல்லே உண்டாகுதலாம். (10)

8-ஆம்-அதி அனபுடைமை

The Possession of Affliction.

[அகாவது அந்த மனைவி புதல்வா முகலாகிய சம்பந்தம் உடையாரிடத்து ஆசையுடையவனுயிருந்தல்]

71. தமமால் அனபுசெய்ப்ப பெற்றவருடைய துன்பம் கண்டவுடனே பொருகின்ற அனபுடையாது புலிபயசன் ? ரே உளனே இருக்கின்ற அனபினை எல்லாம் உரிய நாயா தலால் அனபிரும் பிற அரியமல அடைத்து உலகமும் தாழும் உண்டோ? (1)

72. அனபிலாதவர் பிறக்கும் பின் பட்டாலால எல்லாப் பொருளாயினும் தமக்கே யுரியாவா அனபுடையா அவைகளால் மாதிரி அல்லாமல் தம் எலும்பையும் பிறருக்குக் கொடுக்க உரியாவா. (2)

73. பெறுதற்கு அரிய மக்களையொரு உடம்போடு உண்டாகிய சபாக்கை அனபோடு பொருதுவதற்கு வந்தவழியின் பயனாகுமென்றும் அறிந்தோர் சொல்லுவா. (3)

74. சம்பந்தமுடையவரிடத்தே செய்யப்பட்ட அனபானது அத்த தனமையினால் பிறரிடத்து ஆசையை உடையவனுயிருக்கையை ஒருவனுக்குக் கொடுக்கும். அந்த இருக்கையானது இவனுக்கு யாவரும் உட்பினனென்று சொல்லப்படுகிற அளவி விலாச சிறப்பைத் தரும். (4)

75. இந்த உலகத்திலே இவ்வாழ்க்கையிலே நின்று இன்பத்தை அனுபவித்தவராகி, அதன் பின்னர் தேவலோகத்தில்

சென்று அடையும் பேரின்பத்தினை, அன்பு உடையாராகி இல்லறத்தோடு பொருந்திய வழியின் பயனாகுமென்று அறிந்தோர் சொல்லுவர். (5)

76. அறியாதவர் சிலர் அன்பானது தருமத்திற்கே துணையென்று கூறுவர். அந்த அன்பே பாவத்தை நீக்குவதற்கும்துணையாவது. (6)

77. எலும்பு இல்லாத உடம்பை வெயிலானது சுடுதலபோல அன்பில்லாத உயிரை அறக்கடவுள் சுடுவார். (7)

78. மனத்தின்கண் அன்பில்லாத உயிரானது இல்லறத்தோடு கூடி வாழ்கலாவது கடினமான நிலத்திலே காய்ந்த மாமானது தளிர்ந்தாற் போலும். (8)

79. உடம்பினுத்திலே நின்று இல்லறத்துக்கு அங்கமாகிய அன்பு இல்லாதவர்க்கு இடம், பொருள், ஏவல் முதலிய புற உறுப்புக்களெல்லாம் அந்த அறம் செய்தலிலே என்ன உதவியைச் செய்யும்? (9)

80. அன்பு முதலாக அதன் வழி நின்ற உடம்பே உயிர் நின்ற உடம்பாகும். அந்த அன்பில்லாதார்க்குள்ள உடம்புகளானவை எலும்பைத் தோலினாலே போர்க்கப்பட்டனவே ஒழிய உயிர் நின்ற உடம்பு ஆகாது. (10)

9-ஆம்-அதி விருந்து ஒம்பல்.

Cherishing Guests; Hospitality.

[அதாவது விருந்தினரை உபசரித்தல்.]

81. மனைவியோடு கூட காட்டுக்குச்செல்லாமல் வீட்டிலே இருந்து பொருள்களைக் காப்பாற்றி வாழ்வது எல்லாம், விருந்தினரை உபசரித்து உபகாரம் செய்வதற்கேயாம். (1)

82. சாப்பிடும் பொருள் அமிர்தமாயிருந்தபோதிலும் தன்னோக்கி வந்த விருந்தினர் தன் வீட்டில் ஒருபுறத்திலிருக்கத் தானே அதனை உண்ணுதல் விரும்பத்தக்கது அன்று. (2)

83. தனவிடத்து வந்த விருந்தினரைத் தினந்தோறும் உபசரிப்பவனுடைய இலவாழ்கையானது, தரித்திரத்தால் வருந்திக்கொடுதல் அடையாது. (3)

84. முகம் மலர்ந்து கல்ல விருந்தினரைக் காப்பவனுடைய வீட்டிலே, இலட்சுமிமணமகிழ்ந்து வாழ்ந்துகொண்டிருப்பாள். (4)

85. தண்ணீரோக்கி வந்த விருந்தினரை முன்னே சாப்பிடச் செய்து, பாக்கிபைப்பின் உண்பவனுடைய வீளை நிலத்துக்கு விதை இடுதலும் வேண்டாமோ? வேண்டிவது இல்லை. (5)

86. வந்த விருந்தினரை உபசரித்துப் பின் வரும் விருந்தினரை எதிர்பார்த்துத் தான் அவரோடு சாப்பிட இருப்பவன் மறுபிறப்பிலே தேவனாய்த் தேவர்களுக்கு மேன்மையான விருந்தினராவான். (6)

87. விருந்தினரை உபசரித்தலாகிய யாகத்தின் பிரயோஜனம் இவ்வளவு அளவு என்பதாகிய ஓர் அளவு உடையது அன்று. விருந்தினருடைய மகிழ்ச்சி அளவே அதற்கு அளவாகும். (7)

88. நிலையில்லாத் பொருளைக் கொண்டு விருந்தினரை உபசரித்து அந்த யாகத்தின் பயனை அடையும் அறிவில்லாதவர், அத்தப் பொருளை வருத்திக்காக அப்பிழை அதனை இழந்து இப்பொழுது பற்றில்லாதவரானோமென்று வருத்தப்படுவார். (8)

89. செல்வம் ஒருகடும்பொழுதே கரித்திரமாவது, விருந்தினரை உபசரிக்காமல் நிகழ்தல், அறிவில்லாமையாகும். இது பெரியோரிடத்து இல்லை. அறிவில்லாதவரிடத்துண்டு. (9)

90. அளிச்சப்பூ மோர்கால் அல்லாமல் வாடாது. விருந்தினரோ அப்படி இல்லாமல முகம் வேறுபட்டுப் பார்க்க வாடிவா. (10)

10-ஆம்-அதி இனியவை கூறல்.

Kindly Speech.

[அகாவது மனத்திலுள்ள சந்தோஷத்தை வெளிப்படுத்தித் திற இனிமையான சொற்களைச் சொல்லுதல்]

91. இனிமையான சொற்களாவன அன்போடுகலந்து வஞ்சனை இல்லாமலிருக்கிற தருமத்தை அறிந்தவருடைய வாயினினதும் உண்டாகும் சொற்களாம். (11)

92. பார்த்த பொழுதே முகமலர்ந்து இனிய சொல்லை உடையவனுய் இருந்தால், மன மகிழ்ந்து ஒருவருக்கு வேண்டும் பொருளைக் கொடுப்பதைப் பார்க்கிலும் நலலதாம். (2)

93. கண்டபொழுதே முகக்கால் விரும்பி, இனிமையாகப் பார்த்து, பின் வந்தபொழுது மனது உடையவனுய், இனிய சொற்களைச் சொல்லுவதே தருமமாம். (3)

94. எல்லாரிடத்தும் இன்பத்தை உண்டாக்கும் இனிய சொல்லை உடையவனாகுத் துன்பத்தை உண்டாக்கும் வறுமையானது இல்லை. (4)

95. ஒருவனுக்கு ஆபரணமாவது பெரியோரிடத்து வணக்கமுடையவனாகவும், எல்லாரிடத்திலும் இனிய சொல்லை உடையவனுடையிருக்கலேயாம். நுகர் இரண்டும் அல்லாமல் உடம்பில் அணிபுடும் மதநலபு ஆபரணங்கள் ஆபரணங்களாகாவாம். (5)

96. பொருளினாலே பிறிந்து நன்மையைக் கொடுக்கும் சொற்களை மனத்தினால் ஆராய்ந்து, இனிமையாக ஒருவன் சொல்லுவானானால், அவனுக்குப் பாவங்கள் தேய தருமம் வளரும். (6)

97. பொருளால் பிறர்க்கு நன்மையைக் கொடுத்து இனிமையான குணத்தினிருந்து நீங்காத சொற்கள், ஒருவனுக்கு இப்பிறப்பில் நினைவடிமுண்டாக்கி மறு பிறப்பில் தருமத்தையும் கொடுக்கும். (7)

98. பொருளால் பிறர்க்குத் துன்பம் செய்யாத இனிய சொல் ஒருவனுக்கு மறுபிறப்பிலும் இப்பிறப்பிலும் இன்பத்தைக் கொடுக்கும். (8)

99. அந்நபர் சொல்லிய இன்பநொல் தனக்கு இன்பம் கொடுத்தலை அனுபவித்து அறிவாறவன், அந்நபர் சொல்லைப் பேசுவதை விட்டுப் பிறரிடத்துக் கடுஞ்சொற்களைச் சொல்லுவது என்ன பிரயோஜனத்தைக் குறித்து? (9)

100. தருமத்தை உண்டாக்கும் இனிய சொற்களும் தன்னிடத்தே உண்டாயிருக்க, அவற்றைச் சொல்லாமல் பாவத்தை உண்டாக்கும் கடுஞ் சொற்களை ஒருவன் சொல்லுதல், இனியப் புகைகள் இருக்க அவற்றைத் தினனது, இனிமையில்லாத காய்களைத் தினப்பதற்கு ஒப்பாகும். (10)

11-ஆம் அநி செய்நன்றி யறிதல்.

Gratitude.

[அதாவது தனக்குப் பிறா செய்த நன்மையை மறவாமை.]

101. தனக்கு முன் ஒரு உதவியும் செய்யாதிருக்க, ஒருவன் பிறனுக்குச் செய்த உதவிக்குப் பூலோகத்தையும் தேவலோகத்தையும் சமமாகக் கொடுத்தாலும் ஈடாகாது. (1)

102. ஒருவனுக்கு முடிவு வரக் காலத்திலே ஒருவன் செய்த உபகாரம் சிறிதாக இருந்தபோதிலும், அந்தக் காலத்தை நோக்கப் பூலோகத்தைப் பார்க்கிலும் மிகப்பெரிது. (2)

103. தாம் செய்யும் உதவியை அடைவோராலே, தமக்குப் பின்வரும் பிரயோஜனத்தை ஆராயாது செய்த உதவியின் நன்மை, சமுத்திரத்தைப் பார்க்கிலும் பெரிது. (3)

104. பெரியோர், தமக்குத் தீனியளவு உதவி ஒருவன் செய்தாலும், அதனை அவ்வளவாக நினையாமல், பனையளவாக நினைப்பார். (4)

105. பிரசி உதவியானது காரணமும், பொருளும், காலமும் ஆகிய மூன்று வகையாலும் முன் செய்யக் உதவியளிப்பது அன்று. அவ்வுதவி செய்யப் பெற்றுக்கொண்டவருடைய மகிழ்ச்சியளவேயாம். (5)

106. ஒருவன் துன்பகாலத்தில் தனக்கு உதவியானவனுடைய சிநேகத்தை விடாதிருக்கக் கடவன். குறாம இல்லாதவருடைய சிநேகத்தை மறவாதிருக்கக்கடவன். (6)

107. தம்மிடத்து உண்டாகிய துன்பத்தை நீக்கினவருடைய நட்பை எழு பிறப்பிலும் பெரியோர் நினைப்பார். (7)

108. ஒருவன் முன் செய்த நன்மையை மறப்பது ஒருவனுக்குத் தருமமன்று. ஆனால் அவன் செய்த தீமையை அப்பொழுதே மறப்பது தருமமாகும். (8)

109. தமக்கு முன் ஒரு நன்மை செய்தவர், பின் கொல்லுதல் போல் தீமைகளைச் செய்தாலும், அவர் செய்த நன்மை ஒன்றை நினைக்க அவை எல்லாம் கெடும். (9)

110. பெரிய தருமங்களை அழித்தவர்களுக்கும் பாவத்தினி ன்றும் நீங்கும் வழிபுணடாம். ஒருவன் செய்த நன்றியைக் கெடு த்தவர்களுக்கு அடனின றும் நீங்கும் வழி இல்லையாம். (10)

12-ஆம்-அகி நடுவு நிலைமை.

Impartiality.

[அதாவது பகைவர், பக்கத்திலுள்ளோர். சிநேகிதர் என்னும் மூவரிடத்திலும் தருமத்தில் வழுவாமல் சமமாக நிற்குநிலைமை.]

111. பகைவர், அயலோர், நட்பினர் என்னும் பிரிவு தோ றும் தன் முறைமையை விடாது நடந்தால், நடுவுநிலைமை என்று சொல்லப்படும் ஓர் தருமமே நல்லது. (1)

112. நடுவுநிலைமை உடையவன் செல்வம், மற்றையோர் செல்வம்போல் அழிதல் இல்லாமல் அவன் சந்ததியார்க்கும் உ றுதியார்க்கும் தன்மைபை உடைத்தாயிருக்கும். (2)

113. நடுவுநிலைமை இல்லாது வருஞ்செல்வம் தீமையில் லாமல் நன்மையே கொடுத்தாலும் அதை அப்பொழுதே விடக்க டவன். (3)

114. இவர் நடுவுநிலைமை உடையவர் இவர் நடுவுநிலைமை இ ல்லாதவர் என்னும் சிறப்பு அவர் அவருடைய நல்ல புத்திரர் இருப்பதனாலும் இல்லாததனாலும் தெரிந்துகொள்ளப்படும். (4)

115. சீவினையால் கேடும், நல்வினையால் செல்வமும், எவ ருக்கும் முன்னே அமைநது கிடக்கின்றன. அந்த வழியை அறி ந்து மனத்திலே அவை காரணமாகச் சாயதல் இல்லாமையே பெ ரியோர்க்கு அழகாம். (5)

116. ஒருவன் மனம் நடுவுநிலைமை தவறி பகையாடங்களை ச்செய்ய நினைத்தால், அது அவன் யான் கெடக்கடவன் என்று உணரும்* உற்பாதமாக அறியக்கடவன். (6)

117. நடுவு நிலைமையாக நின்று தருமத்தின் கண்ணே தங்கி னவனுடைய வறுமையைப், பெரியோர் வறுமையாக நினைப்பார். (7)

* உற்பாதம்:—பின்வரும் நன்மை தீமைகளை முன் அறிவி த்தும் குறி.

118. முன்னே தான சமரூபிநின்றி, பின் கண்ணிடத்து வைக்கப்பட்ட பாரதனை அரவு செய்வதாகிய துலாக்கோல போல, இலாபினைக்கொல நிறைந்து ஒரு பாகத்திலே சாடாமையான ரோககு அழகராய். (8)

119. மனக்கிலே கோணுதல இல்லாமைய உறுதியாகப் பெற்றால், நடுவு கிலமையாவது சொல்லிலே போனதல இல லாததாகும். (9)

120. பிறா பொருளையும் தா பொருளையும் எதனு வியாபாரஞ்செய்தால், அது கல வியாபாரமாம். (10)

13-ஆம்-அதி-அடக்கம் உடைமை

The Possession of Self Restraint.

[அதாவது காமம், வாகது, மனம் முதலியன கெட்ட வழி யிலே செல்லாமல் அடங்கி நடத்தல்.]

121. அடக்கமாகிய தநமம் ஒருவனைப் பின் தேவருல கத்தில கொண்டுபோயிடும. அடக்கமையாகிய பாவம சகித் தற்கு முடியாத காகத்திலே செலுத்திவிடும். (1)

122. மனிதர்களுக்கு அடக்கத்தைப் பார்க்கிலும் மேன் மையான செல்வம் இல்லை. ஆகலால் அநகச செல்வத்தை உறு திப்பொருளாகக் கொண்டு அழியாமல் காக்கக்கடவன. (2)

123. அடக்கமே நமக்கு அறிவு என்று அறிந்து நல்ல வழியிலே ஒருவன் அடங்கப்பெற்றால், அது நல்லோரால் அறி யப்பட்டு அவனுக்குச் சிறப்பைக்கொடுக்கும். (3)

124. இலவாழ்க்கையாகிய தன்வழியிலே வேறுபடாமல் தடந்த அடக்கிவைனுடைய உயாச்சி மலையைப்பாக்கிலும் மிகப்பெரிது. (4)

125. பெருமையில்லாமல் அடங்குதல் யாவநாகும் நன றாக இருந்தபோதிலும் அயாகொரு செல்வமுடையவர்க்கே அநத அடக்கம் மற்றொரு செல்வமாய்த தோன்றும் சிறப்பினையுடை யது. (5)

126. ஆமையைப்போல ஒருவன் ஒரு பிறப்பிலே ஆம் பொறிகளையும் அடக்க வல்லன் ஆனால், அது அவனுக்கே எழு திறப்பிலும் காவலாக உடையது. (6)

127. காக்கவேண்டுவன எல்லாவற்றையும் காக்காவிட்டாலும் நாக்ரு ஒன்றைப்பாவது காக்கக்கடவர். அதனைக் காக்காவிட்டால் சொற்குறறத்தில அகப்பட்டுத் துன்பம் அடைவர்.(7)

128. தீய சொற்களின் பொருள்களால் பிறருக்கு வரும் துன்பம் ஒன்றாக இருந்தாலும், ஒருவரிடத்தில் உண்டாவதினாலே, அவருக்கு மறைய தருமங்களால் உண்டாகிய நன்மை எல்லாம் நீதாயனிடம். (8)

129. ஒருவனை ஒருவன் நியினால் சுட்டபுண் உடம்பினிடத்திலே நொட்டியதிலும், மனத்தினடத்து அப்பொழுதே ஆறும். அப்படி இல்லாமல் நியசொற்களை உடைய நானினாலே சுட்டவழி எப்பொழுதும் ஆகுது. (9)

130. பனத்தினிடத்துக் கோபம் தோன்றாமல் காத்துக்கல்வி உடையவனாகி அடங்குதலில் வல்லவனாய் இருப்பவனை அறக்கடவுள் சேரச சமயம் பார்த்து நிற்பார். (10)

14-ஆம்-அதி-ஒழுக்கம் உடைமை.

The Possession of Decorum.

[அதாவது தங்கள் தங்கள் வருணசிரமங்களுக்குச் சொல்லப்பட்ட ஆசாரத்தை உடையவராக இருத்தல்.]

131. ஒழுக்கம் எல்லார்க்கும் சிறப்பைக்கொடுத்தலால் அது உயிரினம் பாதுகாக்கப்படும். (1)

132. தருமங்கள் எல்லாவற்றையும் ஆராய்ந்து இகபரம் இரண்டிற்கும் துணையாவது எது என்று மனத்தை அடக்கி அறிந்தாலும் ஆசாரமே என்று முடிதலால், அதை ஒரு விதத்தாலும் அழிவுபடாமல் விரும்பியும் வருந்தியும் காக்கக்கடவன். (2)

133. யாவார்க்கும் தங்கள் தங்கள் வருணத்திற்குத் தக்க படி ஒழுக்கமுடைமை குலம் உடைமையாம். அதனினும் தவறுதல் அந்த வருணத்தில் தாழ்ந்த இழிசுலமாய்விடும். (3)

134. பார்ப்பார் கற்ற வேதத்தினை மறந்தாலும் குலம் கெடாமையினால் பின்னும் அதைக்கற்றுக்கொள்ளலாம். ஆனால் அந்தனைது குலம், ஒழுக்கம் குறைந்தால், கெடும். (4)

135. பொறுமையுடையவனிடத்தாக சொல்வம் இல்லாதது போல ஒழுக்கம் இல்லாதவனிடத்து உபாசசி இல்லை. (5)

136. மனவலிமையை உடையோர் உட்கக்கர்வ வதனால் இந்ருவமாகிய சூதறம் உண்டாகும் வழியைத் தெரிந்து ஆசாரத்தில் சூதறமார். (6)

137. யாவரும் , மக்கள் நடுவே மேம்பாட்டை அடைவர். அகலின ய சுவையானவை தாம் அடைந்தும் கூடாத பழியை அடைவர். (7)

138. நல்லொழுக்கம் தருமத்திற்கு உபாயமான இம்மை மறுமை இன்னும் உபநிபந்தனையாகிய பொருத்தம். பவ லுக்ககம் பாபவத்திற்கு காரணமாய் இருமையினால் துன்பத்தைக்கொடுக்கும். (8)

139. நல்லொழுக்க முள்ளவர் மற்றதாகிலும் தீயவசொற்களைத் தம் வாயால் கூடச் சொல்லார். (9)

140. உலகத்தோடு பொருத்த நடத்தலைக் கல்வாதவர், உலகத்தைக் கற்றிருக்க போதினும் அறிவிலாகவார். (10)

15- ஆம்-அக்டி-பிறனில் விழையாமை.

Not coveting another's Wife.

[அதாவது காமமயக்கத்தினால் வேறு பருவன் மனைவியை விருப்பமாக]

141. அந்நிபந்தனையுடையவனாகிய பொருளாகும் தன்மையுடையவனை விருமி நடக்கின்ற அறிபாணமயாவது, புறமில் அறமில்லையும பொருள் ஆலையும் தெரிந்தவனிடத்து இல்லை. (1)

142. காமம் காரணமாகப் பாவத்திலே நின்றவர்கள் எல்லாநாடும் அனலிப ஸுடைய மனைவி பவனிருமி அடிவன வாயில் சென்று வனமு போலப் பெத்தவரில்லை. (2)

143. சந்தேகம் இல்லாமல் தம்மை கல்லவசென்று தெளிந்தவருடைய மனைவியிடத்துப் பாவம் செய்கலை விருமபி நடப்பவா உபநிபந்தனையாகும் அவர் இறந்தவரே யாவா. (3)

144. காமமயக்கத்தினால் தீனையளவாசிலும் தம்முடைய பிழையைக் கருதாமல், பிறன் மனைவி நடக்கே செல்லுதல் எவ்வளவு பெருமைபு, யுடையவனுயிருந்தாலும் சிறுமையை அடைவான். (4)

145. பிறன் மனைவியை அடைதல் சலபமென்றும் நினைத்தும்
பின் வினைவதைக் கருதாமல் நடப்போன, எதனால்த்திலும் அழி
யாமல் நிலை நிற்பதாகிய குடிப்பதியை அடைவான். (5)

146. பிறன் மனைவியிடத்தே வழி தப்பி நடப்பவனிடத்தப்
பகை, பாவம், அச்சம், பதி எனவும் இந்த நான்கு குற்றங்க
ளும் ஒருபொழுதும் நீங்காவாம். (6)

147. பிறனுக்குச் சுகந்திரம் பூண்டு அவனுடைய இயல்பி
னிடத்தே நிராவருடைய பெண் தன்மையை விரும்பாதவனே
தருமமாகிய இயல்போடு சேர்ந்து இல்வாழ்வானென்று சொல்ல
ப்படுவான். (7)

148. பிறன் மனைவியை உட்கொள்ளாத பெரிய ஆண்தன்
மையானது சான்றோர்க்குத் தருமமும் ஒழுக்கமும் ஆம். (8)

149. அச்சத்தைக்கொடுக்கும் கடலாறு நூழப்பட்ட உல
கத்திலே எவ்வா நன்மைகளும் அடைகற்கு உரியவர் யார் என
றால், பிறனுக்குச் சுகந்திரமானவனின் கோளகளைச் சேராதவர்
களே. (9)

150. ஒருவன் தருமத்துக்குத் தணக்கு உரித்தாகச்செய்யா
மல் பாவங்களைச் செய்தாலும், அவனுக்கு உறு ஒருவனுடைய
எல்லையிலே நிற்பவனது பெண் தன்மையை விரும்பாமை உண்
டானால், அதுவே சிறந்து விளங்கும். (10)

16-ஆம்-அதி-பொறை உடைமை.

Forbearance.

[அதாவதுகாரணம்பற்றியாவது தெரியாமைதனைத்திலாவது
ஒருவன் தமக்குக் கெடுதல் செய்தவிடத்துத், தாமதமாவனிடத்து
அதைச்செய்யாது பொறுத்தலாம்.]

151. நிலம் தன்னை வெட்டுவோரையும் சுமப்பதைப்போல
த், தம்மை நிகற்ப்பவரையும் பொறுத்துக்கொள்ளுதல் முதலான
தருமமாம். (1)

152. பிரர் செயத குற்றத்தைதான்னால் பொறுத்துக்கொள்
ளக்கூடிய காலத்தம் பொறுக்கக்கடவான். அதனைநீளியாமல் ஆப்
பொருத்த மறுத்துவிட்டால் அது பொறுமையைப்பாக்கினும்
சிறந்ததாகும். (2)

153. ஒருவனுக்குத் தரித்திரத்திலே தரித்திரம் விருந்தினரை உபசரியாது நீக்குதலாம். அதுபோல் வல்லமையிலே வல்லமையாவது அறிவில்லாதவர் செய்த குற்றத்தைப் பொறுத்தலாம். (3)

154. ஒருவன் சகல நற்குணங்களிலும் ஒன்றாவது குறைவுபடாமல் சர்ப்பூரணமாய் இருந்தால் தன்னை விட்டு நங்கரமையை வேண்டுவானானால், அவன் பொறுமையுடையவனாயிருக்கக்கூடிய தன்னிடத்து அழியாமல் காத்து நடக்கக்கூட வன். (4)

155. பிறர் தமக்குத் தீங்கு செய்தாலத்துப் பொருமல் துன்பப்படுத்தினவரைப் பெரியோர் ஒரு பொருளாக மதிப்பார்; அதனைப் பொறுத்தவரைப் பொன்னோ போல மனத்தில் கொள்ளுவார். (5)

156. தமக்குத் தீங்கு செய்தவனைத் தண்டித்தவர்க்கு உண்டாவது அந்த ஒருநாளை இன்பமே. அதனைப்பொறுத்தார்க்கு உலகம் அழியும் அளவும் புகழ் உண்டாகும். (6)

157. செய்யக்கூடாத கொடியவைகளைத் தன்னிடத்திற் பிறர் செய்தாலும் அதனால் அவர்க்கு வரும் தன்பதற்கு வாத் தீத தரும அல்லாத செயல்களைத் தான் செய்யாதிருத்தால் சிறப்புடையதாம். (7)

158. மனக்கர்வத்தினால் கம்மிடத்துக் கெட்ட செய்கைகளைச் செய்தவர்களைத் தாம் தம் பொறுமையினால் வென்றுவிடக்கூடவர். (8)

159. தீயவழியில் நடப்பவருடைய வாயில் உண்டாகும் கொடுஞ்சொற்களைப் பொறுப்பவா இவ்வாழ்க்கையிலே இருந்தும் துறவிகளபோல் பரிசுக்க குணத்தை உடையவராவர். (9)

160. பிறர் சொல்லும் கொடும சொற்களைப் பொறுப்பவர்க்கு விரகக்களால் உணவைவிடாத தமமை அடைந்த நேரையப் பொறுப்பவராகிய தபசிகள் பிறபட்டவராவர். (10)

17-ஆம்-அதி-அடிக் காருமை.

Not Envyng.

[அதாவது பிறர் செல்வம் முதலியவற்றைப் பார்த்தவிடத்து பொருமைப் படாமை.]

161. ஒருவன் தன் மனத்திலே பொருமையாகிய குற்றம்

இல்லாத குணத்தைத் தனக்குச் சொல்லப்பட்ட ஒழுக்கவழியாகக் கொள்ளக்கூடவன. (1)

162. எவரிடத்திலும் பொருமை இல்லாதிருந்தலை ஒருவன் அடைவானானால், மற்றவன் அடையும் மேலான பேறுகளுள் அதை ஒத்திருப்பது இல்லை. (2)

163. மறுமைக்குத் தருமத்தையும் இம்மைக்குச் செல்வத்தையும் தனக்கு வேண்டாதவன் என்று சொல்லப்படுவோன், பிறனுடைய செல்வத்தைப் பார்த்தவிடத்துச் சந்தோஷப்படாமல் பொருமைப்படுவான். (3)

164. பொருமை காரணமாக, அறிவுடையோர் அதனால் தமக்கு இருமையிலும் துன்பம் உண்டாதலை அறிந்து, தருமம் அல்லாதவைகளைச் செய்யார். (4)

165. பொருமை பகைவரை விட்டிருந்தும் கேட்டைத்தருவது ஒன்றாகல்ல, அந்த உடையவர்க்கு வேறு பகைவர் வேண்டாம். அதுவே பொருமை. (5)

166. ஒருவன் பிறர்க்குக் கொடுக்கப்படும் பொருளைக்குறித்துப்பொருமைப்படுவானா அல்லாமல், அவன் சுற்றத்தாரும் உடுக்க வந்தபொழுது உண்ணச் சோறும் இல்லாமல் வருந்துவர். (6)

167. பிறருடைய செல்வத்தைப் பார்த்த இடத்துப் பொருமை உடையவனை இலக்காமி தானும் பொருமைப்பட்டுத் தனக்குத் தமக்கையாகிய முத்தவிக் குக காரணபித்தலிட்டுத் தான் நீங்குவான். (7)

168. பொருமை என்று சொல்லப்பட்ட ஒப்பு இல்லாத பானியானவன், தன்னை உடையவனை இப்பிறப்பிலே அவன் செல்வத்தைக்கொடுத்து மறுமையிலே கரகத்திலே தள்ளிவிடுவான். (8)

169. அறிவுடையோர் பொருமை உள்ளவனுடைய செல்வத்தையும் பொருமை இல்லாதவனுடைய வறுமையையும் பழனிப்பவன் எவ்வென எண்ணுவான். (9)

170. பொருமைப்பட்டுச் செல்வமுடையவரானவரும் இல்லை. அது இல்லாதவர் பொருக்கத்தலிருந்து நீங்கி வறுமை அடைந்தவரும் இல்லை. (10)

18-ஆம்-அதி-வெண்காமை.

Not Coveting.

[அதாவது பிறர் பொருளை அபகரிக்க நினையாமை.]

171. பிறர்க்குச் சொந்தமான பொருளை இச்சித்தல் நமக்குத் தருமம் அல்ல என்னும் நடுவு நிலைமையில்லாமல், அவருடைய நல்ல பொருளை அபகரிக்க விரும்பினால், அது அவன் குடியைக் கெடச்செய்து, பல துற்றங்களையும் அப்பொழுதே அவனுக்குக் கொடுக்கும். (1)

172. ஒருவன் பொருளுக்கு வேறு ஒருவன் உரியவன் அல்லன் என்னும் நடுவு நிலைமை இல்லாமையது அருகுவோர், பிறர் பொருளை அபகரித்தலினாலே, தமக்கு வரும் பயனை விரும்பிப் பழி உண்டாகும் செயல்களைச் செய்யார். (2)

173. நிலையான இன்பத்தை விரும்புவோர், பிறரிடத்தே அபகரிக்கப்பட்ட பொருளினாலே, தாம் அடைவதாகிய நிலை இல்லாத இன்பத்தை விரும்பித், தருமம் அல்லாத காரியங்களை அவரிடத்தே செய்யார். (3)

174. ஐம்புலன்களையும் வென்ற குற்றம் இல்லாத அறிவுடையார், தரித்திரராய் இருக்கிறோமென்று நினைத்து, அது நீங்கும் பொருட்டுப் பிறர் பொருளை விரும்பார். (4)

175. பிறர் பொருளை விரும்பி எவரிடத்தும் அறிவில்லாத செயல்களை அறிவுடையோர் செய்வாரானால், நுட்பமானதாகி எல்லா நூல்களிலும் சென்ற அறிவானது, என்ன பிரயோஜனத்தை உடையது? (5)

176. அருளாகிய தருமத்தை விரும்பி இல்லறவழியிலே நின்றவன், பிறர் பொருளை விரும்பி அதனை வருவிக்கும் தீயவழிகளை கிணக்கக்கொடுவான். (6)

177. பிறர் பொருளை அனுபவிக்கும்போது, அதபயன் படாமையால், அதை விரும்பி, அதனால் உண்டாகும் பெருக்கத்தை வேண்டாதிருக்கக்கூடவன. (7)

178. குறையும் தன்மையை உடைய ரெல்லம், குறையாது இருத்தற்குக் காரணம் எது என்று ஒருவன் ஆராய்ந்து பார்த்தால், அது பிறன் விரும்புகின்ற கைப்பொருளைத் தான் வேண்டாமையாம். (8)

179. இது தருமம் என்று நினைத்துப், பிறர் பொருளை விரும்பாத அறிவுடையாரைத் தான் அடைதற்கு ஆகும் வழியைத் தெரிந்து, அதனால் சென்று இலகூழ்மி அடைவான். (9)

180. ஒருவன், பின் உண்டாவதை நினையாமல் பிறரது பொருளை விரும்பினால், அது அழிவை அவனுக்குக் கொடுக்கும். அந்தப்பொருளை விரும்பாமை என்னும்செல்வமானது, அவனுக்கு வெற்றியைக் கொடுக்கும். (10)

19-ஆம்-அதி-புறங்கூருமை.

Not Backbiting.

[அதாவது காணாத இடத்திலே இகழ்ந்து பேசாமை].

181. ஒருவன் தருமம் என்று சொல்லுவதும் செய்யாது, பாவங்களைச் செய்தாலும், பிறரைக்காணாதவிடத்து இகழ்ந்து பேசமாட்டான் என்று உலகத்தாராலே சொல்லப்படுவது நல்லது. (1)

182. ஒருவன் பிறரைக் காணாதவிடத்து இகழ்ந்துபேசிக் கண்டவிடத்து அவனோடு பொய்யாக மகிழ்தல், தருமம் என்பது ஒன்று இல்லை என்று அழித்துப்பேசித், தருமம் இல்லாதவற்றைச் செயதலைப்பார்க்கிலும் தீதாம். (2)

183. பிறரைப் பார்க்காத விடத்து இகழ்ந்துபேசி, பார்த்தவிடத்து அவரைப்புகழ்ந்து, ஒருவன் ஜீனிப்பதைப்பார்க்கிலும், அது செய்யாது இறத்தல், தருமநூல்களில் சொல்லப்பட்ட பயனைக் கொடுக்கும். (3)

184. ஒருவன் எதிரே நின்று தாஷுண்ணியமில்லாமல் சொன்னாலும், அவன் நேராக இல்லாமல் பின்வரும் குற்றத்தை நோக்காத சொல்லைச் சொல்லாதிருக்கக்கடவன். (4)

185. புறஞ்சொல்லுவான் ஒருவன், தருமத்தை என்று என்று சொன்னாலும், அது தன்மனத்தால் சொல்லுகிறவன் அல்லன் என்பது அவன் புறஞ்சொல்லுதற்குக்காரணமான மனக்குற்றத்தினாலே அறியப்படும். (5)

186. தருமத்தை, அவனைக்காணாத விடத்துச் சொல்லுதலுடைய குற்றம், குற்றம் சொல்லப்பட்டவனாலே வருத்தமுண்டாகுதலே தீதாம் என்று அறியப்படும். (6)

187. சேர்ந்த சந்தோஷப்படும்படி இனிய இசாற்களைச்
பால்வி, அந்நியரோடு சிகேஞ் செய்தலைத்தமக்கு உறுதியாமெ
று தெரியாதவர், தம்மைவிட்டு நீங்கும்படி புறஞ்சொல்லித்,
ஈழமைய சுற்றத்தாரையும் பிரியப்பண்ணுவார். (7)

188. தம்மோடு நெருங்கினவருடைய குற்றத்தையும்
பார்ப்பார்க்காத விடத்துத் தூற்றும் இயல்பை உடையவர்
ந்நியர் குற்றத்தைத் தூற்றுவாரார். (8)

189. பிறர் தம்மை விட்டு நீங்கின சமயம் பார்த்து,
அவர் குற்றத்தை எடுத்துச் சொல்பவனுடைய உடல் பார
த்தைப், பூமி இந்தக்கொடியதைச் சுமத்தலே, எனக்குத்தருமா
து என்று சுமக்கின்றது போலும். (9)

190. அயலார் குற்றத்தை எடுத்துச்சொல்பவர், அதற்கு
அவர் குற்றத்தைப் பார்ப்பதுபோல், தம் குற்றத்தையும் பார்
ப்பாரானால், அவரது நிலைபெற்ற உயிர்க்கு வருவது ஒரு கெடு
தையும் இல்லை. (10)

20-ஆம்-அதி-பயனிலசொல்லாமை.

Not uttering profitless Words.

[அதாவது தமக்கும் பிறர்க்கும் அறம், பொருள், இன்பம்
ஆகிய பிரயோஜனங்களில் ஒன்றையும் கொடுக்காத சொற்க
ளைச் சொல்லாமையாம்.]

191. அறிவுடையார் பலரும் கேட்டு வெறுக்க, பயன்
இல்லாத சொற்களைச் சொல்லுபவன், எல்லாராலும் இகழப்
படுவான். (1)

192. அறிவுடையார் பலர் முன்னே பயனில்லாத சொ
ற்களை ஒருவன் சொல்லுதல், தன்னுடைய சிகேகிதர் இடத்து
யிருப்பயில்லாத செயல்களைச் செய்தலைப்பார்க்கிலும் தீதாம். (2)

193. பயன் இல்லாத பொருள்களை விரித்து, ஒருவன்
சொல்லும் சொல்லே, இவன் நீதியில்லாதவன் என்பதை அறி
விக்கும். (3)

194. பயனோடு சேராதகுணம் இல்லாத சொற்களை, ஒரு
வன் பலரிடத்துச் சொல்லுவானானால், அவைகள் அவரிடத்து
தீயோடு சேராதவையாகி, அவனை நன்றாகப் பார்ப்பினின்றும்
தீக்கும்.

195. நற்குணமுடையோர், பயனில்லாத சொற்களைச் சொல்லுவாரானால், அதனால் அவரது மேம்பாடும், கண்குபதிப்பும் கீழும். (6)

196. பயன் இல்லாத சொற்களைப் பலதடவையும் சொல்லுவோனை, மனிதன் என்று சொல்லாதே. அவன் மனிதருக்குள்ளே பதாராவான். (6)

197. அறிவுடைபோர், உலகத்தோடு பொருத்தாத சொற்களைச் சொன்னார் ஆனாலும், அவர் பயன் இல்லாத சொற்களைச் சொல்லாது இருத்தலே நல்லது. (7)

198. கெரித்துக்கொள்ளுவதற்கு அருமையான பயன்களை ஆராயவல்ல அறிவுடையார், மிகுந்த பயன் இல்லாத சொற்களைச் சொல்லமாட்டார். (8)

199. குற்றமில்லாத அறிவுடையார், பயன் இல்லாத சொற்களைப் பறாதும சொல்லார். (9)

200. சொற்களிலே பிரயோஜனத்தைக் கொடுக்கக்கூடிய சொற்களைச் சொல்லக்கூடவர். சொற்களிலே பிரயோஜனம் இல்லாத சொற்களைச் சொல்லாதிருக்கக்கூடவர். (10)

21- ஆம்-அடி-திவினை அச்சம்.

Dread of Evil Deeds.

[அதாவது பாவங்களாய் உள்ளவைகளைச் செய்தற்குப் பயப்படுதலாக.]

201. தீவினை என்று சொல்லப்படுகிற மயக்கத்துக்கு, முன் தீர்ப்பில் செயத தீவினையுடையார் பயப்படார். அது இல்லாத மேலோர் பயப்படுவர். (1)

202. தனக்கு இன்பம் கொடுத்தலைக் கருதிச் செய்யும் தீவினைகள், பின்பு அந்த இன்பத்தை ஒழித்தது தன்பங்களே கொடுத்தலால், அப்படிப்பட்ட தீவினைகள் கெடுப்பைப்பார்க்கும் அதிகமாக அஞ்சப்படும். (2)

203. தம்மை வருத்தவோர் இடத்தம், தன்பங்களைச் செய்வது விடுதலைத் தமக்கு உறுதியைக் கொடுக்கும் அறிவுகள் எல்லாவற்றினாலும், முதன்மைமான அறிவாகும் என்று பெரிபேர் சொல்லுவார். (3)

204. ஒருவன் பிரஜைக்குச் சேட்டைக்கொடுக்கும் வினை, மறத்தும் நினைபாது இருக்கக்கடவன். அப்படி நினைப்பா யில், நினைத்தவனுக்குச் சேட்டைத்தரும் வினையைத் தரும் க் டுவுள் நினைப்பார். (4)

205. தரித்திரம் உடைபவன் என்று நினைத்த, அதற் றித்திரத்தினின்றும் நீக்கும் காரணமாகத் தீயவைகளைப் பிர டுக்கு ஒருவன் செய்பாதிருக்கக்கடவன். அப்படிச் செய்வான் டுஞால், பின்னும் தரித்திரமுடையவனாவான். (5)

206. துன்பம் செய்யும் தன்மைபுகுடைய பாவங்கள், டண்ணிப்பின் வசது வருத்தநிலை விரும்பாதவன், அவைகளைப் பிர டிரிடத்தே செய்பாதிருக்கக்கடவன். (6)

207. எவ்வளவு பெரிய பகையை உடைபவரும், அதி னின்றும் ஒருவழியால் தப்புவார். அப்படி இல்லாமல் தீவினை யாகிய பகையோ, தீங்காமல் சென்ற இடமெல்லாம் சென்று கொள்ளும். (7)

208. பிரக்டுத் தீவினைகளைச் செய்தார், தாம் கெடுதல் எப்படிப்பட்டதெனாலும், ஒருவன் நிழல் வெகுதூரம் சென்று டும் அவனை விடாது பின்சென்று அடியினிடத்தே தயகு வுதைப்போனும். (8)

209. ஒருவன் தண்ணீர் காக்க விரும்பினால், பிரமிடத் துத் தீயவைகளில் எவ்வளவு சிறிபது ஒன்றாகியும் செய்பாதி ருக்கக்கடவன். (9)

210. ஒருவன் எல்ல வதிலிலை கொல்லாது, கொடியவழி யிலே சென்று, பிரமிடத்தே தீயவினைகளைச் செய்பாதிருந்தால், அவன் கேடிஸலாதவன் எனப்பதை அறிபகடவா. (10)

22-ஆம்-அதி-ஒப்புரவு அறிதல்.

The Recognition of Duty.

[அதாவது உலக கடைமை அறித்த செய்தல்.]

211. உயிர்கள் தமக்கு ஐஸத்தைக் கொடுக்கின்ற மேகங் க்வினிடத்து என்ன பிரதி உபகாரத்தைச் செய்கின்றன. அது போல உபகாரங்களும் பிரதிஉபகாரங்களை விரும்புவனஅல்ல.(1)

212. கஸ்தி, கேஸ்வி, அறிவு முதலிய ஒழுக்கங்களால் உண்டாகிய போத்திதை உடைபவருக்குத் தாம் முயற்செய்து

சம்பாதித்த பொருள்கள் எல்லாம், உபகாரம் செய்யும்பொரு
டாகும். (2)

213. தேவிலாகத்திலும், இந்த உலகத்திலும் உபகாரம்
பொல எல்லையாகிய வேறு செயல்களைப் பெறுதல் அருமை
யானது. (3)

214. உலக கடையைத் தெரிந்து செய்பவனே, உயிரோடு
கூடியவழிவனாவான். அதனைத் தெரிந்து செய்யாதவன் உயிரு
டை உவனாய் இருந்தபோதிலும் இறந்தவர்களுக்குள் ஒருவனை
வைக்கப்படுவான். (4)

215. உலக கடையை, விரும்பிச் செய்யும் பெரிய அறி
வை உடையவனுடைய செல்வம், ஊரில் உள்ளார் நீர் உண்
டைய குறும், நீரினால் நீலநிறத்து போலும். (5)

216. செல்வம் உபகாரம் செய்பவனிடத்தே உண்டா
வது, ஊர் கேள்வி யாவார்க்கும் பிரயோஜனப்படுகிற பலன்
தரும் மரபு, பழுததாம் போலும். (6)

217. செல்வம் உபகாரம் செய்யும் பெரிய குணமுடை
யவனிடத்திலே உண்டானால், அது எல்லா உறுப்புகளும் பிணி
கருகது மருந்தாயத் தப்பாத மாததை ஒகரும். (7)

218. தாம் செய்யவேண்டியவைகளைத் தெரிந்த இயற்கை
அறியுடையா, செல்வம் கருகுகித், தரித்திரம் அடைந்த கால
த்திலும், உபகாரம் செய்வதில் குறைமாய். (8)

219. உபகாரம் செய்பவன் தரித்திரன் ஆகுதல், சீவகா
மல் செய்யும் குணத்தையுடைய அந்த உபகாரங்களால் செய்
பாமல் வருதுகின்ற இயல்பாய். (9)

220. உபகாரம் செயதலினாலே ஒருவனுக்குப் பொருள்
கிடைத்தல் வாய் என்பவர் உண்டானால், அது தன்னை விரிந்
து உவ்வதும் தனமையை உடையது. (10)

23-ஆம்-அதி-பாலை.

Giving.

1. அகாலது தரித்திரத்தால் இரந்தவர்க்கு இல்லை என்று
கொண்டிருக்கிற செல்வத்தால்.

221. ஒரு பொருளும் இல்லாதவர்க்கு அவர் வேண்டிய பொருள் ஒன்றைக் கொடுத்தலே, திறைக்குக் கொடுத்தலாம். அது தீர்ப்பு மறைய கொடையெனலாம், குறிக்கப்பட்ட தீர்ப்பு பிரயோஜனத்தைக் கொடுக்கும் குணத்தை உடையது. (1)

222. மந்தையோர் கொடுத்தலை வாங்கிக் கொள்ளுதல் மூலம் உலகத்துக்கு வல்லவழி எனப்பல உண்டானாலும், அது தீர்ப்பு. ஆனால் அது கொடுத்தவர்க்கு அந்த பேல உலகத்தை உடைத்து இல்ல என்பவர உண்டானாலும், கொடுத்தலே வல்லது. (2)

223. யான் தரித்திரம் உடையவன் என்று, இரப்பவன் இரப்பவன் அன்பம் கொடுத்தும் சொல்ல மறையோர் இடத்துக்கான சொல்லாமலும், அந்தத் தன்னிடத்துச் சொன்னவர்க்கு இல்லை என்று சொல்லாமல் கொடுத்தாலும் ஆவிய விரைந்திரைந்திரை, லேல குடியிலே திறைத்தவரிடத்தே உண்டாயிருக்கும். (3)

224. கொடைபாளர் இரக்கப்படுதலும் இன்பம் பெறவது அன்று. ஒரு பொருளை இரக்கவா, அது அடைந்ததினால் இனிதானிய அவர் முகத்தைக் காணுமாவுமாம். (4)

225. தவத்தின் வல்லவர ஆவியார்க்கு வல்லமை தாம் அடைந்த பரிசையா சித்தனா. அபிப்பிராயத்தற்கு அருமைபாண பரிசையா தீர்ப்பு அறிவு தீர்த்தவாருடைய வல்லமை அடைந்த பரிசையும பெரிது. (5)

226. பொருளை அடைந்த ஒருவன் அடைந்த தனக்கு உதவும்படி வைத்திருப்பது தரித்திரருடைய திருத்த பரிசையாத தருவதற்கு கருவி தீருதல்வையாம். (6)

227. எவ்வளும் தரித்திர முதலையோர்க்குப் பங்கிட்டுக் கொடுத்தது உண்ணப் பழகியவனைப் பரிசு என்று சொல்லப்படும் கொடிய சொல் இருந்தது. (7)

228. தம முடைய பொருளைக் கொடாது வைத்துப், தீர்ப்பு இழக்கவிடும் அருளிவலாதவா, தரித்திரருக்கு வேண்டிய பொருளைக் கொடுத்தது, அவர் சங்கடப்படுகின்றனவே அருளுடையார் அடையும் சுகத்தெய்வத்தைப் பார்த்து அறியாது. (8)

229. பொருளுடைய குறையைப் பூர்த்திசெய்யவேண்டி, இரத்தவர்களுக்குக் கொடாமல், தாமே தனிமைப்பாடு சாப

241. பொருளால் வரும் செல்வங்கள் இழிந்தவரிடத்தும் இருக்கின்ற பழையால், செல்வங்கள் பலவற்றான் தேர்ந்து எதிக் கப்பட்ட செல்வாவத அருளால் வரும் செல்வமே. (1)

242. செல்வநிலையிலே நின்று அளவைகளாலும், யுத்தியா லும் நாகக்குதலையொழிய அந்நாடுகளென்று ஆராய்ந்து பார் தகாலும், அந்நாடுகளெல்லாம் வேத்கலை என்பதனால், அந்நா டையவர்களுடவர், வறுமைக்கு ஒன்று ஒத்திராத சமயவழிகள் எல்லாற்றுமார், ஆராய்ந்து பார்த்தாலும் துணையாவது அந்நாடு. (2)

243. இவர் சேர்த்த காரணங்களில் போய்ச் சேர்தல், அந்நாட்டைய தெருவதே அடையவர்க்கு இல்லை. (3)

244. நிலை பேறடைய நலிகள்களாகப்பாற்றி, அவைக ளிடத்து அந்நாட்டையவை இருப்பவர்க்குத் தன்னுடைய பயன்கொடுத்த காரணமாகப் பாவங்களானவை டண்டாகா எனது பெரியோர் சொல்லுவார். (4)

245. அந்நாளளவருக்குப் பிறப்பிலும் ஒருதன்பம் உண் டாகாது. அகாநாடுகாற்றாநாடுகளிற் றவளப்பம்பொருத்திய பூநிலை வாழ்வோர் சாகும்பாரா. (5)

246. நலிகளிடத்துச் செயப்படுவனும் அந்நாளினிட்டுக் கொடுவனவோ செயது நடப்பானா, மனப்பிறப்பிலேயும் உறுதி ப்பொருளைச் சேடாமல் தாம் துன்பப்படுகின்றதை மறந்தவர் எனது கவனமார் சொல்லுவார். (6)

247. பொருள் ஒவ்வொருவர்க்கு இருத நலகத்தில் இன் டா இல்லையாநாடோ, நலிகளின்கமல அருள் இல்லாதார்க்கு மோகம் உலாதது இன்பம் இல்லை. (7)

248. எவ்வினாத்தரித்திரம் அடைந்தவர், அது நீக்கிப்பின் ஒருகாலத்திலே செல்வத்தினால் விளங்குவார். அந்நாளிலாதவர் பா வம் நீகாமையால் அந்நிலைவோ. சின ஒருகாலத்திலும் ஆகுத லில்லை. (8)

249. உலிகளிடத்தே அந்நாடுசெய்பாதவன் செய்யும் தரு மத்தை ஆராய்ந்து பார்த்தால், நூன நிலாதவன் உண்மையான னாலிலே சொல்லப்பட்ட பொருளை ஒருகால் பார்த்தது போ லும். (9)

250. அந்நாளிலாதவன் தன்னிப்பார்க்கிலும் மெலியார் மேல் தான வருத்தச் செல்லுமபொழுது, தன்னிப்பார்க்கிலும்

நிலையிற் தன்னை வருத்தவரும்போது அவர் முந்தான் பபர்த
கிற்கும் தன்னுடைய நிலைமையை நினைக்கக்கடவன. (10)

26-ஆம்-அகி-புலால் மறுத்தல்.

The Renunciation of Flesh.

[அகாவது மாம்சாதிகளை உண்ணாமல் விடுதல்.]

251. தன்னுடைய உடம்பை வளர்த்தற் பொருத்த,
தான மறெழுன்றினுடைய உடம்பைத்தின்பவன, எப்படி அந்நா
உடையவனாவான்? (1)

252. எப்படிய பொருளைப் பாதுகாவாதவர்களு அந்நா
பிரயோஜனம் கொடுக்கா, அப்படியே புலாத்தின்பவருக்கு அந்நா
ளால் வரும்பிரயோஜனமில்லை. (2)

253. மறெழுன்றின் உடலைக் கைவப்படத் தின்றவர் மனம்
கொலைக்கருவியைக்கண்டாகதிடல்கொண்டவ நலையமனம்போல
கொலைவையே நோக்குவது அயலாமல் அருள் நோக்காது. (3)

254. அநாள் எது வென்றால், கொலைசெய்யாமைமேல், அநாள்
அல்லாதது எது வென்றால், கொலையுதறல். ஆதலால் கொலை
ஆதலால் வந்த ஊனாத தின்றுதல் பாவம். (4)

255. சிலவகை உயிர்கள் உடம்புகளிலே நிற்கை, ஊனை
உண்ணுமை எனவும் கருமத்தொடக்கம். ஆதலால் அங்ஙனம் குலை
புர்ப்பு ஓர்வன் அதனை உண்பாறுதல், அவனை விடுவாய் நர
கமானது மீன உயிர்க்குத் தவறுவது. கருவகச் சொல்லின
ஊன் தின்பவன் மனநரகத்தை அடைவான். (5)

256. உலகத்தார், தின்றுதல் பொருட்டுப் பிராணிகளைக்
கொல்லாதிருந்தால், நிலையின் பொருட்டு ஊன்யிற்பவா ஒருவ
ரும் இல்லை. (6)

257. புலாவது மறெழுன்றினுடைய உடம்பின் புண்
னாகும். அது அகத்தமாயிருக்கையை அறிவார் அப்புலாலை
உண்ணார். (7)

258. மயக்கமாகிய குறந்தினின்றும் நீங்கிய அறிவுடை
போர், ஓர் உயிரினின்றும் நீங்கியத ஊனாத்தின்னார். (8)

259. செய் முதலாயி அவிக்காத்தீயிலே இட்டு, ஆயிரம்

வாகம் செய்தலைப்பார்க்கிலும், ஓர் விலங்கின் உயிரை நீக்கி அஃதப் புலாலை உண்ணாதிருத்தல் நல்லது. (9)

260. ஓர் உயிரையும் கொல்லாமலும், ஊனைத்தின்னாது மிருப்பவனைச், சகல பிராணிகளும் கைகுவித்து வணங்கும். (10)

27-ஆம்- அதிக- தவம்.

Penance; Mortification.

[அசாவது மனம், பொறி வற்போகாமல் நிற்கையின் பொருட்டு, உணவைச் சுருக்குதல் முதலான செயல்களைமேற்கொண்டு, அவைகளால் தம்முடைய உயிருக்கு உண்டாகும் துன்பங்களைச் சகித்து, மற்ற உயிர்களைக் காப்பாற்றலாம்.]

261. சுவத்திற்கு வடிவமாவது உணவைக்குறைத்தல் முதலானவைகளால் தம் உயிர்க்கு உண்டாகும் துன்பங்களைப் பொறுத்தலும், மற்ற உயிர்களுக்குத் தாம் துன்பங்களைச் செய்யாமையும் ஆகிய அந்த அளவினதேயாம். (1)

262. பயனே அல்லாமல் தவம் உண்டாவதும், முன்தவ முடையார்க்கே உண்டாகும். ஆதலால் அதை முன் தவமில்லாதவர் செய்ய ஆரம்பிப்பது வீணும். (2)

263. இல்லறத்தையே பற்றி நிற்பவர், துறவறத்தை மேற்கொண்டார்க்கு உணவு, மருந்து, இருப்பிடம் முதலியவைகளை உதவுதலில்வண்டித் தாம் தவஞ் செய்தலை மறந்தார் போலும். (3)

264. தம்முடைய தருமத்துக்குப் பகையாய் நின்று கெடுதல் செய்தவரைக் கெடச் செய்தலும், விரும்பினவரை உயர்த்து செய்தலும் ஆகிய இரண்டையும் தவஞ்செய்வோர் நினைப்பாரானால், அவருடைய தவவலிமையினால் அவை அவருக்கு உண்டாகும். (4)

265. அடைபவேண்டிய பயன்களை வேண்டியபடியே தாமதமுமையில் அடைதல் அல்லாமல், செய்யத் தருவதாகிய தவம் இம்மையிலே அறிவுடைபோரால் முயலப்படும். (5)

266. தருமம் செய்பவர், தம்முடைய கருமத்தைச் செய்பவராவர். வேறுபொருள் இன்பங்களைச் செய்வார், அவைகளின் ஆகையாகிய வலியில் அகப்பட்டுத் தமக்குக் கேடு செய்தவராவர். (6)

267. பொன்னாது, புடம் போடப்போடக், குற்றம் நீக்கிப் பிரகாரம் அடைவதுபோல், தவம் செய்ய வல்லவாக்கு, அதனால் வரும் தனபம், வருத்த வருத்தத் தம்மோடு சம்பந்தப்பட்ட பாவம் நீக்கி ஞானம் மிகும். (7)

268. தன்னுடைய உயிரைத் தனக்கு உரித்தாக அடைந்தவனை அது அடையாத மன்னுபிரகார எல்லாம் வணங்கும். (8)

269. தவம் செயதலால் வருகாத சிவ வல்லமையைத் தலைப்படடவர்க்கு மயினைக் கடத்தலும் கைகூடும். (9)

270. உலகத்திலே தவஞ் செய்வா சிலராக, தவஞ்செய்யாதவா பலராக இருந்தாலால், செவ்வர் சிலராகவும் தரித்திரர் பலராகவும் இருக்கின்றனர். (10)

28-ஆம் அதி-கூடா ஒழுக்கம்.

Inconsistent conduct, Indecorum.

[அதாவது தாம் விட்ட காம இன்பத்தை, உறுதி இல்லாமைநிலை பின்னும் விருமபும வழிதோன்ற, அத்தவழியே கொணர்சின்று தவத்தோடு பொருத்தாதாகிய கெட்ட ஒழுக்கமாய்]

271. வஞ்சனையுள்ள மனத்தைப் பட்டையவனது மறைந்த ஒழுக்கத்தை, உடைய அலகோடு கலந்து சிறகிவற ஐந்து பூதங்களும் பார்த்துத் தம்முள்ளே சிரிக்கும். (1)

272. ஒருவன் தான் குற்றம் என்று அறிந்திலே, தன் மனம் படியுமானால், அவனிடத்து மிகச்சிறந்து விளங்கிய தவ வேடமானது, என்ன பிரயோஜனத்தை உடையது? (2)

273. மனத்தைத் தன் வசப்படுத்தி அடக்கும் வல்லமை இல்லாத குணத்தை உடையவன், வல்லமை உடையாருடைய வேடத்தைக்கொண்டு மனம்போன வழியேபோகுதல், பசு காவற்காரன் தன்னைத் தூரத்தாமலிருக்கும்பொருட்டுப் புலியின் தோலைப் போர்த்துகொண்டு மோகதாற போதும். (3)

274. அதை வல்லமை இல்லாத நிலைமையை உடையவன், தவவேடத்திலே மறைந்து நின்று, தவமல்லாத பாவகாரியங்களைச் செய்தல், வேடன புதலில் மறைந்து நின்று பறவைகளைப்பிடிப்பது போலும். (4)

275. நிரர் கம்மை நன்னு மதிச்சர் பொருட்டு. ஆசை நி
வராமல் இருக்கையில், ஆசையை விட்டுவிட்டோமென்று சொ
ல்லாததையுமடைந்த ஒழுக்கம், அந்நிராழது இனிமையாகத்
தோன்றினியாதிலும் நின் என் செம்போம் என் செம்போமெ
ன்று தாமே இவரும் விதரம்ப பலதன்பங்கிலையும் அவருக்குத்
சொந்தம். (5)

276. மனதகில ஆறாகி லீசுநகவாராகி, நீக்கிநீர் போ
காசு நம செயலாளை களங்கிது உரப்பவாபோல இரக்கம் இல்
லாமா, உரக்கதில் இல்லை. (6)

277. மேல குறறி மணி காணப்படுதர்போல் வேடத்
தால் செறை உடையவாநிதிகாடும், உள்ளே அந்தத்துன்றி
யாநினை நராகை போல அந்நிராழமுடையவரை உலகம்
உரைத்தாநிநாடுநதது. (7)

278. சார வெசவி மயங்கங்கள், சம மனத்தில் இருக்கப்,
நிற நுதலாகசால் மா லுறப்பட்டவாய், சிரியை நற்குத் சா
ய ஆக நீசிலை நுறந்து நடக்கும் மனிதர்கள் உலகத்திலே
பலாடு மிவதனர். (8)

279. ஆற வுளினால் கல்லகாக இருந்தாலும், செயலால்
சொழ்தல் மின்ன மிளவின்னதாக அங்காடும், செயலினால் கல்
வாரா நெய்நிறாக. அப்பாழை தவந் நிரர்வாராபும் கொ
யட்டாநாலா எனபது அவருடைய வழிகுழை கொள்ளால்
மாய்நெல் அந்நிது மகாளசகடவா. (9)

280. உயர்ந்தாரால் தவத்திற்குக் கூடாதென்ற சொல்ல
ப்பட்ட நுதலாய் ஒழுக்கத்தை உயர்விட்டால், தவந் செய
லாகநுதல்வாய் சம, உதமம், சடை ஆக்கலும் ஆகிய மே
ழுழும வேண்டியதில்லை. (10)

29- அம்-அதி- கள்ளாமை.

The Vice of Fraud

[அசாவது நிறுதைய பொருள்களில் எதையாவது ஒன்
தைய வந்நிரத்தகலகாளை க்கையாமை.]

281. முகதியை இஹாமல் விரும்புவோன் இவன் என்று
தாத்தாரால் நன்னு மகிசுப்படுவோனா, எதப்பொருளையும் வ
டாழ்த்து கொள்ளுகையாதபடி, தன் மனததைக்காக்ககடவன். (1)

282. நுந்நங்களைத் தன் மனத்தினுலே கினைத்தனும் பாவ
மே அசலால் பிரண் கொருளைத் திருடிக்கொள்வோம் எனவு
கினைப்பதற்குக்கூடவன். (2)

283. திருநெல்வேலி மூலம் செல்வம் வளர்வதுபோல
தென்னிந்திய பிள்ளை எல்லாநயம் கடந்து அழியும. (3)

284. பிரிர் பிராநனைத் திருநெல்வேலியே மிகுந்த ஆனந்தவா
னது, அபிமானம் இவ் வபொருளைக்கொண்டு பிள்ளை போலான
தைத்தகொடு நம்பொருள் மகிழ்வு தருவதனைத் தரும். (4)

285. மனமின் உயர்வுமையகலிதரித்து, அகனமேல அன்
புடையாடல் உதவியுடன் பிராநிதாநாத நிரு - கினைத்து, அவந
டைவாய் பற்றி பாவப்போதி - தது இல்லை. (5)

286. பிராநிதனிலே மிகுந்த ஆனந்தம் உடையார், * உ
யிர் முதலானவர்களை மனப்பிரபலாம்ப வற்றிலே உதவ
தற்குத் தக்கபடி உடையாட்டார். (6)

287. பிராநிதன் என்ற சொல்லால் - பிராநித அறிவினை
யுடையாடல் உதவியுடன் பிராநிதாநாத நிரு - கினைத்து, அவந
டைவாய் பற்றி பாவப்போதி - தது இல்லை. (7)

288. திருநெல்வேலி மூலம் செல்வம் வளர்வதுபோல
தென்னிந்திய பிள்ளை எல்லாநயம் கடந்து அழியும. (8)

289. திருநெல்வேலி மூலம் செல்வம் வளர்வதுபோல
தென்னிந்திய பிள்ளை எல்லாநயம் கடந்து அழியும. (9)

290. திருநெல்வேலி மூலம் செல்வம் வளர்வதுபோல
தென்னிந்திய பிள்ளை எல்லாநயம் கடந்து அழியும. (10)

* உயிர் முதலானவர்களை ஆனந்த செய்தலாவது, காஷி மு
தலாகிய பிரம்மாவர்களைக் கொண்டு, உயிர் பிராநுகளையும், அசற்
கு அநாதியை வந்திற குற்றங்கள் விளைவுகளையும், அவற்றால் அ
வயுடன் பற்றுகதிலே மிகுந்த இறந்தவருநிலையும், அநனை முழித்த
தருவாய்மையோடு ஆனந்தங்களையும், அவற்றால் அநாத உயிர்
ஆனந்தம் முதலியவையும் ஆனந்த செய்து உணரப்படுகிறது.

30-ஆம்- அதி-வாய்மை.

Truth.

[அதாவது உண்மையின் குணமாம்.]

291. உண்மை என்று சிறப்பித்துச் சொல்லப்படுவது எது வென்று வினவினாலு, அது மறறொரு உயிர்க்குச் சிறிதாகிலும் செடுதலைக் கொடுக்காத சொற்களைச் சொல்லுதல். (1)

292. பொய்ச்சொற்களும் சூற்றம் நீங்கிப் பிறருக்கு நன்மையைக் கொடுக்குமானால், அவைகளும் மெய்ச்சொற்களின் தன்மையை உடையன. (2)

293. ஒருவன் தன் மனத்திலே அறியப்படுவதொன்றைப் பிறர் அறந்திலர் என்று பொய்யாது ஒழியக்கடவன். அப்படிப் பொய் சொல்லுவானானால், அதனைத் தெரிந்ததன்மனமே, அநதப் பாவத்தக்குடா ஓர் ஆயாய் நின்று தன்னைச்செடும். (3)

294. ஒருவன் தன் மனமறிப்பப் பொய் பேசாது நடப்பானானால், அவன் உயர்கதோருடைய மனங்களில் எல்லாம் இருப்பான். (4)

295. ஒருவன் தன் மனம் ஒத்து உண்மையைச் சொல்லு வானானால், அவன் தவமும் தானமும் ஒருமித்துச் செய்வாரைப் பார்க்கிலுமே நம்பப்பட்டவனாவான். (5)

296. ஒருவனுக்குப் பொய் பேசாமைக்குச் சமமானமான புகழ்க்காரணம் இயமைக்கு இல்லை. அது அவனுக்கு உடம்பு வருகாதாமல் எல்லாததருமங்களையும் மறுமைக்குத்தானே கொடுக்கும். (6)

297. ஒருவன் பொய்சொல்லாமையே பொய்சொல்லாமை யே செய்ய வல்லவனானால், அவன் பிறதருமங்களைச் செய்யாமை யே செய்யாமையே நல்லது. (7)

298. ஒருவனுக்கு உடம்பு பரிசுத்தமாகும் தன்மை நீதினாலே உண்டாகும். அதுபோல மனப் பரிசுத்தமாகும் தன்மை உண்மைபால் உண்டாகும். (8)

299. பெரியோர்கட்பு புறத்தினுளை நீக்கும் உலகத்தோருடைய வினக்குகளாகிய ரூபன், சத்திரன், அக்கினி முதலியவைகள் எல்லாம் வினக்குள் அல்ல. ஆனால் அஞ்ஞானமாகிய அகத்தினுளை நீக்கும் பொய்யாமையாகிய வினக்கே விளக்காம். (9)

300. எம்மால் மெய்தூல்களாகக் காணப்பட்ட தூல்களுள் எந்த விதத்தினாலும் உணமைப்பாபார்க்கிலும் மேற்பட்டவைகளாகச் சொல்லப்பட்ட பிற தருமங்கள் இல்லை. (10)

31-ஆம்-அதி-வெருளாமை.

Absence of Wrath.

[அதாவது கோபம் செய்கற்குக் காரணமாகிய குற்றம் ஒரு வனிடத்தே உண்டாகிய இடத்தும் கோபமசெய்யாமை.]

301. தன் கோபத்தைச் செல்லுவிடத்தச் செல்லாமல் காப்பவனே அருளினால் காப்பவனுவன். மறறைப் பரிபாத இடத்து அதனைத் தடுத்தால் என்ன தடுக்காவிட்டால் எவன்? (1)

302. ஒருவனுடைய கோபமானது, தன்னைப் பார்க்கிலும் வலியவர்க்கு உண்டானால் அது தனக்கே செறிதலாம். தன்னைப் பார்க்கிலும் எளியவர்க்கு உண்டானால் அந்தக் கோபத்தை விடக் கேட்டைத் தருவது வேறில்லை. (2)

303. ஒருவனுக்குக் கெடுதிகள் எல்லாம் கோபத்தினால் வருகின்றபடியால், அதை எவரிடத்திலும் மறக்கக்கூடவர். (3)

304. துறக்கவர்க்கு அருளினால் உண்டாகிய முகமலர்ச்சியையும், மனமகிழ்ச்சியையும், கெடுதலை விளம்புகின்ற கோபத்தைப் பார்க்கிலும் வேறு பகைகளும் என்னோ? இல்லை. (4)

305. ஒருவன் தன்னைத் துன்பம் வந்த அடையாமல் காக்க நினைந்தால், தன் மனத்திலே கோபம் வராமல் காக்கக்கூடவன். அப்படித் தாலாவிட்டால் அந்தக்கோபம் தன்னையே கெடுக்கும்படுகின்றது என்பதை அடைவிக்கும். (5)

306. கோபம் என்னும் கெடுப்புத் தனக்கு இடமானவரை அல்லாமல், அவருக்கு இனமாகிய இதேபதேசம் செய்கிற பீரக்கலத்தையும் கூடும். (6)

307. கோபத்தைத் தன் வல்லமையைக் காட்டும் ஒரு குணமென்று கொண்டவன், அந்த வல்லமையை இழத்தல், நிலத்திலே அறைந்தவன் கை அச்சிலத்திலே படுதல் தப்பாதயிறம்போல் தப்பாது. (7)

308 அநேக கடர்களை யுடைத்தாய பெரியகெடுப்பு வந்து தழுவினாற்போலும் துன்பம் தருமவைகளை ஒருவன் செய்தானானாலும், அவன்மேலே கோபம் செய்யாமை கூடுமானால் அது சிறந்தது. (8)

309 தவறு செய்வான் தன் மனத்தால் கோபத்தை ஒரு போதும் நினைவாதிருந்தால், தான் நினைத்த பயன்கள் எல்லாம் ஒருமிக்க அடைவான். (9)

310. கோபத்திலே மிகுந்தவர் உயிருடையவராய் இருந்தாலும், இறந்தவரோடு சமமாவார். கோபத்தை விட்டவர், இறங்கும தன்மையை உடையவராய் இருந்தாலும், அதனை நீங்கினவரோடு சமமாவார். (10)

32-ஆம்-அதி-இன்கு செய்யாமை.

Not doing Evil.

[அதாவது தனக்கு ஒரு பிரயோஜனத்தைக் குறித்தாவது, விராக்கியம் பற்றியாவது, பறகியிருலாவது, ஒருபிரக்துக் துன்பம் தருமவைகளைச் செய்யாமை.]

311. ஒருவர் தீவர்க்குத் துன்பம் தருமவைகளைச் செய்து, போதமாறா சிறப்புக் கொடுப்பவராகிப் புண்ணிய முதலிய செல்வங்கள் அருட தாலும், அயலா நூதல் துன்பத்தைக் கொடுத்துமவைகளைச் செய்யாதிருத்தலே, ஆகமபாஸ செல்லிய வழியான மனம் படுக்கத்தமாறாவதருடைய துணிவாம். (1)

312. ஒருவர் கயமல் வைராக்கியங்கொண்டு, துன்பம் தருமவைகளைச் செய்தன்கூடும், மறுபடியும் அப்படித் துன்பம் கொடுக்குமவைகளைத் தாம் செய்யாமைபும குற்றமற்றவருடைய துணிவாம். (2)

313. தான் முன்பு ஒரு துன்பமும் செய்யாதிருக்கத் தன்மல் வைராக்கியம் கொண்டவாக்குப், துன்பங்கொடுக்குமவைகளைத் திறத்தவன் செய்தால், அது கடக்கமுடியாத பழியையும், பாவத்தையும் கொடுக்கும். (3)

314. தமக்குத் துன்பம் செய்தவனாகத் திறத்தோர் தன் டுத்தலாவது தாம்ம ஈணுப்படி, அவாக்கு இனிமையான மகிழ்ச்சிகளைச் செய்து, அவா செய்த நிலைகள், தாம் செய்த நன்மைகள் ஆகிய இன்னதையும் மறந்தலாம். (4)

315. தமச்சார், மறநீரோ உயிருக்கு வரும் துன்பத்தைத் தம்முயிர்க்கு வந்தது போல் காப்பாற்றுக விடத்து உயிர் முத னானவைகளை உண்ணாபடி அறிந்த அறிவிலால் உண்டாகும் பிர யோதனம் ஒன்றுமில்லை. (5)

316. இவை மறிதருக்குத் தன்பம் கொடுக்கும் என்று அனுமானப்பிமானத்தினால், தாம் அறிந்தவைகளைப் பிறரிட த்துச் செல்பாதிருத்தல் துறந்திருந்து வெண்டும். (6)

317. மனத்தோடு உண்டாகின்ற துன்பத்தாள் கொண் களை எக்காலத்திலும் எவாத்தும் எவ்வாறு சிறிதாயினும் செய பாதிருத்தலே முதன்மைபாள் தருமமாம். (7)

318. பிறர் தன்னுயிர்க்குச் செய்யும் துன்பத்தைத் தான் கெடுதல் என்று அனுபவித்து அறிவின்றவன், மற்ற உயிர்களு க்கு அவைகளைத்தான் செய்தல் அறப்பாமைபே. (8)

319. துறத்தவர் பிறருக்குத் துன்பத்தருமவைகளை, ஒரு முகூர்த்தத்தின் முன்பாகத்திலே செய்தால், தமக்கு அவைகள் அந்த முகூர்த்தத்தின் பின் பாகத்திலே அவர் செய்யாமல் தாமே வரும். (9)

320. துன்பம் தருமவை எல்லாம் ஒன்றின் உயிருக்குத் துன்பம் தருமவைகளைச் செய்வா மேவனவாம். ஆதலால் தம் முயிர்க்குத் துன்பம் தருமவைகளைச் செய்யமாட்டார். (10)

33-ஆம்-அதி-கொல்லாமை.

Not Killing.

[அதாவது ஐந்து அறிவுயிர் முதல் ஓரறிவுயிர் கடைசியாக உயிர்களை மறந்தாகிலும் கொல்லுதல் செய்யாமை.]

321. ஓர் உயிரைக் கொல்லுதல் பாவச்செய்கைகள் எல் லாவற்றையும் தானேகொடுத்தலால், தருமங்கள் எல்லாமாகிய செய்கை எது என்றுகேட்டால், அது ஓர் உயிரையும் கொல்லா மையேவாம். (1)

322. உண்ணப்பட்டதைப் பசித்த உயிர்களுக்குப் பங்கிட்டுக் கொடுத்துத், தானும் உண்டு, ஐவகை உயிர்களையும் காப்பாற்றலே அறநூலுடையதால் துறந்தவர்க்கு என்றுதொகுத்துச் சொல்லப்பட்ட தருமங்கள் எல்லாவற்றிலும் மேவானதாம். (2)

323. ஆஸ்கனிலே சொல்லப்பட்ட தருமங்களுள் கொ

ல்லாமை என்பதற்குச் சமமானதானதரும் இல்லை. அது நீங்
கெனல பொம்பேசாபையாவது அதன்பின்னே உல்லது. (3)

324. மேற்கூதியும் முததியும் அடைதற்கு நல்லவழி எது
என்று வினவினா அது எந்த உயிரையும் கொல்லாமையாகிய
தருமதகினைக் காக்க நினைக்கும் வழியாம். (4)

325. பிறப்பு சிறந் நிலையைப் பிறவாமைப் பொருட்டு
ஆதலால் இவ்வாழ்வானைக்கதற்கதவா எல்லாருள்ளும், கொலைப்
பாபத்தை அகல்குடி கொல்லாமையாகிய தருமத்தை மறவாதவனே
நிறந்தவனாவான். (5)

326. சயிரைக் கொண்டுபோகும் யமனும், கொலைசெய
பாபமாய்விட சிரதமாய்க் கொண்டு நடப்பவனுடைய வாழ்வான்
மேல் உல்லான். (6)

327. காண மந்தென்றின் உயிரைக்கொல்வதாகிய தொ
ழிலை உபாசகிடக்கூட, கன்னுயிர்வக்கிப்போமானாலும் அதை
உபாசகிருக்கக்கடவன். (7)

328. தேவர்கள் பொருட்டு யாகத்திலேகொன்றால் இன்பம்
உருவாகியுமாயின செலவம் விருத்தியாகும் என்று சொல்லப்
பெய்தாலும், துறந்தவருக்கு ஒருயிரைக்கொல்ல, அதனால்
உருவாவதாகிய செலவம் இழந்ததாம். (8)

329. கொலைத் தொழிலை உடையவராகிய மனிதர் அந்த
கொலைத் தொழிலை ஆயிராதமனமுடையவராய் இருந்தாலும்
உயிர் அழியோருடைய மனத்திலே, புலத்தொழிலாய்த் தோ
ன்றுமா. (9)

330. பாபசக்கடாத கோயஉடம்புடனே, வறுமைமிகுந்த
நிலைமையில் வாழ்க்கையினைமுடையாரை, இவாருளாய்நற்பிலே
பாபம் அடைவதற்கு உடையுசனிநிறுத்த நட்கனவா என்றுவி
னா யிராவுகின்ற தெரிந்தோ சொல்லுவார். (10)

ஞானம்

[அந்த விதங்களின் மியோஜனமாகிய ஞானம்சொல்லல்]

34-ஆம் அடிநிலையாமை.

Instability of Earthly Things.

[தாவது தோஷமுடையவை எல்லாம் நிலைநில்லாத
தன்மையாம்]

331. நிலையில்லாதபொருள்களை நிலையுள்ளனவென்று நினைக்கின்ற அற்புத்தியை உடையவராய் இருக்கை தறந்தவர்க்கு இழிவாம். (1)

332. ஒருவனிடத்துப் பெருஞ் செல்வம் வருதல் எப்படி என்றால், கூத்தாடுகின்ற சபையிலே காண்போர் கூட்டம் வந்தாற்போலும். அது போதலும் எப்படி என்றால், கூத்துமுடிந்த போனபிறகு அக்கூட்டம் போதல் போலும். (2)

333. நிலையில்லாத் குணத்தையுடைய செல்வத்தைப் பெற்றால், அதனால் செய்யப்படும் தருமங்களை அப்பொழுதே செய்யக்கூடவன். (3)

334. உயிரானது நானென்று அளவுசெய்யப்படுவதாகிய ஒரு கால அளவுபோல் தன்னைக்காட்டி, அறுத்துச்செய்கின்ற வானினுடைய வாயில் அறுபட்டிலருகின்றது. (4)

335. பேசாதிருக்கும்படி நாவை அடக்கி விக்கலானது, எழுபதற்கு முன்னேயொகித்துக்கு ஏதுவாகிய தருமமானது விரைந்து செய்யப்படும். (5)

336. இதை உலகம் கேற்றுப் பிறந்தவன் இன்று இரத்தான் என்று சொல்லும் நிலைமையின் பித்தியை யுடையது. (6)

337. அநிலைத்தவர், ஒரு பொருளானவும் கமழ்மையுடைய உயிரும் கூடியிருக்கையை அறிமொட்டார். அப்படியிருந்தும் கேடிக்குமொன எண்ணவந்தோ எண்ணுகிறார்கள். (7)

338. உடம்பிற்கும் உயிர்க்கும் உள்ள அநோமானது முன்னே தனிபாதிருந்த முட்டையானது, பின்பு தவித்தும் கிடக்க அதனுள்ளிருந்த பறவை பருவமவந்தவிடத்துப் பறந்து போம் தன்மையுடையது. (8)

339. ஒருவனுக்கு மாணம் வருதல் தூக்கம் வருதல் போலும். அதன் பிறகு பிறப்பு வருதல் தூங்கி விழித்தல் வருதல் போலும். (9)

340. வாதமுதலானவைகளின் வீடுகளாகிய உடம்புகளுள் ஒதுக்குக்குடிருந்தே வந்த உயிர்க்கு என்றைக்கும் இருப்பதாகிய ஓர்வீடானது இதுவரைக்கும் கிடைக்கவில்லை போலும். (10)

35-ஆம்-அதி-தரவு.

Renunciation

[அதாவது புறமாகிய செலவததிலும் அகமாகிய உடம்பிலும் உண்டாகிய ஆசையை அவைகளது நிலைபாமைப்பைப் பார்த்து விடுதலாம்.]

341. ஒருவன் எந்தப் பொருளை எந்தப் பொருளை விட்டு நீங்கினானோ அவன் அந்தப் பொருளினாலே அந்தப் பொருளினாலே தன்மை அடைதல் இல்லை. (1)

342. எல்லாப் பொருளையும் துறக்கலால் ஒருவனுக்கு இப்பிறப்பிலே உண்டாகு முறைமையையுடைய இன்பங்கள் பலவாம். அந்த இன்பங்களை விரும்பினால், காணும் உண்டாக அப்பொருள்களைத் துறக்கக்கடவன். (2)

343. முக்கியை அடைவோராகத் துறக்க மகலாகிய ஐம்பொருள்களுக்கு உரித்தான ஓசை முதலாகிய ஐம்புலன்களையும் செறிதகல் வேண்டும். அப்படிச் செறிதகல் அந்தப்புலன்களை அனுபவித்தற பொருட்களையே படைத்த பொருள்களை எல்லாம் ஒழிக்க விடுதல் வேண்டும். (3)

344. தவறு செய்வோரக்கு ஒரு பொருளிலும் ஆசையிலாதிருக்க இயலாது. அது உடைக்காதிருக்க அதற்குத் தைப்போகருதலாம். இன்னும் மயங்குதற்குக் காரணமாகும். (4)

345. பிறவியை நீக்கும் முயற்சியுடையோரக்கு அந்தப்பிறப்பை நீக்குதற்கு உதவியாகிய உடம்பும் மகிழ்வும். அதற்கு மேலும் சில பொருள்களினாலே ஆசையுடையது என்னாகும்? (5)

346. தான் அல்லாத உடம்பை யான என்றும் தன்னோடு சம்பந்த நிலை பொருளை எனது என்றும் நினைத்து அவைகளிலே ஆசையுடையதற்குக் காரணமாகிய மயக்கத்தைக்கெடுப்பவன் தேவர்களுக்கும் அடைதற்கு அருமைமான முத்தி உலகத்தை அடைவான். (6)

347. ஆசையிடுதல் காரணமாக இருவகைப்பற்றினையும் விடாதவரைப் பிறவித்துன்பங்கள் இறுகப்பற்றிவிடலாம். (7)

348. முற்றுத்திறத்தவர் முத்தியைப்படைந்தவராவர். அப்படிக்கூறவாதவர் மயங்கிப்பிறப்பாகிய வலையில் அப்பபட்டவராவார். (8)

349. ஒருவன் இருவரைப் பற்றையும் நீக்கிப்பொழுதின
அது அவனது பிறவியை நீக்குமா. அவை அந்த பொழுதே அவ
ற்றால் பிறந்தும் இறந்தும் வருகிற நிலையானமையானது அறியப்பட
மே. (9)

350. எல்லாப்பொருள்களிலும் பற்றி சின்ற பற்றில்லாத
கடவுள் அந்நிய முதலி வழியே எல்ல வற்பெனது மனத்தில
கொள்ளக்கடவர். அதைக்கொண்டு விடாது வந்த பற்று விடுதற்
குவேண்டிய உபாயத்தை அமரமனக்கூற்றில் செய்யக்கடவர். (10)

36- ஆம்-அதி மெய் உணர்தல்

Perception of the True.

[அதாவது பிறப்பு முத்திக் காணும் அவதாரின் காரணங்களை
யும் * விபரீத சந்தேகங்களுக்கும் அவலாபம் உண்டாகாமையுறிதல்.]

351. உண்மையாய்ப் பொருள்கள் அல்லாதவைகளை உண்
மைப்பொருள்கள் என்று அறிவித்தல் பற்றி ஞானத்தினால் கா
ஷ்டமில்லாத பிறவி, இன்பம் ஆ லாதகம். (1)

352. அஞ்ஞானம் நீங்கி, துரமற்ற மெய்ஞானத்தைத்
தெரிந்தவாக்கு, அது பிறவி யாகிய, முதலையக பொருத்தும்(2)

353. சந்தேகமில்லெ உண்மை யுணர்தவாக்கு, அடைந்து
நிறைவுகொடுக்காத பார்ச்சியும், அடையவேண்டியதாகிய மே
கூலோகம் சமீபமாக உடையது. (3)

354. உண்மை அறிதல் இல்லாததாக்கு ஐந்து புலன்களி
லும் செல்லுதலின் வேறுபாட்டால் ஐந்தாய் உணரவு தம்
நகு வசப்பட்டபொருதிலும் அதனால் பிரயாஜனம் ஒன்றாயில்லை(4)

355. எத்தப்பொருள் எப்பாபப்பட்டதாயத் தோன்றிலும்
அது தோன்றிய விதத்தைக்கண்டுவிடாமல், அந்தப்பொருளிலிரு
ந்து வெய்யாகிய பொருளைக்காணுகலை மெய்யுணர்வாய். (5)

* கயிற்றைப்பாம்பு என்று அறிதல் போல்வன விபரீத ஞா
னம் என்றும், கயிற்றே பாம்போவென்று துணிபாததுபோல்
வன சந்தேக ஞானமென்று அறிதல்.

இய தன்புறம் அக்கந்த வினைகளைச் செப்தவனியே சென்று அடைதற்குக்காரணமாகிய விதியாம்.]

371. ஒருவனுக்குக் கைப்பொருள் உண்டாதற்குக் காரணமாகிய விதினாலே முயற்சியுண்டாகும். அது அழிதற்குக்காரணமாகிய விதியினால் சோம்பல் உண்டாகும். (1)

372. ஒருவனுக்கு எல்லா அறிவும் உண்டாயிருந்தும் கைப்பொருளை இழக்காதது காரணமாகிய விதம் வந்து அடைந்த காலத்து, அது அந்த அறிவைப் பேதைமைபாக்கும். அவன் அறிவு கருங்கிய விடத்தும் கைப்பொருள் உண்டாதற்குக்காரணமாகிய விதம் வந்த அடைந்த விடத்து அது அந்த அறிவை விருத்தி செய்யும். (2)

373. அறிபாண்பை உண்டாக்குவதாகிய விதமுடையவன் துடயமான பொருள்களைக் கெளரிசீகதும் பலநூல்களையும் கற்றவனிருந்தானால், அவனுக்கு மயங்கதன் விதியினால் ஆகிய பேதைமைபற்றிவ் விடுபடும். (3)

374. உலகத்திலே ஊநின் இயற்கையானது இரண்டு கூறுகிருக்கின்றனவால், செல்வமுதல்-யவாதலும், அறிவுதல்-யவாதலும் வேறு வேறு இருக்கின்றன. (4)

375. விதிவசத்தால் செல்வத்தை உண்டாக்குவதற்கு நல்லவை எல்லாம் பேதையாய் அழிக்குமா, அல்லாமலும் நீயவை தாமதம் உலகையாய் அழிக்கும். (5)

376. விதியினால் கைக்கு உரியவை ஆகாத பொருள்களை வாங்கிக்கொள்ளுதலும் அவை தாமிரத்தது நிலாமல் போகும், தமக்கு உரியவையாகிய பொருளைப்பக்கத்தே கொண்டுப்பாசு சொரித்திட்டாலும் அது தமமை விட்டு நீங்காது. (6)

377. ஐம்பொற்களால் அனுபவிக்கப்படும் பொருள்கள் கோடிமைய முயற்சி செய்து சோதனவாகனாகும் கடவுள் விதித்த வகை அல்லாமல் அனுபவித்தல் உண்டாகாது. (7)

378. விதவினைகள் துபைங்களை அடைவிக்காமல் நீங்குமானால், வறுமையினாலே அனுபவித்தல் இல்லாதவர், இவ்வாழ்க்கையைத் தறக்கும் கருத்தடையவராவார். (8)

379. நல்வினைப்பயன் தரும்பொழுது அகை நீங்கும் விதம் தேடாமல் நல்லையென்று இசைத்து அனுபவிப்பா.

மற்கைத்தீரீனப்பவன் தரும்பொழுது அதனால் கிறீயும் தன் பங்கீயும் அப்படி அனுபவியாமல், நீக்கும் விதம் தேடித் தன்ப்படுவது அறிவன். (9)

380. ஊழை விலக்குதற் பொருட்டுஞ் உபாயத்தை ஆராய்ந்தாலும் அது விதந்த முன் வந்துவிற்கும். ஆகையால் ஊழைப் பார்க்கிலும் மிக்க வலிமைபுடையவை ஒன்றுமில்லை. (10)

அதற்குப்பால் ழுந்திற்று.

பொருட்பால். Wealth.

[பொருளாவது, தருமவழியினாலே சேர்க்கப்பட்டபொன், மணி முதலானவையாம். அது தனக்குத்துணைக்கண்ணமாகிய அரசனிடே செல்லலவே அடங்கும். அரசனிடையாவது காவலை நடத்தும் முறையாம். அதனை அரசியல், அமைதியல், ஒழியியல் என மூன்று இயல்களால் அருளிச்செய்தார்.]

அரசு இயல் Royalty.

[அதாவது உலகத்திற்கு உரிமையுடைய அரசனுடைய தன்மைபாம்.]

39-ஆம்-அக இறைமாட்சி.

The greatness of a King.

[அதாவது அரசனுடைய கருத்து நற்செய்கைகளாம்.]

381. சேனை, நாடு, பொருள், அமைச்சு, நட்பு, அரசன் என்று சொல்லப்பட்ட ஆறு அங்கங்களையும் உடையவன், அரசருள் ஆண்டிவகம் போல்வான். (1)

382. அஞ்சாமை, கொடை, விவேகம், ஊச்சம், முத

செய் என்கு குணங்களும், இடைவிடாது நின்றலே அரசனுக்கு இயல்பாக இருக்கவேண்டும். (2)

383. அரசருக்குக் காரியங்களிலே விரைவுடைமை, ஏற்ற கல்வியுடைமை, துணிவுடைமை ஆகிய மூன்று குணங்களும் ஒருபொழுதும் நீங்காமல் இருக்கவேண்டும். (3)

384. தனக்குச் சொல்லப்பட்ட தருமத்திலே சிறிதும் தவறாமல் நடந்து, தருமமல்லாதவைகளைத் தன்னுடைய நாட்டிலும் மண்டாக்காது விலக்கி, வீரத்திலே குறையாத மானத்தை உடையவனே அரசனாவான். (4)

385. தனக்குப் பொருள்கள் வரும் வழிகளை மேலும் மேலும் உண்டாக்கலும், அப்படி வந்தவற்றை ஒரிடத்தே சேர்த்து வைத்தலும், அனைப் பிறர் அபகரித்துக்கொள்ளாமல் காக்கலும், காத்தவைக்கப்பட்ட பொருள்களை அறம், பொருள், ஒன்பங்களின் பொருட்டுச்செலவு செய்தலும் வல்லவனே அரசனாவான். (5)

386. அரசன் வழக்குச் சொல்பவர்க்கும், தரித்திரம் அடைந்து பொருளை யாசித்தவர்க்கும், பார்த்தற்கு எளியவனாக, எவரிடத்தும் கடுமையான சொல்லைச் சொல்லாதவனுமாயிருந்தால், அந்த அரசன் நிலத்தை உயர்ந்தோர் எல்லா நிலங்களிலும் மேலானதாரச சொல்லுவார். (6)

387. இனிய சொல்லுடனே கொடுத்துக் காப்பாற்றவல்ல அரசனுக்கு இந்த உலகமுழுதும் ஆளுதல் அல்லாமல், நீண்டதவையெல்லாம் உண்டாகும். (7)

388. அறநூலிலும் நீதிநூலிலும் சொல்லும் வழிப்படிப் பிறரை வருததாமல் காத்தலையும் செய்யும் அரசன் பிறப்பிலே மனிதனாக இருந்தாலும், மனிதர்களுக்குச் செயலினால் கடவுளென்று வேறுவைக்கப்படுவான். (8)

389. கண்டித்துப் புத்தி சொல்லும் அமைச்சருடைய சொற்களைத் தன் செவிப் பொருதாகவும், அவைகளின் பயனைக் குறித்துப் பொறுக்கும் சிறந்த அறிவுடைய அரசன், பூரி முழுதும் தானே ஆள்வான். (9)

390. வேண்டுவார்க்கு வேண்டுவன கொடுத்தலும், எவரிடத்தும் முகமலங்காது இன்மொற் சொல்லுதலும், முறை செய்தலும், தனர்த்த குடிகளைக்காப்பாற்றலும் ஆகிய இவ்வன்கு

செயல்களையும் உடையவன் அரசர்களுக்கெல்லாம் விளக்குப் போவ்வான். (10)

40-ஆம்-அதி-கல்வி

Learning.

[அதாவது தான் அதற்கு உரிதான நூல்களைக் கற்றல்.]

391. ஒருவன் அறம், பொருள், இன்பம், வீடு என்னும் உறுதியுடையவனாக உணர்கதம் நூல்களைக் குற்றம் நீங்கக் கற்கக்கடவன். அப்படிக்கற்றாவிட அதற்குத் தக்கபடி அது சொல்லுகின்ற வழியிலே கற்கக்கடவன். (1)

392. தெரியாதவராலே என் என்று சொல்லுவனவர்தான், மறையை எடுத்து என்ன சொல்லுவனவரும் ஆகிய இரண்டு இரண்டு நூல்களையும் அறிந்தவர், மக்களுக்குக் கண்களாகும் என்று சொல்லுவார். (2)

393. படித்தவரே கண்ணுடையவரென்று உபத்திரி சொல்லப்படுவர். மற்றப்படியாதவா முகத்திலே இரண்டு புள்ள்களுடையவரென்று இதழ்த்து; சொல்லப்படுவார். (3)

394. படித்தவர்களுடைய செயலையாவது, எவரையும் அவர் எதிர்த்துப்படுமபடிச் சேர்த்து, இவரி அவரை நாம் சபை போழ்து சேரவேண்டும் என்று நினைக்குமபடிப் பிரித்தேயோம். (4)

395. பின் சிறந்தவர்களுடைய வெறுக்காத கற்றல் நல்லதென்று கருவ செலவா முன்னே உறுப்பவா கிறதும் கிறதும் போல், தாழ்ம ஆசிரியர் முன் கருக்கெண்ணிம் என்னும் ஆசையினாலே தாழ்ந்து நின்று படித்தவா உபாத்தவராவார். அப்படி கற்றவர்களுடைய வெட்கப்பட்டுப் படியாதவா எப்போதும் இழிந்தவரேயாவார். (5)

396. மண்ணிலே கிணறு எப்படித் தோண்டிய அளவினதாக நீர் கால்குமோ, அப்படியே மனிதருக்கு அறிவானது படித்த அளவினதாகக் கால்கும். (6)

397. படித்தவருக்குத் தன் நாமம் தன் ஊர்தமே அல்லாமல் பாதாளிலும் ஒரு நாமம் நாடாகும்; பாதாளிலும் ஒரு ஊராகும்.

HOPOADHYAYA

10111 SWAMINATHA IYER LIBRARY

வாசுப, இப்படியானால் ஒருவன் இறக்கும் பரிபத்தம் பழக்
காமல் காலங்கழிகின்றது என்ன நினைத்து? (7)

398. ஒருவனுக்குத்தான் ஒரு பிறப்பிலே கற்ற கல்வி
பாணது ஏழு பிறப்புகளிலும் போய் உதவுதலையுடையதாகும். (8)

399. கற்றவர் தாங்கள் இன்பமடைதற்குக் காரணமாகிய
கவலிக்கு உபர்த்தோர் இன்பம் அடைகின்றபடியால், அந்தச்
சிறப்பு கோக்கிப்படித்தவர்கள் பின்னும் அந்தக்கவலியையோ
மேலும் மேலும் விரும்புவர். (9)

400. கல்வியே ஒருவனுக்கு அழியில்லாத சிறந்த செ
ல்வம். அது நீங்கிய இரத்தினம், பொன் முதலான செல்வம்
செல்வம் அல்ல. (10)

41-ஆம்-அதி-கல்லாமை.

Ignorance.

[அதாவது கற்றலைச் செய்யாமை.]

401. நான் விரம்புகற்றாக் காரணமாகிய தூல்களைப்பாடி
க்காமல், ஒருவன் சபையிலே ஒன்றைச்சொல்லுகல் குகாநித
நகு இடக்கை ஏற்படுத்திக்கொள்ளாது உண்டையுருட்டிச் சூகா
யினும் போலும். (1)

402. கல்வியில்லாத ஒருவன் சபையினிடத்தே ஒன்று
சொல்ல விரும்பினால், அது அவனுக்கு அவமானத்தைக் கொடு
க்கும். (2)

403. படிக்காதவரும், தாமே தமமையறிந்து, கற்றோர்
கூடிய சபையிலே, ஒன்றும் சொல்லாதிருந்தால், மிக்க நல்ல
வராவார். (3)

404. படிக்காதவனுடைய அறிவுடைமை, செல்லியிட
த்த மிக கன்றாகிநின்றாலும், அறிவுடைபார் அறிவி அறிவு
டைமைபாகக் கொள்ளமாட்டார். (4)

405. தூல்களைப்படிக்காத ஒருவன் பான் அறிவுடை
மேன் என்றுதன்னை மதிக்கும் மதிப்பானது கற்றவர்கள் முன்
பேசக்கூடும். (5)

406. படிக்காதவர்கள் காணப்பட்டுக்கொண்டிருக்கையால்
உன் என்று சிலர் சொல்லும் அன்னியோ அல்லாமல், தம்

க்கும் பிறந்தும் பிரயோஜனப்படாமைபால், செல் முதலியவை விடையாத் தனச் சிலத்தை ஒப்பர். (6)

407. துட்பமாகி, மாட்சிமைப் பட்டுப்பல நூல்களிலும் சென்ற அறிவில்லாதவனுடைய எழுச்சியும் அழகும், சுண்ணச் சாத்தினால் நன்றாய் அலகாரிக்கப்பட்ட பாவையின் எழுச்சியும் அழகும் போலும். (7)

408. படிக்காதவரிடத்திலே உண்டாகிய செல்வம், படித்தவர்களிடத்திலே உண்டாகிய வறுமையைப்பார்க்கிலும் துன்பம் செய்வதேயாம். (8)

409. கல்வியறிவில்லாதவர் உயர்த்த குறத்திலே பிறந்தவராயிருந்தபோதிலும், சீழ்க் குலத்திலே பிறந்திருந்தும் கற்றவராயுபெருமை அளவினாதாகிய பெருமை இல்லாதவராவர். (9)

410. விளங்கிய நூல் கற்றவருடன் கல்லாதவரை நோக்கி, மிருகங்களுடன் மனிதர் எவ்வளவு நன்மையுடையவரோ அவ்வளவு தீமையுடையவராவர். (10)

42-ஆம்-அதி-கேள்வி.

Hearing.

[அதாவது கேட்கவேண்டிய தாள்பின் பொருள்களைப் படித்தவர் சொல்லக் கேட்குதல்.]

411. ஒருவனுக்குச் சிறப்புடைய செல்வம், செலியால் உண்டாகும் சொல்வமே. அதுவே மற்றைய செல்வங்கள் எல்லாவற்றைப் பார்க்கிலும் மேலானது. (1)

412. காதுக்கு உணவாகிய கேள்வி இல்லாத காலத்திலே வயிற்றுக்குச் சிறிது உணவு கொடுக்கவேண்டும். (2)

413. செவியுணவாகிய கேள்வியை உடையவர் பூரணாகத்தவராக இருந்தபோதிலும், அவியுணவையுடைய தேவனோடு சமமாவர். (3)

414. கேள்வி, ஒருவனுக்குக் துன்பம் நேராதகாலத்தா உதவித் தணைபாகலால், புருஷார்த்தங்களைச் சொல்லும் நூல்களைப் படிக்காதிருந்தாலும், அவற்றின் பொருளைக் கற்றவர்கள் சொல்லக்கேட்கவேண்டும். (4)

415. ஆகினாசக்காத்தைச் செலுத்தும் ஆராருக்கு ஒழிந்ததையுடையவருடைய வாயினின்றும் உண்டாகும் சொற்கள் சமக்கும் குணமுடைய சேறறு நிலத்தில், நடப்பவருக்கு ஊன்றுகோல்போல் உதவிசெய்யும். (5)

416. ஒருவன் சிறிதளவாகிலும் உறுதிப்பொருளைக் கேட்கக்கடவன். அது அவ்வளவாக இருந்தபோதிலும் நிறைந்த பொருளையைக் கொடுக்கும். (6)

417. பொருளைத் தாழ்வும் துட்பமாய் ஆராய்ந்து தெரிந்த, அதன்மேலும் சமபூரணமான கேள்வியையுடையார், வித்திபாசப்பட்ட அறிந்தகாலதகம் தமக்குப் பேதைமையை உண்டாக்கும் சொற்களைச் சொல்லார். (7)

418. கேள்வியாலே துளைக்கப்படாத செளிகள் தமக்கு விஷயமான ஓசமாததித்தைக் கேட்டாலும் செவிடாம் குணத்தாக உண்டான. (8)

419. துட்பமான கேள்வியை உடையவர் அல்லாதவர் வளங்கததைக் கொடுக்கிற சொற்களையுடையாதல் இல்லை. (9)

420. காதுகளால் அனுபவிக்கப்படும் சுவைகளை உணராமலும், வாயால் உண்ணப்பட்ட சுவையை யறிபும அறிவினையுடைய மனிதர், இதனாலும், வாழ்ந்தாலும் உலகத்துக்குப் பிரயோஜனம் ஒன்றில்லை. (10)

43-ஆம்- அதி- அறிவுடைமை.

Wisdom.

[அதாவது கல்வி கேள்விகளினாலாகிய அறிவோடு உண்மை அறிவு உடையவருதல். அல்லாமலும் "அறிவாவது நல்லதன் நலனும் தீயதன் தீமையும் உள்ளவாறு உணர்தல்" என்று தொல் காப்பியம் பொருளியல் 53-வது சூத்திரம் "ஒப்புமுருவும்" என்ற பதின லிசேஷ உரையில் கச்சினர்க்கினியார் கூறியுள்ளார்.]

421. அரசருக்கு அறிவென்பது, முடிவுவாராமல் காக்கும் படையாம். அது அல்லாமல் பகைவர்க்கு அழிக்க முடியாத உள் அரணுமாம். (1)

422. மனத்தை அதுபோன விஷயத்தில் செல்லவிடாமல், அரசு விஷயங்களின் என்மை தீமைகளை ஆராய்ந்து கேட்டதை நீக்கு எல்லதிலே போகவிடுவதே அறிவு. (2)

423. யாதொரு பொருளை யாவா பாயா பொல்லாதேட்டா
லும், அந்நகர்பொருளின் உண்மையாகிய பட்டனை ககாணபதே அறி
வாரம். (3)

424. தான சொல்லும் சொற்கள் அருமைகளை பொரு
ளாய் இருந்தாலும், எளிதில் பொருள் விளங்குமாறு மனத்தினை
படுபபடி சொலித் தான பிறர் வாயில் கேட்கும் சொற்களில்
துட்பமாண் பொருளைக்காண்பது அருமைவாக நிருபதபோதி
லும், அதனைக்காணவல்லாத அறிவாரம். (4)

425. உயரத்தோரைச் சித்தமாதத்துறு ஒருவனுக்குமே
னமைபாகும். அதன் முன்னே விரித்துப் பின்னை குறித்தும்
நிலைமையினை எப்பொழுதும் ஒரே உண்மையை இருப்பது
அறிவாரம். (5)

426. உலகம் எந்தவிதத்தில் நடக்கின்றதோ அந்தவிதத்தி
னால் உலகத்தோடு பொருந்துமாபடி நடப்பதே அச்சுறுக்கு
அறிவாரம். (6)

427. அறிவுடையவர், வாகுடவதனை முன்னே அறிவவன்
லவா. அதை முன்னே அறிவமாட்டாதவா அறிவிலாதவராவார். (7)

428. பயப்படவேண்டியதற்குப் பயப்படாதிருத்தல் பே
தைமையாரம். பயப்படவேண்டியதற்குப் பயப்படுத்தல் அறிவுடை
யார் தொழிலார். (8)

429. வாகுடவதாகிய தனபத்தை முன்னே அறிந்தவர்
கவலை அறிவினியுடையாகுது, அவர் கவலும்படி வருவதோ
துட்பமும் இல்லை. (9)

430. அறிவுடையார் வேறு ஒன்றும் இல்லாதவராய் இரு
ந்தாலும், எல்லா முடையாராவார் அறிவிலாதவர் எல்லா முடைய
வராயிருந்தாலும் இல்லாதவராவார். (10)

44-ஆம்-அதி-குறறம் கடிதல்

The Correction of Faults

[அதாவது கடிதம், குரோதம், உரோபம், மாணம், உவ
தை, மதம் எனலும் ஆறு குறறங்களையும் அரசன் தண்டி
த்தலே உண்டாகாமல் நீக்குதலாம்.]

431. மதம், குரோதம், காமம், ஆகிய குறறங்கள் இல்
லாத அரசருடைய செல்வம், மேம்பாட்டிற்கு முன்ததையுடைய
தீழ்மை. (1)

432. வேண்டிவிடத்துப் பொருள் கொடுக்காதிருத்தலும், என்மையின் நீங்கியமானமும், அளவில்லாத மகிழ்ச்சியும் அரசுக்குச் சூற்றங்களாம். (2)

433. பழிக்கு அஞ்சுவோர் நினைபனவாகிய செறிய குற்றம் தம்மிடத்து வந்தாலும், அதனை உய்வளவாக நினைக்காமல் பனைபின் அளவாகிய பெரிதாகக்கொள்ளுவார். (3)

434. தனக்கு முடிவைக் கொடுக்கும் பகைக்குற்றமே ஆதலால், அதைத் தன்னிடத்து வராமையே பயனாகக் கொண்டு காக்கவேண்டும். (4)

435. குற்றம் வருவதற்கு முன்னே அதனை வராமல் காக்காத அரசனுடைய வாழ்க்கை, அது வந்தால் தீயின முகத்திலே நின்ற வைக்கோலின் கூட்டம் போலக் கெடும். (5)

436. முன்னே தன குற்றத்தை நீக்கிப்பின்னே பிறர் குற்றத்தைக்காண வல்லவனானால், அரசனுக்கு உண்டாவதாகிய குற்றம் ஒன்றுமில்லை. (6)

437. செல்வத்தினாலே தனக்குச் செய்து கொள்ளவேண்டியவைகளைச் செயது கொள்ளாமல், அதனிடத்து உலோபம் செய்தவனுடைய பொருள் பினனுள்ளதாகும் குணம் இல்லாமல் வீணாகக்கெடும். (7)

438. பொருளை விடவேண்டிய விடத்து விடாது, பற்றுதல் செய்யும் உள்ளமாகிய உலோபத்தால்லாம் குற்றத்தன்மைகள் எல்லாவற்றானும் வைத்து நினைக்கப்படுவது ஒன்றல்ல; பலவாம். (8)

439. எந்தக்காலத்திலும் (மிக உயர்ந்தகாலத்திலும்) தன்னை மத்தினால் கங்கு மதியாதிருக்கக்கடவன். தனக்கு என்மையைக் கொடுக்காததொழில்களை மனத்தினால் விரும்பாதிருக்க (9)

440. தான் விரும்பிய பொருள்களைப்பகைவர் அந்த விருப்பத்தையறியாதிருக்கும்படி அனுபவிக்கவல்லவனானால், அவர் தன்னை வஞ்சித்தற்கு எண்ணும் எண்ணமானது குற்றமாம். (10)

45-ஆம்-அதி-பெரியோரைத் துணைக்கொடல்.

Seeking the Aid of Great Men.

[அநாவது காமம் முதலிய சூறுவகைக்குற்றங்களையும் நீக்கிய

அரசன், தன்னைத் தீயவழியிலேநிலங்கி நல்ல வழியிலே செலுத்தடிப்போதென்பவனைத் தனக்குத்தனைபாகக் கொள்ளுதல்;

441. கருமத்தின்றுப்பத்தை அறிந்த தன்னைப்பார்க்கிலும் முதலகநிஷ்டையார் சினைகதை, அதன அருமைகளைத் தெரிந்து கொள்ளும் திறமறிந்து, அரசன்கொள்ளக்கடவன். (1)

442. தெய்வகதாலாவது அல்லது மனிதராலாவது தனக்குவந்த துன்பங்களை நீகுறு விடக்கொரிந்து, நீடுபெறும் படிப்பட்டவை வாராதபடி முன் அறிந்து, காக்கவல்ல முயற்சியுடையவனா அவரசத்தொழுபபெவைகளைச் செய்து அரசுநாத்தனைபாகக் கொள்ளக்கடவன். (2)

443. அரசருக்கு அருமைபாண பேறுகள் பலவற்றான அருமைபாணது பெரிபயான அலாசாதோஷித்தத்தகவைக்கா அறிந்துபெறு, தமக்குச் சிறந்தவராகக் கொள்ளுதலை. (3)

444. அரசருக்கு வலியுடைமை பலவற்றானதும் முதலமைபாணது அறிவு முதலானவைகளினாலே தன்மைப்பார்க்கிலும் மிகுந்து, இருபடியானத தமக்குச்சிறந்தவராகக்கொண்டு அவர் வழியிலே தாமும் நடத்தலை. (4)

445. மந்திரிகளைக் கண்ணாக்கொண்டு பூரிபாரம் நடத்தலால், அரசன் அப்படிப்பட்டமந்திரிகளை ஆராய்ந்து, தனக்குத்தனைபாகக் கொள்ளக்கடவன். (5)

446. போக்கியாபிப இனத்தின யுடையவராகித்தானும் தெரிந்து நடக்கவல்ல அரசரைப் பகைவா செய்யக்கிடந்தது வானுணபமும் இல்லை. (6)

447. கெட்டவைகளைக் கண்டால் நெருங்கிச் சென்று கோபித்துப்புத்திசொல்லும் துனையாம் குணத்தையுடையவரை இவர் தமக்குச்சிறந்தவரெனக்கொண்டு ஆளுகிற அரசரைக் கெடுக்கும் பகைவாடல்கத்தில ஒருவரும்இல்லை. (7)

448. கண்டித்துப் புத்தி கூறுதற்குரியவரை அரசன் தனக்குத்துனையாகக் கொள்ளாமல், பகையாகக் கெடுபவரில்லாதிருந்தாலும் தானே கெடுவான். (8)

449. முதலில்லா கியாபாரிக்கு லாபம் இல்லாதது போலத், தன்மைத்தாக்குவதாயினும் இல்லாத அரசருக்கு அதனால் வரும் நிலையானது இல்லை. (9)

450. அரசன் பெரியாரோடு நட்பினைக்கொள்ளாது விடுதல், தான் தனியாகப் இருந்துகொண்டு, பலபேரறிவிரோதம் கொள்ளுதலைப் பார்க்கிலும், பத்துமடங்குத் தீமையுடையதேயாம். (10)

46-ஆம்-அதி சிற்றினம்சேராமை.

Avoiding of Mean Associations.

[அராவது சிறிய இனத்தைச்சேராதிருத்தல். சிறிய இனமாவது எல்லாதிலே நன்மையும் தீயதிலே தீமையும் இல்லை என்போரும், காழாகும், வருகரும், கூத்தாடியும் முதலான கூட்டம்.]

451. பெரிபேர இயல்பு சிற்றினத்துக்கு அஞ்சும். மற் றொன்றியர் இயல்பு அது சேர்கதப்பாதே தனக்கு உதவாக எண்ணித்தனியும். (1)

452. நிலத்தின் இயல்பினாலே அதில் சேர்ந்த நீர் தன் தன்மை வேறுபட்டு அந்த நிலத்தின் தன்மையகாகும். அது போல மனிதருக்கு அறிவும் தாம் சேர்ந்த இனத்தின் இயல்பினாலே, தன் தன்மை வேறுபட்டு அந்த இனத்தின் தன்மையகாகும். (2)

453. மனிதருக்குப் பொதுஅறிவு தம்முடையமனம் காணமாக உண்டாகும். இவன் இப்படிப்பட்ட குணத்தை உடையவன் என்று உலகத்தாராலே சொல்லப்படுகிற சொல்லானது இனம் காணமாக உண்டாகும். (3)

454. ஒருவனுக்குச் சிறந்த அறிவாவது, மனத்தினிடத்தே உண்டாவது போலக்காட்டி, அவன் சேர்க்தனை இனத்தினால் உண்டாகும். (4)

455. அந்த அறிவு வெளிப்பிதற்கு இடமாகிய மனம் பரிசுத்தனாகும் தன்மையும், செய்தொழில் பரிசுத்தனாகும் தன்மையும், ஆகிய இரண்டும் ஒருவனுக்கு இனம் பரிசுத்தனாகும் தன்மையினால் உண்டாகும். (5)

456. மனம் பரிசுத்தமானவர்க்குப் புத்திரசம்பந்தம் வருக உண்டாகும். இனம் பரிசுத்தமானவர்க்கு நல்லதாகாத செயல் ஒன்றுமில்லை. (6)

457. நிலப்பொது உயிர்களுக்கு மனத்தின் நன்மையாவது

செல்லத்தைக்கொடுத்தும். இனத்தின் என்மைபாவத, அதனோடு எல்லாப்புக்கைதும் கொடுத்தும். (7)

458. மனன்மைமைய முன் எல்லின்பபயனால் தாமே யுடையவராய் இருத்தபொதிலும், பலதூண்டாளால் நிறைத்தோ ர்க்கு இனன்மைபாவத அதற்கு வளி செய்கையுடையதாம். (8)

459. மனன்மைமையினால் ஒருவனுக்கு மறுமைரின்பம் உண்டாம். அதற்கு அத்தக்கிறப்புத்தானும் இனன்மைபால் வளி பெறுதலை உடையதாம். (9)

460. ஒருவனுக்கு எல்ல இனத்ததைப் பார்த்திலும் நிரூபித் துணையுரிவலை. தீய இனத்தைப்பார்த்திலும் நிரூபித் துணையு மில்லை. (10)

47-ஆம்-அதி தெரிந்துசெயல்வகை.

Acting after due consideration.

[அதாவது அரசன் தான் செய்யும் தொழில்களை ஆராய் வதே செய்பும வகை.]

461. தொழில் செய்யும் காலத்து அதனால் அநிவாகையும் அநிர்க்கால் பின் ஆவகையும், நிற்காலத்தில் தரும் இலாபத்தை யும் ஆராய்கது பொருளுவதான இருதலை செய்யக்கடவன். (1)

462. தாம் அறிந்துகொண்ட இனத்துடனே செய்யும் தொழில் ஆராய்வுபின் தாமையும் எண்ணிச் செயல் முடிவ் வல்ல அரசருக்குப் பெறுதற்கரிய பொருள் ஒன்றாயில்லை. (2)

463. அறிவுடையார் பின் அடையக்கடவதாயி இலாப த்தை மீளக்கி, முன் பெற்றுள்ள முதலையும் இழத்தற்குக்கா ணமாகிய செய்தொழிலை மேற்கொள்ளார். (3)

464. தமக்கு அவமானம் என்னும்குற்றமுண்டாதலை அஞ் கலோர் இனத்தோடும் தனித்தம் ஆராய்கது நிச்சயமில்லாத தொழிலை ஆரம்பித்தல் செய்யமாட்டார். (4)

465. சென்றால் எடக்கும் விதங்களை எல்லாம் முழுதும் என்னுமல், சிஸ்பாகத்தை எண்ணிப்பார்த்து, அரசன் பகைவர்

போலே, போர்க்குச் செல்லுதல் அந்தப் பகைவனா அவர் உள்ள
இடத்திலேயே பலப்படுத்துவதாகிய ஒரு வழியாம். (5)

466. அரசன் தன் தொழில்தொடரிலே செய்யக்கூடாத காரி
யங்களைச் செய்தான் கெடுவான். செய்யவேண்டி காரியங்களைச்
செய்யாதிருந்தாலும் கெடுவான். (6)

467. செய்யவேண்டிய காரியங்களை முடிக்கும் உபாயத்தை
வல்லறி ஆரம்பிக்கக்கூடவன். ஆரம்பித்தபிறகு எண்ணுவோ
மென்று ஒழிதல் குற்றமாய். (7)

468. முடியும் உபாயத்தால் தொழிலை முடிச்சு செய்யாத
முயற்சியானது, துணைவர் பலரிருந்து காத்தபோதிலும் குற்றப்
படும. (8)

469. வேற்று அரசர்களுடைய குணங்களை ஆராய்ந்து
அறிந்த, அவற்றிற்குப் பொருந்தமாறு செய்யாவிட்டால், அவரி
டத்து எல்ல உபாயத்தைச் செய்தாலுள்ளும் குற்றம் உண்டாய். (9)

470. அரசன் தொழில் முடித்தற் பொருட்டுத் தம் நிலை
க்குப் பொருத்தமாக உபாயங்களைச் செய்தால், உலகம் அங்
கொரியாது. அதனால் அந்த உலகத்தால் இகழப்படாத உபாயங்
களை ஆராய்ந்து செய்யக்கூடவன். (10)

48-ஆம்-அதி-வலி அறிதல்.

The Recognition of Power in an Opponent.

[அரசவது நால்வகை உபாயங்களுள் தண்டம் செய்யக்குறி
த்த அரசனானவன் நால்வகை வலிமையையும் அளந்து அறித
லாய்.]

471. தான் செய்யக்கூடிய தொழிலை வலிமையையும்,
அதனைச் செய்து முடிந்த தன் வலிமையும், அதனை எல்லாதும்
பகைவன் வலிமையும், இவையுக்கும் துணையாயுள்ளோர் வலிமை
யும் ஆராய்ந்து, தன் வலிமை மிகுந்தால் அந்தத்தொழிலைச் செ
ய்யக்கூடவன். (1)

472. தம்மால் முடியும் தொழிலையும், அதற்குத்தெரிபவே
ண்டுமொத்திய வலியையும், அறிந்து எப்பொழுதும் மனம், மொ
ழி, பெய்க்குள் அதனிடத்து வைக்கப் பகைவர் மேல் செல்லும்
அரசருக்கு முடியாத பொருள் ஒன்றுமில்லை. (2)

473. தலைவனுக்கு யுடைய சர்மடைய வாயிலை அளவைத் தெரிந்து கொள்ளாது, உற்சாகத்தினால் தமனைப் பார்க்கிறதும் வலியவதோடு போர்செய்ய ஆமபித்தப் பின் அகை முடிக்க வகை தெரியாமல் கடுகிலை கெட்ட அரசர் உலகத்திலே பண ராவர். (3)

474. பக்கத்த அரசருடன் பொருத்தி நடத்தலும் செய யாகம், தன்னுடைய வலி அளவை அறிபாமலும், சாண்ப்புக முடிக்கொண்டு அந்த அரசருடன் பகைததவேத்தன் சீக்கிரத்தில் கெடுவான். (4)

475. மலிவிறகை ஏறதப்பெற்ற பண்டியும் சமக்கும் அள வுக்குமேல் ஏறதப்பெற்ற அச்ச முறியும். (5)

476. ஒரு மாக்கொம்பின் துளியிலே ஏறி சிற்றவர் உற் சாகத்தினால் அகைத்தகடத்து மேலும் ஏற முயற்சி செய்வால், அது அவர் உயிருக்கு முடிவைக்கொடுக்கும். (6)

477. கொடுக்கும் வாயிலினால் தமநிடத்தில் இருக்கும் பொருளின் அளவை அறிந்து அதற்குத் தாகபடி கொடுக்காது வன், அப்படிக்கொடுப்பதானது பொருளைக் காப்பாற்றி உட்கரும் வழியாகம். (7)

478. அரசருக்குப் பொருள வரும் வழி கிறியதாக நிற்க தபோதலும், செலவாகும் வழியின் அளவு அகைப்பார்க்கலாம் அதிகமாக இல்லாவிட்டால் கெடுதல் ஐயமுறியிலை. (8)

479. தனக்கு இருக்கும் பொருளின் அளவை அறிந்து அதற்குத்தக்கபடி வாழாட்டாததாலுடைய வாழ்க்கை உணந்து போவததோன்றி, உண்மையில் கூலிசந்தாபிப் பின் அந்தத் தோற்றமும் இல்லாமல் கெடும். (9)

480. அரசன் தனக்குள்ள பொருளின் அளவை ஆராயாது அளவு கடந்து செலவு செய்வானால், அவன் செல்வம் சீக் கிரத்தில் கெடும். (10)

49-ஆம்-அதி-காலம் அறிதல்.

The Recognition of the Fitting Time

[அதாவது வலிகையினால் மிகுதியுடையனாய்ப் பகைவர் மேல் சண்டைக்குப்போக ஆய்ப்பித்த அரசர் அதற்குத் தகுந்த காலத்தை அறிதல்.]

441. சான்ற சன்மியுள் வலிமைபுடைய கோட்டாளிப் பாக் காலத்தில் சொல்லுகல பொல், பகைவருடைய மாறுபாட்டை வெல்லக் கருதுகின்ற வேந்தர்க்குக் காலம் பார்த்துச் செயதல் அவசியம் வேண்டும். (1)

442. அரசர் காலக்கோடு பொருத்தத் தொழில் செயது நத்தல், ஒருபுறத்திலும் நிலைபெறுதலீங்கும் செல்வத்தைத் தன்னிடத்திலே வேராமல் கட்டும் கயிறாகும். (2)

443. அரசர் தொழில்களை முடித்தற்காகும் சாதனங்களுடனே பொய்க் கரும் காலத்தையும் அறிந்து செய்வாரானால் அவரால் செய்வதற்கு அருமையான தொழிலும் உண்டோ? (3)

444. ஒருவன் பித்திரி முடிவதையும் ஆளக்கருந்துகையாவது ஆள், அகவர்தொழியும் தொழிலைக் காலத்தைத் தீர்த்து விடுகின்ற பொருத்தாசெய்வாரானால், அது அவனுக்கு உதவியாகும். (4)

445. தவறாமல் பூரி ஆனதையும் அடைய நினைக்கும் அரசர், கம்முடைய வலியாதிக்கமாக இருந்தாலும், அதற்குத் தகுதியான காலத்தைப் பார்த்து, அதுவரையில் பகைவாமேற்செல்லாதிடார். (5)

446. அதிக வலிமைபுடைய அரசர், பகைவர்மேற் செலவது சாபப்பார்த்திருக்கிற இருப்பு, சண்டை செய்கின்ற ஆற்றிக்கடா தன பகைநீங்கப் பாபதற்பொருட்டுப் பின்னே கால் வாவரும் குணத்தை உடையது. (6)

447. அறிவுள்ள அரசர், பகைவர் தீங்குசெய்கபொழுதே அவர் அரியச் சிவகோபாகப் புறத்திலே கோபம் கொள்ளார். தாம் அவரை வெல்லுதற்குப் பொருத்தமான காலத்தைப்பார்த்து, அது வருமளவும் உள்ளே கோபங்கொள்வர். (7)

448. சாம் வெல்ல நினைத்த அரசர், பகைவரைக் கண்டால், அவருக்கு முடிவுகாலம் வருமளவும் பணியக்கடவர். அந்தக் காலம் வந்து முடியும் இடத்து அவர் நிலேழே விழும். (8)

449. பகைவரை வெல்லக்கருதும் அரசர், தம்மால் அடைந்தது அருமையான காலம் வந்து கூடும்பொழுது, அவ்விதமுள்ளிலே செயதற்கு அருமையாய் இருந்த தொழில்களைச் செய்கக்கடவர். (9)

490. பகைவர்மேலே செல்லாதிருக்கவேண்டும் காலத்திலே கொத்து இருக்கல் போல் இருக்கக்கடவன். செல்லுங்காலம் வராத இடத்து அது தப்பாமல் செப்த முடிதகும் விதம் போலத் தப்பாமல் செய்த முடிக்கக்கடவன். (10)

50-ஆம்-அதி-இடன் அறிதல்.

The Recognition of Place.

[அகாவது வலிமை, காலம் முதலியவற்றை அறிந்து பகைவர் மேல் செல்லுமோன தான் வெல்லுதற்கு ஏற்ற நிலை தனை அறிதல்.]

491. பகைவரை வளைத்துக்கொள்ளுவதற்காலம் ஓரிடத்தைக் கண்டபிறகு அல்லாமல், எந்தத்தொழிலையும் ஆரம்பிக்காமலும், அவரைச் சிறியவர் என்று இகழாமலும் இருக்கக் கடவர். (1)

492. மாறுபாட்டோடு சேர்ந்த வலிமையுடையவர்க்குக், அரண்சேர்ந்து அதிஞலுண்டாகின்ற பெருக்கம் பல பிரயோஜனங்களையும் கொடுக்கும். (2)

493. தகுந்த இடத்தைத் தெரிந்த தம்மைக் காத்தப் பின் பகைவர்மேல் செல்வாரானால், வலிமை இல்லாதவரும் வலிமையுடையவராய் வெல்லுவார். (3)

494. யுத்தம் செய்தற்குத் தகுந்த இடத்தைத் தெரிந்து சென்ற அரசர், அரண்ப்பொறுதி கிண்டி அடித்தொழிலைச் செய்வாரானால், முன் அவரை வெல்ல கண்டத்திருந்த பகைவர் அந்த எண்ணத்தை நிழத்துவிடுவார். (4)

495. முதலை ஆழமுள்ள தண்ணீரிலே மற்ற உயிர்களை எல்லாம் வெல்லும். அது அந்தத் தண்ணீரின்மீதும் நீங்கினால், அந்த முதலையை மற்றைய உயிர்கள் எல்லாம் வெல்லும். (5)

496. பூமியிலே ஓடுகின்ற வலிமையுள்ள சக்கரங்களை யுடைய பெரிய தேர்கள், உடலிலே ஓடமாட்டாது, இனிக்காடாது ஓடுகின்ற மாக்கலங்களும், நிலத்தில் ஓடமாட்டாது. (6)

497. பகைவரிடத்த யுத்தம் செய்யும் விதங்களையெல்லாம் ஆலோசித்து அவைகளுடனே தகுந்த இடத்திலே செய்

வாராணசி அசற்குத் தைரியமல்லாமல் வேறொரு துணை வேண்
மெதினிலே. (7)

498. பொருஞ்சேனை வையுடைய அரசன், சிறு சேனை
பெரிய டையானை அழித்து நினைத்து, அவன் தனியரிடக்கும்
இடத்தைப்போய்ச்சேர்வானானு அவன் தன்பெருமை கெடும். (8)

499. அரினை அழித்தற்கு அருமைபையும் பெருமையா
கிய வல்லமையும் இல்லாதவராயிருந்தாலும், யுத்தம் செய்வத
ற்குரிய படைவரை இருப்பிடத்தில் சென்று வெல்லுதல் முட
யாத. (9)

500. பரகர்க்கு அடங்காதவையாயும், வேலையுடைய ஆளாக
நீரக மோதக தொம்பைப் படையவையாயுமுள்ள யானைகளைக்கால
புருதகின்ற மீசறறு நிலத்திலே அகப்பட்டபொழுது நரிகள் கொ
ல்லும். (10)

51-ஆம்-அதி-தெரிந்து தெளிதல்.

Selection and Confidence.

[அதாவது மந்திரி முதலானவர்களைப் பிறப்பு, குணம், அறி
வு எனப்படுகின்றவைகளையும், நாட்சி, செயலையும், கருத்து, ஆச
மம் என்கிறபிரமாணங்களினாலே ஆராய்ந்து தெளிதல்.]

501. அரசராலே தெளியப்படுவான் ஒருவன் அறம்,
பொருள், இன்பம், உயிர் பொருடடால் வருட அச்சம் என்கிற
நான்கு சேதனையின திறத்தினால் ஆராய்ந்து, பின்பு தெளியப்
படுவான். (1)

502. உயர்க்க குடியிலே பிறந்து குற்றங்களினின்று நீங்கி
நமக்குப்பழுதுண்டா குமென்று பயப்படும் நானுமுடையவனிட
த்ததே அரசர் தெளிவு “நானாவது செய்யத்தகாதனவற்றின்
கண் உள்ள மொடுங்குதல்” என்று, தொல்காப்பியத்தில் நச்சினு
ர்க்கினியார் கூறியுள்ள. (2)

503. படித்தற்கு அருமைபான தூல்களைக்கற்றுக் குற்றங்
கள் நீங்கினவரிடத்தும், துட்பாய் ஆராயுங்கால், அறிபாமை
இல்லாதிருத்தல் அருமைபாம். (3)

504. குணம் குற்றங்களில் ஒன்றை யுடையார் உலகத்
திலே இலமாமையால், ஒருவன் குணங்களையும் குற்றங்களையும்
சீர்தூக்கிப் பார்த்து அகத யுகபகையுள் மிகுதவைகளை ஆராய்
ந்து மிகுதவைகளாலே அயனை அறிமக்கடவன். (4)

515. குடியாட்சியு, குணம், அறிவு என்பவைகளால் மனிதர் அடைபடுபொருமைக்கும் மாற்றைய சிறுமைக்கும், உரைக்கப்படும் சமயமும் செயல்களும் (5)

516. சுதந்திர இலவாதவாசமபந்தம் இல்லாததனால் பழிக்கு பாணத்திந்தால், அவரை அரசா தமக்கு உரியவராகத் தெரிந்து கொடுக்க வா. (6)

517. அங்கு காணாத அறிவேன்றிமையை அறிவாவதை அரசு சனகதரிப்பவர்க்கெனினதல, அவனுக்கு அறிவானமும் தெரிந்தல. (7)

518. தனக்கு சம்பந்தநிலவாதவரைபிறை, குணம் அறிவு முதலியவைகளால், செயல்களாலும் ஆராய்ந்து, தெரிந்த அரசுக்கு அது அவன் சகத்தின்களமதினும் நீங்காத துன்பத்தைக்கொடுக்கும் (8)

519. வயப்பும் ஆராய்ந்து தெரிபாதிருக்கக்கடவன். ஆராயாத பின் தெரிந்த பொருள்களைத் தெரியக்கடவன். (9)

520. அரசன் ஓர்வன் ஆராயாமல் தெரிதலும், ஆராய்ந்து தெரியப்பட்டவனிடத்து சந்தேகப்படுத்தலும், அவனுக்கு வீங்காத துன்பத்தைக்கொடுக்கும். (10)

52- ஆம்- அதி- தெரிந்து வினையாடல்.

Selection and Employment.

[அதாவது அப்படித்தெரியப்பட்டவரை அவர் செய்யவல்ல வினைகள் அறிந்து அவைகளிலே ஆளுதிறமாம்.]

521. அரசன் முதலிலே ஒரு தொழிலைத் தன்னிடத்தே வைத்தால் அதிலே ஆவதும் ஆகாததும் ஆகிய செயல்களை ஆராய்ந்து அறிந்து, அவற்றை ஆவதையே விரும்பிய குணத்தையுடையவன், பின் அந்த அரசனாலே சிறந்த தொழில்களிலே ஆளப்படுவான் (1)

522. பொருள்கள் வரும் வழியை விருத்தி செய்து, அதினாலே செலவங்களை வளர்த்து, அந்தப்பொருள் வரும் வழிகளுக்கும், பொருள்களுக்கும், செலவங்களுக்கும், வந்த இடைபூறுகளை ஆராய்ந்து நீக்க வல்லவனே, அரசனுக்குத் தொழில் செய்யக்கடவன். (2)

523. அரசனிடத்திலே அன்பும், அவனுக்கு ஆமவைகளை

அறியும் அறிவும், அனைத் செய்கையிலே கலங்காமையும், அதனால் பொருள் கைகூடியவழி அதன்மேல் ஆசையில்லாமையும் ஆகிய இந்த கூன்கு குணங்களும் உடையவனிடத்தே அரசனுக்குத் தெளிவுண்டாகும். (31)

514. எந்த வசையாலும் ஆராய்ந்து தெளிந்து தொழில் வைத்தபின்னும் அந்தத்தொழிலின் குணத்தினாலே வேறுபடும் மனிதர் உலகத்தில்பலர் இருக்கின்றனர். (4)

515. தொழில் தான் செய்யும் உபாயங்களைத் தெரிந்து, செயலாலும், றிடையு மாகனாலும் வரும் துன்பங்களைப் பொறுத்து முடிவு செய்ய வல்லவரை அல்லாமல் இவர் கம்மிடத்திலே அனபுடையவரென்று கவனமுருவரை ஏவும் குணமுடையதல்ல. (5)

516. செய்யவனுடைய இலக்கணத்தை முன்னே ஆராய்ந்து செய்யப்படும தொழிலின் குணத்தைப் பின்னே ஆராய்ந்து அசைந்து அவனையும் அந்தத் தொழிலையும் சாலத்தோடு பொருத்த அறிந்து, பின்பு அவனை அந்தத்தொழிலிலே ஆய்ந்து செய்கக்கடவான். (6)

517. இக்கத்தொழிலே இக்கச்சாதனத்தினால் இவன் முடிக்கவல்லவெனைய ஆராய்ந்து அறிந்து, இத்தமுன்மறு தமமுன் ஓத்திருந்தால், அந்தத்தொழிலே அவனிடத்து விடக்கடவன். (7)

518. அரசன் ஒருவனைத் தன்தொழில் செய்கற்து உரிய னானது ஆராய்ந்து, தனக்கறிந்து, அவனை அந்தத் தொழில் செய்கற்து உரியவனாகுபாடி உயரச் செய்யக்கடவன். (8)

519. தன்னுடைய காரியத்திலே எப்பொழுதும் முயற்சியுடையவனாய் இருப்பவனைத் தனக்குச் சுற்றமாய் நடக்கின்ற குணத்தை அது பொறுதவருடைய சொல்லுக்கெட்டு அரசன் மாறுபட நினைப்பானானால் சித்தமி அந்த அரசனை விட்டு நீங்குவான். (9)

520. தன்னுடைய தொழில் செய்பவன் மாறுபடாது தொழில் செய்வதனால், உலகம் மாறுபடாதிருத்தலால், அவனை அரசன் தினக்கோறும் ஆராய்ந்து வரக்கடவன். (10)

53- ஆம்- அதி- சுற்றம் தழால்.

The union of Relations.

[அதாவது அரசன் தன் சுற்றத்தாரைத் தன்னைவிட்டு நீங்காமல் தழுவுதல்.]

521. ஒருவன் செலவம் நீங்கித் தரித்திரனாக ஆனகாலத்தி லும் விடாது தம்மோடு அவனிடத்தண்டாறிய பழைமைப்பா பாராட்டும் குணம் சுற்றத்தாரிடத்தே உணர. (1)

522. அன்புள்ள சுற்றம் ஒருவனுக்கு நிகைதால், அது கிளைத்தல் இல்லாத பல செலவங்களையும் கொடுக்கும். (2)

523. அரசு சுற்றத்தோடு மனங்கலாபி லாதவனது வாழ் வதை குளப் பரப்புக்களையிலலாமல் பா நிறைந்ததை ஒக்கும். (3)

524. ஒருவன் செலவத்தைப் பெற மட்டுமேவது தன் சுற்ற த்தினால் தான் சூழப்பட்டு வளங்களைக் கழிவு நடத்தவரம். (4)

525. ஒருவன் சுற்றத்தாரு லேனடிமையங்களைக் கொடுத் தலும் இன் சொல் சொல்லுதலும் செய்ய வல்லவனானால், அவ ன் தம்மில் தொடராத பலவகை சுற்றத்தாலே சூழப்படு வான். (5)

526. ஒருவன் கொடையை உடையவனாயும் கொப்பத்தை விநயமாவனாயும் இருப்பானால், அவனைப்போல சுற்றம் டையவர இயல் வாதத்தில் ஒருவருமில்லை. (6)

527. அரசு தனக்கு இளைக்காததொழுது அனாதை நிறைந்தாமல், இனத்தை அழைத்து அவற்றோடு உணர்ந்து அதுமீதால், சுற்றத்தார் அடையும் செலவங்களும அப்படியே தன்மை உடையவர்க்கே உண்டாகும். (7)

528. அரசன் எல்லாரையும் ஒரு தளமையாகப் பார்க்காமல் அவாவாததுக்குத் தக்கபடி உபசரித்து உடையானால், அது கோருகி அத அரசனைச் சுற்றத்தார் பலரும் விடாது வாழ்வான். (8)

529. முன் சுற்றத்தாராய் இருந்து தனனோடு பொருந்தாமல் வந்தாலும் ஒருகாரணத்தால் கண்ணிவிட்டுப் பிரிந்தபோ னவா, பின் வந்து சுற்றத்தார், ஆகுதல் அந்தப்பிரிவினை காரணம் நீங்கத்தானே உண்டாகும். (9)

530. ஒருவன் தன்னிடத்தினின்றும் காரணமில்லாமல் பிரிந்துபோய்ப், பின் ஒருகாரணத்தினால் வந்த சுற்றத்தானே அரசன் அதைக் காரணத்தைச் செய்துவைத்து ஆராய்ந்து தழுவிச் கொள்ளக்கடவன். (10)

54- ஆம்- அகி- பொச்சாவாரணம்.

Unforgetfulness.

[அதாவது அழகு, செல்வம், ஆற்றல் முதலானவைகளால்
சந்தோஷப்படுகின்றனக்காத்தது கொள்ளுகவிலும், பனையரை
யழிதல் முதலிய காரியங்களிலும் பறதிசெய்யாமை]

531. அரசனுக்கு மிகுந் மனம்கிழ்ச்சியால் உண்டாவ
நாகிய மறதி, அளவு இல்லாத கோபத்திலும், தீதாம். (1)

532. சித்திய தரித்திரம் அரிவைகடெடுக்கும் விதம்போல,
ஒருவன் காததையை மறதி கெடுக்கும். (2)

533. புகழ்படையவராகவிருத்தல், மறந்து நடப்பவருக்கு
இல்லை. அது நீதி நூலுடையவர்க்கு மாத்திரமே அல்லாமல்,
உலகத்திலே எப்படிப்பட்ட நூலுடையார்க்கும் சமமாக முடிந
தது. (3)

534. மனத்திலே பயபுடையவர்க்குக் காடுமலை முதலா
கிய அரண்களுள்ளே டிரங்காலும் அவைகளால் பிரயோஜனம்
இல்லை. அதுபோல மறதியை உடையவர்க்கு செல்வம் எல்லாம்
உடையவராக இருந்தாலும் அவைகளாலே பிரயோஜனமில்லை (4)

535. தன்னால் வாராமல் காக்கக்கூடிய துன்பங்களை அவை
வருவதற்குமுன்னே தெரிந்து காத்ததுகொள்ளாமல் மறந்திரு
ந்தவன், தன் வநக்காலத்தாக் காகக் குழியாமல் தன் குற்றத்தைத்
நீண்டது வருத்தப்படுவான். (5)

536. எவரிடத்திலும் மறதி இல்லாமையாகிய குணம் எங்
தக்காலத்திலும் நீங்காமல் இருக்குமானால், அதற்குச் சமமானது
வேறொன்றும் இல்லை. (6)

537. மறவாத மனத்திலே நன்கு ஆலோசித்துச் செய்யும்
அரசனுக்கு இவைசெய்யாது அநுமையானவை என்று சொல்
லப்படுகிற முடிவாத காரியங்கள் இல்லை. (7)

538. நீதி நூலுடையார் இவை, அரசருக்கு உரித்தானவை
என்று உபாததிக சொல்லிய செயல்களைச் செய்யாது மறந்
திருந்தவர்க்கு வருபிறப்பிலும் நன்மை இல்லை. (8)

539. அரசா தம் மகிழ்ச்சியினாலே, கர்வம் அடைந்தபோது

முற்காலத்திலே அதனால் உண்டாகிய மறதியினாலே, செவ்வகளை நினைக்கக்கூடவர். (9)

540. அரசன் தான் நினைத்தபொருளையே மறதி இல்லாமல் நினைக்கக்கூடுமானால், தான் அடைப நினைத்தபொருளைத் தான் நினைத்தபடியே அடைதல் எனினாகும். (10)

55-ஆம்-அதி-செங்கோன்மை.

The Right Sceptre

[அதாவது அரசராலே செய்யப்படும் முறைமை.]

541. அரசர் தம்முடைய குடிகள் குற்றஞ்செய்தால், அந்தக் குற்றத்தை ஆராய்கது எவரிடத்திலும் தாக்கண்ணியம் இல்லாமல் எடுவு நிலைமையுடையவராய், அந்தக்குற்றத்ததக்கு தாக்கணிலே சொல்லும் தண்டத்தைச் செய்தலே நீதியாம். (1)

542. உலகத்திலுள்ள உயிர்களெல்லாம், மழையெய்தால் அந்த மழையை நோக்கி வரமும். அதுபோலக்குடிகள் அரசருடைய செவ்வகை நோக்கி வரமும். (2)

543. அரசருடைய செங்கோலானது பிராமணருக்கு உரித்தான வேதத்திற்குப், அதினால் சொல்லப்பட்ட தருமத்திற்கும் காரணமாயி நுக்கின்றது. (3)

544. தன்னுடைய குடிகளை அனைத்துச் செங்கோலையும் செலுத்தும் பெரிய நிலத்தையுடைய அரசரது அடியைப் பொருநதி உலகத்தார் விடாது நிதபார். (4)

545. வேண்டிற்காலத்து மழையும், குறைபாத விளையும் ஒன்றாய்சேர்ந்து, நீதிபொருத்திய அரசனுடைய காட்டில் உள்ளவராம். (5)

546. அரசருடைய செங்கோல் கோணுதிருந்தால், அவருக்குப் போரில் ஐயத்தைக் கொடுப்பது அவர் ஏறியும் வேல் அல்ல; ஆனால் அவருடைய செங்கோலே. (6)

547. அரசன் தன்னுடைய செங்கோலைத் தடை நேரிடாதபடிச் செலுத்துவானான், அவன் பூமி முழுவதையும் காப்பாற்றுவான்; அயனுடைய செங்கோலே அவனைக் காக்கும். (7)

548. வழக்குச் சொல்லுபவர்க்கு எளிய சமயத்தை உபயோகி. அறங்கூற அறிவுடையோர் பலரோடும் தீர விசாரித்து நீதி செலுத்தாத அரசன் தாழ்ந்த பதத்திலே நின்று ஒருவரும் கெடுக்காமல் தானே கெடுவான். (8)

549. குடிகளைப் பிறர் வருத்தாமல் காத்துத் தானும் துன்பப்படுகாதா காப்பாற்றி அவரிடத்திலே குற்றமுண்டானால் அதனை நீக்கும்படித் தண்டித்தல் வேந்தன் தொழிலாம். ஆனால் அதுபழியல்ல. (9)

550. அரசன் கொடியவர்களைக் கொன்று நல்லோரைக் காப்பாற்றல், உழவன் பயினைக், களைப்பிடுங்கிக் காட்பாற்றலோடு சமமாகும். (10)

55-ஆம்-அதி-கொடுங்கோன்மை.

Tyranny.

[அதாவது செங்கோல் கோணுதலாம்.]

551. பொருளை விநியோகித் குடிகளை வறுத்தி அகிராமம் செய்யும் அரசன் விசாரிக்கதினால் கொலைத்தொடிலைக் கைக்கொண்டு நடப்பவரைப்பார்க்கிலும் கொடியவனாவான். (1)

552. கொடுங்கோல் அரசன் குடிகளிடத்தில் பொருள் வேண்டிக், வேற் படைகொண்டு வழியில் அலைத்துப் பறிக்கும் இடத்தைவிடே நின்ற என்வன் வழிப்போக்கர்களை நோக்கி உன்னுடைய கையிலுள்ள பொருளைக் கொடுவென்று வேண்டிவதோடு சமமாகும். (2)

553. நாள்தோறும் தன்னுடைய நாட்டிலே உண்டாகும் குற்றங்களைத் தீர விசாரித்து, அதற்குத் தக்கபடி நீதி செலுத்தாத மன்னவன் தினந்தோறும் நாடு துழப்பான். (3)

554. பின் வருவதை எண்ணாமல் அநீதியாய் நடக்கும் அரசன், அந்தத்தீயசெயலால் முன் சம்பாதித்த பொருளையும் நின் அகைச் சம்பாதித்தற்குக் காரணமாகிய குடிகளையும் ஒரு சேர துழப்பான். (4)

555. அரசன் அநீதியினாலே குடிகள் துன்பப்பட்டு அதைச்

சதிக்கமாட்டாமல் அழுத கண்ணீர் அல்லவா, அரசனுடைய செல்வமாகிய மாசத்தை வெட்டுமே வான். (5)

556. அரசருக்குத் தீர்த்திக் தம்முடைய நீதியினால் உண்டாகும்; அந்த நீதியில்லாவிட்டால் அரசு அரசருக்கு அப்புகழ் இல்லை. (6)

557. பூமியிலே வாழும் உயிர்களுக்கு மழை இல்லாமல் எந்தவகைத் துன்பம் கொடுக்குமோ, அந்தவகைத்துன்பம் அந்நிலையில்லாத அரசனுடைய காட்டில் வாழும் குடிசைகளுக்கும் உண்டாகும். (7)

558. நீதி தப்பிய அரசன் கொடுங்கோலின்கீழ் வாழும் குடிசைக்குத் தரித்திரத்தைப் பார்த்திலும், பொருள் உண்டாவதாக இருந்தால் அதிக துக்கத்தைக்கொடுக்கும். (8)

559. அரசன் தான் சம்பாதிக்கும் பொருளை நீதி தப்பிச் சம்பாதிப்பானானால், அவனுடைய காட்டிலே பரிவாமழையானது இல்லாமற்போகும்படி மேகம் பொழிதலைச் செய்வாது. (9)

560. காப்பாற்றவேண்டிய அரசன் உயிர்களைக் காப்பாற்றாவிட்டால் அவன் காட்டிலே தருமமில்லை; பகைகளும் பாஸ்கருவரும்; பிராமணர்களும் தூலகளை மறந்துவிடுவார். (10)

57-ஆம்-அதி-வெருவந்த செய்யாமை.

Absence of Terrorism.

[அதாவது குடிகள் அஞ்சுவதும் பகுதி என்று சொல்லப்படுகிற மாதிரி முதலாகிய அநாதைகள் அஞ்சுவதும், தான் அஞ்சுவதும் ஆகிய தொழிலகளைச் செய்யாமை.]

561. ஒருவன் மெலியவனுக்குத் தீங்கு செய்தகாலத்துமத்தியஸ்தமாயிருந்து அதைத்தீர விசாரித்துப்பின் அப்படிப்பட்ட காரியம் செய்யாமலிருக்கும்படி அந்தக்குற்றத்திற்குப் பொருந்த அவனைத் தண்டிப்பவனை அரசனாவான். (1)

562. செல்வம் நீண்டகாலம் தமமிடத்து நீங்காமல் இருக்க விரும்புலோர், ஒருவனைத் தண்டிக்க ஆரம்பிக்கும்போது, அளவு மீதிச் செய்யவா போல் ஆரம்பித்துச் செய்யாமலொரு அளவு மீறாமல் செய்யக்கடவார். (2)

563. அரசன் குடிகளால் பயப்படும்படியான செய்கைகளையென்று நடக்கும் கொடுங்கோலனாரிருந்தால், அவன் உண்மையாகவே சீக்கிரத்தில் கெடுவான். (3)

564. கமழுடைய அரசன் நீதி இல்லாதவனென்று குடிகளால் சொல்லப்படும துன்பம் தரும் சொல்லையுடைய அரசன், ஆயுளும் குறைந்து, செல்வமும் சீக்கிரத்தில் இழப்பான். (4)

565. தனனைக்காணவேண்டும் குடிகளுக்குச்சமயம் கொடாதவனாய், கண்டால் கடுகிடுகிடு மிகுத்தையுடையவனுயிருக்கிற அரசனுடைய பெரிய செல்வம், பேயால் காணப்பட்ட செல்வம் போல பிரயோஜனப்படாது நீங்கும். (5)

566. அரசன் கடுகிடு சொல்லையுடையவனாயும், நாட்சண்னியமிடலாதவனுயிருந்தால், அவன் பெரிய செல்வம் நீண்டகாலநில்லாமல் அப்பொழுதே கெடும். (6)

567. கடுகிடுசொல்லும், குற்றத்திற்கு அதிகமான தண்டனையும், அரசனுடைய பகை வெல்லுதற்கு ஏற்ற மாறுபாடாகிய இரும்பைத் தேய்க்கும் அரமாம். அதாவது அரசனது வலிமையைக்கெடுக்கும். (7)

568. ஒரு காரியத்தைப்பற்றி உடனாகிய எண்ணத்தை மகதிரிகளிடமே நாலும் எண்ணிச்செய்யாத அரசன் அந்தத் தவறியாலே தன் காரியம் கெட்டவிடத்துத் தனனைக் கோபத்திலே செலுத்தி அவர்களைக் கோடுபானானால், அவன் செல்வம் நாள்நாள் கருங்குப். (8)

569. புத்தம் வருதற்கு முன்னே தனக்குக் காவலாக அரண்கட்டிக்கொள்ளாத அரசன் போர் வந்தபொழுது காப்பில் உண்மையால் பயந்து சீக்கிரத்தில் கெடுவான். (9)

570. கொடுங்கோலரசன் நீதி நூல் முதலியவைகளைக் கல்லாதவரைத் தனக்கு மகதிரிகளாகச் சேர்த்துக் கொள்ளுவான்; அந்தக்கட்டம் பூமிக்கு அதிகமான பாசமே ஒழிய வேறொன்றில்லை. (10)

51-ஆம்-அதி-கண்ணோட்டம்.

Beuginity.

[அதாவது தன்னோடு பழகினவரைக்கண்டான் அவராலே சொல்லப்பட்டவர்களை மறுக்கமுடியாதிருந்தல்.]

571. கண்ணோட்டம் என்று சொல்லப்படுகிற நிலவும் சிறப்புடைய அழகு, அரசரிடத்தே உண்டாயிருந்தால், இவ்வுலகம் உண்டாகிற்று. (1)

572. உலக கடைபிடித்து கண்ணோட்டத்தினிடத்தே நிகழ் கின்றபடியால், அந்தக் கண்ணோட்டம் இல்லாதவர் உலகத்தைப் பூரித்துப் பாாமெய்யெழிப வேண்டுமென்று விடலை. (2)

573. இதை, பாடல் தொழிலோடு பொருத்தநிலை எட்ட டால் என்ன பிரயோஜனத்தை யுடையது? அதனோடும் உலகம் கண்ணோட்ட மில்லாதவிடத்து என்ன பிரயோஜனமுடையது? (3)

574. தருகியுள்ளவாநத் தாட்சண்யிய மில்லாத கண்ணு முகத்திலே உள்ளவைப்பால் பாற்ப்பவர்களுடைய தோற்றம் அல்லாமல் வேறு என்ன பிரயோஜனத்தைச் செய்யும்? (4)

575. ஒருவன் கண்ணிற்று அணிபுந் ஆரணமானது தாட்சண்யியமே. அந்த ஆரணம் இல்லாவிட்டால், அந்தக் கண்ணுண்டு அழகுடையோரால் அழிப்பாகும். (5)

576. ஒருதிறந் உரிய கண்ணோடு பொருத்தநிலைத் தாட்சண்யிய மில்லாதவர், சூரிகளின் மகாய் இருந்தாலும் மனோகோடு பொருத்தி மற்ற மாதங்களைப் பாரா. (6)

577. தாட்சண்யியம் இல்லாதவர் கண்ணுடையவருமல்ல; அது உடையவர் கண்ணுடையாரும் ஆவா. (7)

578. தம்முடைய காசிபம் கெடாமல் தாட்சண்யியம் செய்யும் அரசருக்கு இரத உலகம் உரிமைமுடையதாக இருக்கின்றது. (8)

579. தம்மை வந்தும் குணத்தையுடையவருக்கும் தாட்சண்யிய முடையவராகக் குறையைப் பொறுக்கும் குணமே அரசருக்கு மேலான குணம். (9)

580. எவராலும் விரும்பத்தக்க கண்ணோட்டத்தை விரும்புவோர், தம்மோடு பழகுவோர் தருகிற நன்மைகளை உணவிட்டாலும், கண்ணு மறுகியுடையவையால், அதனை உண்டு பிண்ணும் அவரோடு நிகழ்பவா. (10)

59 ஆம்-அதி ஒற்றாடல்

The use of Detectives.

[அசாவது பகைவர், அயலோர், சிகேகிதர் என்ற மூவரிடத்தும் நிகழ்ந்ததை அறிதற்கு ஒற்றை ஆளுதலாம்.]

581. அரசன், ஒற்றனும் புகழ்உள்ள நீதி நூலும் ஆகிய இரண்டும் தன்னுடைய இரண்டு கண்களாகத் தெளியக் கடவான். (1)

582. எல்லாவிடத்திலும் நடப்பவைகள் எல்லாவற்றையும் கரள்தோறும் ஒற்றனாவ சீக்கிரத்தில் அறிதல் அரசருக்குரித்தான தொழிலாம். (2)

583. ஒற்றனால் யாவரிடத்திலும் நிகழ்ந்தவைகளைத் தெரிந்து வரரசெய்து அவைகளால் உண்டாகும் பயனை ஆராய்ந்து அறிபாச அரசன் வெற்றிபடையான். (3)

584. அரசனுக்குரிய காரியம் செய்யும் அமைச்சர் முதலியோர் சுற்றத்தார், பகைவர் என்று சொல்லப்பட்ட அனைவரையும் சொல்லாது, செயலாலும் ஆராய்பவனே ஒற்றனாவான். (4)

585. எவருடைய செயலுமையத் தெரிந்து கொள்ளச் சென்றானோ, அவராலே சந்தேகிக்கப்படாத வடிவோடு பொருந்தி, அவர் சந்தேகங்கொண்டு தெரிந்துகொள்ள ஆரம்பித்தால், கோபங்கொண்டு பார்க்கின்ற அவர் கண்ணிற்கு அஞ்சாமல் நின்று, சாமர்பத தானதண்டம் என்கிற நான்கு உபாயங்களைச் செயதாலும், மனத்திலுள்ளதை வெளிப்படுத்தாது இருக்கவல்லவனே ஒற்றனாவான். (5)

586. முழுவதும் தறத்தவராயும், விரத ஒழுக்கத்தவராயும், போகக்கூடாத இடங்களில் எல்லாம் போய விசாரிக்க வேண்டியவைகள் எல்லாம் என்றாய் விசாரித்து, அந்த இடத்திலுள்ளோர் சந்தேகப்பட்டுப் பிடித்து எந்த விதமான தன்பஞ்செய்து கேட்டபோதிலும், தன்னை வெளிப்படுத்தாமலிருப்பவனே ஒற்றனாவான். (6)

587. எவருடைய செயல்களைத் தெரிந்து கொள்ளச் சென்றானோ, அவர் மறைபச்செய்த செயல்களை, அவருக்கு உரிததானவர்களாலே கேட்கவல்லவனுக்கே கேட்டுத் தெரிந்துகொண்ட செயல்களிலே பின் சந்தேகப்படாமல் தீர்மானிக்கவல்லவனே ஒற்றனாவான். (7)

588. ஒரு ஒற்றன் மறைவாயத் தெரிந்ததென்கி வந்து அறிவிக்கப்பட்ட காரியத்தை, மற்றும் ஓர் ஒற்றனால் தெரிந்து கொண்டு வாச்செய்து, ஒத்திருத்தலையும் பார்த்துக் கொள்ளக் கடவன். (8)

589. ஒற்றரை ஆளமிடத்து ஓர் ஒற்றன் கற்றோர் ஒற்றனை அறியாதிருக்கும்படி ஆளக்கடவன். அத்தமாதிரி ஆளப்பட்ட ஒற்றர் மூவரை ஒருகாரியத்திலே வேறு வேறு அனுப்பி அந்த மூன்று பேர்களுடைய சொத்துளும் ஒத்திருக்குமானால், அந்தப் பொருளை உண்மை என்று தெளிந்து கொள்ளக்கூடவர். (9)

590. மறைந்தவைகளைத் தெரிந்து சொல்லிய ஒற்றனிடத்துச் செய்யும் சிறப்பைப்பிறர் அறிபாமல் அரசன் செய்யக்கடவன். அப்படிச் செய்தானானால், தன் உள்ளே அடக்கப்படுகிற இரகசியங்களைத் தாபினை வெளியில் இட்டவனாவான்.

60 ஆம் - அநி - ணக்கம் உடைமை

Energy.

[அதாவது மனம், தொழில் செய்தலிலே தளர்வு இல்லாமல் உற்சாகம் உடைத்தாதலாய்.]

591. ஒருவரை உடையவர் என்று சொல்லுகிறார்களே சிறந்தது ஊக்கமே. அது இல்லாமல் வேறு உடையது தானும் உடையராவதோ? ஆகா. (1)

592. ஒருவனுக்கு ஊக்கமுடைமையே நிலைபெற்ற உடைமையாம். மற்றைய பொருளுடைமையாவது நிலைபெறாமல் நீங்கிப்போம். (2)

593. நிலைபெற்ற மனவெழுச்சியைக் கைப்பொருளாக உடையவர் கைப்பொருளை இழந்தார் ஆனாலும், யாம இழத்தலிடமேமென்று மனம் சமுலார். (3)

594. அசைவில்லாத ஊக்கத்தை உடையான் இடத்தே, பொருளானது தானே வழி தேட்டுக்கொண்டுநெசல்லும். (4)

595. நீர்ப்பூக்களுடைய தாளினது நீர்நிலையானவை நின்ற நீரின் அளவினவாம். அதுபோல் மக்களுடைய உயர்ச்சி, மனவெழுச்சியின் அளவினதாகும். (5)

596. அரசர் நினைப்பதெல்லாம் தம்முடைய உயர்க்கியை

607. நீனைப் புகடார். அந்நிதிவசத்கால் கூடாமல் போனாலும்
உயர்நீனைபுகட தள்ளாமைக் குணமுடையதாகும். (6)

597. யானைக் கூடாசிய அம்பினாலே புண்பட்டவிடத்தும்
சாராது பெருமைபை நிலைநிறுத்தம், அதபோல மனமுசசி
யுடையவர் தாம் நீனைத்த உயர்ச்சிக்கு அநிவு வசதகாலத்திலே
யுயர் துறாமல தம பெருமைபை நிலைநிறுத்தவார். (7)

598. உயர்நிலைந்த அரண்மனைக்குத் தலைநகராகுந்
யானைக் குணமுடையோம் எனது தமமைத்தாமம் மதித்தலை
அடைபார். (8)

599. யானை எல்லாமிருசுகூலதப்பார்விலும் தான் பெரிய
பெயரை உடையது ஆலமையுடைய காரையான சொம்புநையு
பெயராயம். ஆறாதும புவிவண்ணத்திததால் அதற்கு முஞ்சம் (9)

600. முருவனாகுத திடமான அநிவு ஊக்கமிருதியே;
உறுதி லெவதவாயல் உயர்ச்சி, உயர்நிலைவாய். சாதமாகுகளோ
யி டைய மாறுபட்டதன வேறாமை வடிவு பணிதவடிவாயிரு
பவையே லுழிய வேயிலை. (10)

61-ஆம் - ஆதி-மடி இன்மை

Unsluggishness

[ஆதாவது நீனைப் புகடவைக்கின்ற செயலும் போது சொ
புத்தல லெவாமையாய்]

601. தாம் சிறாதகுடியாயிப் படியவானினக்கு, ஒருவனு
டைய சோமபலையு இருள் கொள மருங்குக்கெதும். (1)

602. சார நிலைந்த குடிபை மேலும் போலும் உயர்நிலை
யுயர்ச்சி னிநாடிவோ, சோமபலையுசோமபலையே கருதி
முறாதிதயாந் நடவடிக்கை. (2)

603. நீக்க வேண்டவதாயிப் சோம்பலைத் தன்னுள்ளே
கொண்டு நடக்கும் அநிவிலைவான், சிறாதகுடியானே அநி
யார். (3)

604. சோமபலையே னிநாது முயற்சி விலைவாறுக்குக்
குடியாய் நடப்பது பணி குறந்தகனும் அதிகரிக்கும் (4)

605. சோம்பலும், சிக்குத்தில் செயல்வனடியவகளைக் காலதாமதம் படுத்திச் செய்யும் குணமும், மறதியும், நித்தியமும் ஆகிய இந்த காரணமும் நேரமும் தவணையை உடையவர் கிறும்பி, ஏறும் மரக்கலையாம். (5)

606. பூரி முழுவதையும் ஆண்ட அரசருடைய சொல்வம் தானே வந்து சேராத விடத்தும், தோய்பவன்எவர் பெரிப பிரயோஜனத்தை அடைதல் இல்லை. (6)

607. சோம்பலும் கிறும்பனாகல் பெருமையை உடைய முயற்சி இல்லாதவர் கிடுகிடுகி முன்னே எண்டித்தவர்புத்திரொலகி அதனால் பயன்காணாமல் பின் இகழ்ந்து சொல்லும் சொல்லுக்கேட்பர். (7)

608. கந்தமுடிலே பிறந்த அரசுவிடத்தே தோய்பல் வனனும் குணம் உண்டாகுமாளும், அவதன் விசேதங்களுகேது அடிமைபாகும் தன்மையை உண்டாகும். (8)

609. ஒருவன் தன் தோய்பலை முற்றும் கிட்டு கிறவானால், அவருடைய குடியினிடத்தும் வகிமையினிடத்தும், குறநாகன நிகழும். (9)

610. சோம்பல் நின்றத அரசர், தன் அடினைவினாலே எல்லாவுடையதையும் அளந்த மகாபுருஷராகி அளந்த அவர்க்கு மந்தப் பாதாளம் எனலும் துறவு கலாதத்தையும் ஒருசேரா அடவான். (10)

62-ஆம்-அதி-ஆள் விடைய உடைமை

Manly Effort.

[அதாவது இடையிடாத நேக முயற்சியுடையவனுதல்]

611. தமமுடைய சிறுமையை நோக்கி, கூடும் இத்தொழிலை முடித்தல் அருமை உடையது என்று நினைத்த தோற்கொண்ட தொழிலில் மனத்தளராதிருக்க வேண்டும். அதத்தொழிலை முடித்தற்கு வேண்டிய பெருமையை முயற்சியானது கொடுக்கும். (1)

612. மேற்கொண்ட காரியத்தை முற்றுப் பெறச்செய்ய பாதுகிட்டவரை உலகம் கிட்டு நீங்கிப்போதலால், திரய்யவேண்டி காரியத்திலே தளர்ச்சியில்லாமல் முடிக்கக்கடவன், (2)

613. யாவர்க்கும் உபகாரம் செய்தல் என்னும் சிறப்பானது, முயற்சி என்று சொல்லப்படுகிற உயர்ந்த குணத்தினிடத்திற் தங்கியது. (3)

614. முயற்சி இல்லாதவனுடைய உபகாரி என்னும் குணமானது, படையைக்கண்டால் பயப்படும் பேடியானவன், அந்தப் படையினிடத்திற் தன்னுடைய கைவில் வரிகாக்கொண்டு ஆரம் தன்மைபோல இல்லையாம். (4)

615. தனக்கு இன்பத்தை விரும்பாமல் தொழில் முடிந்தலையே விரும்புவோன, தன்னுடைய சுற்றத்தாரும் சிடுகிறருமாகிய கேளிருடைய துண்டத்தை விலக்கி அதனைத் தாங்குவதாயிற்று. (5)

616. அரசரிடத்தே உண்டாகிய முயற்சி அவருடைய சொல்வததை வளர்க்கும். அந்த முயற்சி இல்லாமையானது தரிதிரததை யுண்டாக்கும். (6)

617. கருமை நிறமுள்ள தேவியானவன், ஒருவனுடைய சோம்பலினிடத்திற் இருப்பான் என்றும், இலக்யூரியானவன் ஒருவனுடைய முயற்சியிலே இருப்பான் என்றும் அறிந்தோர் சொல்லுவார். (7)

618. பிரயோஜனத்தைக் கொடுப்பதாகிய விதியில்லாமையொருவற்கும் பழியாகாது. செரிந்துகொள்ள வேண்டிமவைகளைத் தெரிந்த, தொழிலசெய்யாமையேபழியாகும். (8)

619. முயற்சிக்குச் செய்ததொழில் விதிவாததால் முடியாமற்போனாலும், பிரயத்தனமானது தன்னுடைய உடம்பு வருத்திய வருத்தத்தின் கூலிளவு பாழாகாமல் கொடுக்கும். (9)

620. தளர்ச்சியில்லாமல் தொழிலைச் செய்பவன், பயனை மீக்குவதாகிய விதியையும் மீக்குவார். (10)

63. ஆம்- அநி-இடுக்கண் அழியாமையம்.

Hopefulness in Trouble.

[அதாவது தொழில் செய்பவன் விதியினாலாவது, பணம்

இல்லாததினாலாவது, உடம்பு வருத்தத்தாலாவது தனக்குத் துன்பம் மேலதரித்தது, அதற்கு மாறாதவனாகாமல்.]

621. ஒருவனுக்குத் தீவினையினாலே துன்பம் வந்தவிடத்து அதற்கு வருந்தாமல் மனமசுழங்கடவன். அந்தத் துன்பத்தை மேலு மேலுமாய் எதிர்க்கவல்லது அரசு மகிழ்ச்சி போலவது வேறொன்றுமில்லை. (1)

622. வெள்ளம்போலக் கரை இல்லாத துன்பங்கள் எல்லாம், அறிவுடையவர் தன் மனத்தினாலே ஒன்றை நீக்கக் அப்பொழுதே கெடும. (2)

623. தொழில் செய்யும்போது அதற்கு ஓடையிலே வாத துன்பத்திற்கு வருத்தப்படாதவர், அந்தத் துன்பத்திற்குத் தன்பதைக்கா முண்டாகுவார். (3)

624. தடைப்பட்ட இடங்களை எல்லாவற்றிலும் பண்டுகளை இழுத்தசெல்லும் கடாடைப்போலக், எரிந்ததை மேற்கொண்டு செலுத்தவல்லவனை வந்த அடைந்த துன்பம் தானே துன்பப்படுகலை உடையது. (4)

625. துன்பங்கள் இடைவிடாமல் மேலும் மேலும் வாத போதிலும், மனங்கலங்குதல் இல்லாதவனை அடைந்த துன்பங்கள் தாமே துன்பப்படும. (5)

626. செலவழுள்ள காலத்து இது பெற்றேமென்று உலோபம் செய்பாதவர், தரித்திரம் அடைந்த காலத்திலே, பணத்தினாலே துன்பத்தைக் குறித்து வருந்தார். (6)

627. அறிவு, உயர்வு, புகழ், சேஷர், நாதர், சீலர் முதலானவைகளைப் பிறப்பிப்பவன உடையவன் துன்பம் எனினும் வானுக்கு விலக்கானது என்று தெளிந்து தமமேல் அரசுத் துன்பத்தைத் துன்பமாகக் கொள்ளார். (7)

628. தன்னுடைய உடையிருப்பவனானவனை விடும்பாலே, வினைபால் துன்பமாகாததல் உபாயமென்று அறிந்திருப்பவன் தன்னுடைய முயற்சியினாலே துன்பமடையான். (8)

629. தொழில் செய்ததால் தனக்கு இன்பம் வந்த விடத்து அரசு இன்பத்தை அனுபவித்துக் கொண்டே மனத்தினால் விருப்பாதவன், துன்பம் வந்த விடத்தும் அரசுத் துன்பத்தை அனுபவித்துக் கொண்டே மனத்தினால் வருந்தான். (9)

630. ஒருவன் தொழில்செய்யும் காலத்து முயற்சியினால் உண்டாகும் துன்பத்தைத் தனக்கு இன்பமாக நினைதால, அது தன்னுடைய பகைவர் என்கு மதித்தற்குக் காரணமாகிய பொய்வுபடுகொடுக்கும். (10)

அரசு ஆய்வு முற்றிற்று.

அங்க இயல்.

The Essentials of a State.

[அரசு இயலை நடத்ததலிலே ஒன்றற்கு ஒன்று தணையாகிய அங்கங்கள் ஆறனுது தன்மையைக் கூறுதலாம்.]

61. ஆம்-அகி அமைச்சர்.

The Ministry.

[அதாவது மந்திரியினது குணங்களும் செய்கைகளும் ஆம்]

631. தொழில் செய்யும் காலத்து அகற்கு வேண்டும் சேனை, பொருள் முதலிய சாகசனங்களும், அதற்கு உரித்தான காலமும், அது செய்யும் விதமும், அந்த விதத்திலே செய்யப்படும் அங்க அநுபாயான தொழில்களும் பொருத்த நினைக்கவல்லவனே மந்திரியாவான். (1)

632. தொழில் செய்தலிலே அசைவு இல்லாமையும், குடிசைக் காத்தலும், நீதி நூல்களைக்கற்ற விதவிலக்குகளை அறிதலும், முயற்சியும் முன் சொல்லப்பட்ட அங்கங்கள் ஐந்துடனே திருத்த உடையவனே மந்திரியாவான். (2)

633. போர் உண்டாகிய காலத்திலே பகைவர்க்குத் தணையாய் உள்ளவனாக, அவரைவிட்டுப் பிரிக்கவேண்டினால் பிரித்தலும், தமையிடத்தில் உள்ளவனாக அவர் பிரியாமல் கொடையிலும் இனசொல்லினாலும் காத்துக்கொள்ளுதலும், தம்மைவிட்டுத் தமையிடையவரை விட்டும் பிரிச்சவரை மறுபடிப் பொருத்த வேண்டினால் பொருத்தலும், வல்லவனே மந்திரியாவான். (3)

634. ஒரு காரியத்தைச் செய்தல் பலவிதமாகத் தோன்றினால், அவற்றுள் பொருத்தவதை ஆராய்ந்து அறிதலும், அது செய்யும்போது பவிக்கும் விதத்தை ஆராய்ந்து செய்தலும், சிலரை நீக்கல், சேர்த்தல் செய்தலிலே அயற்கு இதுவே செய்யத்தகுந்தது என்று துணிவு உண்டாகும்படிச் சொல்லுதலும் வல்லவனே மந்திரியாவான். (4)

635. அரசனால் செய்யப்படும் தருமங்களைத் தெரிந்து, தனக்கு உரித்தான கல்வியாலே நிறைந்து அமைந்த சொல்லை உடையவனாய் எகராதத்தலும் தொழில் செய்யுந்திறங்களை அறிந்தவன் அந்த அரசனுக்குத் துணையாவான். (5)

636. இயற்கையாகிய தன் அறிவை செயற்கையாகிய தன் அறிவோடுகூடிய மந்திரிஞ்சுக்கு அதிக தடபதையுடைய ஆலோசனைகளாய் முனதீபண எவையுள்? (6)

637. தூலவதினில் தொழில் செய்யும் வகைகளைத் தெரிந்த கிடதநா உலகத்தில் அப்போது நடக்கின்ற இயற்கையை அறிந்து, அதனோடு பொருட்புலமபடி செயல்கடவன. (7)

638. அறிந்து சொல்லிவைத்துக்கூடிய அறிவையும் அழித்து, அரசனதானும் அறிபாடுவாயினும், அரசுத குற்றத்தை மீள்கிற கைவிடாமல் அந்த அரசனுக்கு உறுதியாகவைக்கிற பொது நலமேந்தியிருந்து கட்டுமை (8)

639. அந்நிலைக்குத் தேகு செய்ய சினைக்கும் மந்திரி ஒரு வனிய அரசனுக்கு எதிரிதரவா ஓர் எழுபத்தோடிய பகைவர் உறவர் (9)

640. செய்யுடும் தொழில்களை முடிந்ததற்கு ஏற்ற திறம் இல்லாதவர் அவைகளை முன்னே அடைவாட ஆலோசித்திருந்தும், செய்யும்போது அவைகள் முடிவு இல்லாதனவாகவே செயலாசிற்பர். (10)

65-ஆம்-அதி-சொல்வனமை.

Power in Speech.

[அகாவது தான் நீனைகத் தொழில் முடியும் வநியால் வார்த்தை சொல்ல வல்லவனாகுதல்]

641. மகிழ்ச்சிக்கு அவசியம் வேண்டிய குணம் பெரி யோர்களால் காணல் (காவால் மனநாகிய லை) என்று நிரூபித்துசொல்லப்படுகிற கலத்தினையுடையாதலை. அந்த காலமாவது பிரல்லகன எவலாவற்றினாலும் அடங்குவதன்றி மிகுந்தது. (1)

642. மந்திரிகள் தமமுதைய அரசனுக்கும், அவைகளுக்கும் பெருக்கமும் கேடும தமமுதைய சொல்லினிலே வரும் தலால், அப்படிப்பட்டதாய் சொல்லில் சோவு உண்டாகாமல் காக்ககடவர். (2)

643. கப்பாய ஏற்றுக்கொண்டவகையின வேறுபடாமல் கட்டும குணங்களை அவாவி, வேறு பகையாய், ஏற்றக்கொள்

ளாதவரும் பின்பு ஆச்சப் பதைமை ஒழிந்து சுகேதத்தை விந்
மபுமபடிச்சொல்லப்படுவதே மந்திரிகளுக்குச்சொல்லாவது. (3)

644. மந்திரிகள் ஆச்சப்படிச் சிறப்புடைத்தாகிய சொல்
லைத்தம்புடையவும் கேட்பாருடையவும் ஆனவனாகளைக்கேசி
ந்து சொல்லக்கடவா. ஏனெனில் அவ்வாறு சொல்லுதற்கு
மேனப்பட்ட தருமமும் பொருளும் இல்லை. (4)

645. தாம் சொல்ல நினைத்தசொல்லை மற்றவருடைய சொல்
லால் வெவ்வுது இல்லாமைமைய அறிந்து பின்பு அதை சொல்லைச்
சொல்லக்கடவர். (5)

646. பிறா பின் உங்கேட்கு விரும்பும்படிச் சொல்லிப்
பிறா சமரஞ்சம்சான்று சொல்லில் குற்றமுளவாயினும், அவை
சான்று கழாது, பயன்சொன்னவருக்கலை மந்திரியுடைய இல
கையாகக்கூட குற்றாதவருடைய துணிவாம். (6)

647. தான் நினைத்த காரியங்களைப் பிறர்த்துப் பொருந்
தாமா சொல்லுகையில் வல்லவாகுபும், அவை மிதவும் பலவான
விடத்தே ஒன்றிலும் சொல்லாதவனாகியும், சபைக்கு அஞ்சா
கவனாகியும், உடையவனை மாறுபாட்டினால் வெல்லுதல் எவர்
குறுபடியாதா. (7)

648. சொல்லப்படும் காரியங்களை ஒரங்குபடக்கோத்து
இல்லாமை உண்டாகியபடியே சொல்ல வல்லவருடைய வார்த்தை
மைய, உலகத்தார வரைந்து பற்றுக்கொள்ளுவார். (8)

649. குற்றம் இல்லாதவையாய் சிலவார்த்தைகளைச் சொ
ல்ல அநியாதவா பலவார்த்தைகளைச் சேர்த்துச் சொல்ல விந்
மபுவா. (9)

650. கற்ற நூல்களைப் பிறர் அறியும் விதமாக விரித்துச்
சொல்லமாட்டாதவா பூங்கொத்தினிடத்தே மலர்த்திருந்தும் வா
சனை இல்லாத பூவைப்போல்பவர். (10)

66-ஆம்-அதி-வினைத் தூய்மை.

Purity in Action.

[அதாவது செயல்படும் தொழில்கள் பெருகாமாத்தாம்
ஆல்லாமல தருமமும் புகழும் கொடுத்தே நல்லவையாதல்.]

(1).

(2)

(3)

(4)

(5)

(4)

(7)

(8)

(9)

660. மருதரி கெட்டதொழிலினனால் பொருள்செய்யாதி

த்த. அசனல் வேந்தனுக்குக் காப்புச்செய்தல் பசிய மண்பாத்தி
ரத்தில் நீரா வார்த்துக் காப்புச்செய்தலை டுக்கும். (10)

67-ஆம்-அதி-வினைத்திட்டம்.

Firmness in Action.

[அசைவது அநாற்பரிசுத்தமாகிய தொழில் முடிப்பவனுக்கு
அவசியமாகிய மனவலிமைபாம்.]

661. தொழில் செய்யுங்கால் வலிமை என்று சொல்லப்
படுவது அதனை முடித்தற்குரிய ஒருவனுடைய மனத்தின் வலி
மையாம். அது ஒதிந்த மற்றைய எல்லாம் வலிமை என்று
சொல்லப்படுவன அல்ல. (1)

662. நீதி நூல்களைப் படித்தறிந்த மந்திரிகளது துணிபா
வது பழுதபடும் தொழிலில் செய்பாடையும், செய்யும் தொழில்
விகிதவாதால் பழுதபட்ட இடத்தைத் தனாராடையும் ஆகிய
இந்த இரண்டின் வழியாகும் என்று நூலார் சொல்லுவார். (2)

663. செயல்படும் தொழில் முடிவிலே வெளிப்படும்படி
மறைத்துச் செய்வதே வலிமையாகும். அப்படியில்லாமல் நடு
ளிலே வெளிப்படுமாயின் மாய்தவனுக்கு நீங்காத துன்பத்தைக்
கொடுத்தும். (3)

664. யாம் இந்தத் தொழில் இந்த விசத்தாலே செய
லோடுமொறு முறைபாகச் சொல்லுதல் எவர்க்கும் எளியவை
யாகும். ஆனால் அதனைச் சொல்லிப்படிச் செய்தல் யாவருக்கும்
அருமைபாம். (4)

665. எண்ணத்தினால் சிறப்பை அடைந்த மற்றைய இல
கமுண்டுகளாலும் பெருமை அடைந்த மந்தரிகளின் தொழில்
வலிமையானது அசனிடத்தே சம்பந்தத்தை அடைதலால் எல்
லோராலும் மன்கு மதிக்கப்படும். (5)

666. ஒருவன் தான எண்ணிய பொருள்களுக்கு வழியா
கிய தொழிலிடத்து வலிமை உடையவராக இருந்தால், எண்
னியபடியே எல்லாம் அடைவர். (6)

667. உலகம், உருளுகின்ற பெரிய தேர்க்கு அச்சினிட
த்தே உள்ள ஆண்போல், தொழிலில் வலிமை உடைபோல
உடையது. ஆகையினால் அவரை வடிவில் சிறுமைமை நோக்கி
இகழாமை வேண்டும். (7)

668. ஒருவன் மனம் தணிந்து செய்யக்கூத்தணிந்த தொழிலினிடத்து அசைதல் இல்லாமல் ஆஸ்சியத்தை நீக்கிச் செய்யக்கடவன். (8)

669. முதலில் மெய்ம் முயற்சியினால் தமக்குத் தன்பம் மிகவருதாலும் அதுகண்டு தனாரால் முடிவில் கருத்தைக் கொடுக்கின்ற தொழில் வலிமை உடையாராய் செய்பக்கடவன்.

670. உயர்க்கோர், தொழில் வலிமை நமக்குச் சிறித தென்று கொள்ளாத மந்திரிகள், அது ஒழிந்த மறமைய வலிமைகொள்ளும் உடையாராயிருந்தும், நனகு மதியார். (10)

68-ஆம்-அதி-வினையெயல்வகை.

The method of Acting.

[அதாவது அரசு வலிமை உடைய மந்திரி அந்தத் தொழில் செய்பும சிறமாம.]

671. யோசனைக்கு எல்லையாவது யோசிப்பவன் இனி இது தப்பாது என்னும் துணியை அடைதல். அப்படித் துணியை அடைந்த தொழில், சிறப்பு ஆஸ்சியத்தில தங்குமானால் அது குறமம் உடையதாக. (1)

672. தாமதுத்தச் செய்யும் தொழில்களுள் தாமதம் செய்வக்கடவன். தாமதம் செய்யாத தொழில்களுள் தாமதம்செய் பாதிருக்கக்கடவன். (2)

673. தொழில் செய்யும்போது பகைவனைப் பார்க்கிலும் தான் வலியானவைய காலத்துப் போர் செய்தல் ஸமரம். அப்படியில்லாமல் தான் ஒத்தவனையும் விளைதவனையும் இருந்தால், அது முடிவது ஒரு உபாயத்தைச் செய்யக்கடவன். (3)

674. செய்ய ஆரம்பித்த தொழிலும், அரசு ஆரம்பித்த பகையும், என்ற சொல்பபட்ட இரண்டினுடைய குறமத்தையும், ஆயுதங்கள் சீரணிது குறைபோல் சீனவனாகாது கொடுக்கும். (4)

675. தொழில் செய்யும்போது பொருள் (அதிரும் பொருளும், ஆதும் பொருளும்) சாதனம் (தன் சேனையும் பகைவா சேனையும்) எயம் (தனக்கு ஆதும் பகைவருக்கு ஆதும்

காலம். தொழில் (கான் வல்ல தொழிலும் பனைவர் வல்ல தொழிலும்) இடம் (தான் வெள்ளும் இடமும் பனைவர் வெள்ளம் இடம்) உகிய ஐந்தினையும் மாககம் நீங்க ஆலோசிக் தச பொய்க்கடவன். (5)

676. தொழில் செய்யும் காலத்து, அது முடிக்கற்ற உளகாகிப் பழையும், அகரது வரும் இடமும், அந்த இடமும் நீங்கிப் பழங்காலதான் அடையும் பொய்ச்செய்து நபம் முதலியவைகளை நனந்ம் சீர்தூக்கிச் செய்யக்கடவன் (6)

677. அந்த காதியினுள் செய்யப்படுகிற தொழிலைச் செய்ய ஆரம்பித்தான் பொய்யும் பறையாவது, அந்தத் தொழிலை உபயோகப்பாடலை அறிந்த சொன்பவனது கருத்தினைத் தான் தெரிவே (7)

678. மதவெண் - யானைபால் அது பேரன்ற வேறு ஒரு யானைபக் கட்டிதலே போல் செய்கின்ற தொழிலுமே அந்தப் பொய்யான வேறு ஒரு தொழிலை முடித்துச் சொன்ன கடவன் (8)

679. தொழில் பொய்யான தன்னுடைய சிவோகிருதது நல்ல யானை செய்கிறபாடுகளும், தன் பனைவட்டை பனைத்து விட்டதமாய் மனவதாக கணக்குச் சிவோகிருததிக் கொள்ளும் விரைவு செய்யக்க குவதாய்தான். (9)

680. அந்தப் பொய்யான மாதிரித் தமஸுமப்பா அரிபாடுகள் யானைபு எதிர்க்கிறோது, கமமுடைய அக்கமம் கற்புதப்பாடுபாடு அந்த அல்லமகது உரித்தான சாதகம் அவசியமான அவசியப்பாணிந்து அக்களை ஏற்றுக்கொளும். (10)

99-ம்-அதி-நா-து

The Envoy.

[அதாவது சொத்தல் பரித்தல் முதலியவைகளுக்காக வேறு அரசாட்சிமகம் பொய்யாருடைய குணமாய்.]

681. தன்னைப் பற்றத்தாரிடத்திலே அன்படைவாளு தலும், மகிழ்ச்சிமதிலில் செய்தற்குப் பொருத்தமுள்ள குடியிலே பிறத்தலும், அரசர் ஜாதிகளால் விரும்பும் குணமுடைய

வருகலும், தூது வர்த்தகச் சொல்லியோலுடைய நிலகண வசனம். (1)

682. தம்முடைய அரசாங்கத்திலே, அன்புடைமையும், அவனுக்கு வேண்டியவர்களைத் தெரிந்து கொண்டு, தனிவுடைமையும், அவர்களை வேறு அரசரிடத்திலே சொல்லுமாயினுஞ் சூழ்ச்சி சொல்லும் வரிமையும் ஆகிய இக்க மூன்று குணங்களும் தூது சொல்லல் உரித்தானவருக்கு அவசியம் இருக்கல் வேண்டும். (2)

683. நீதி நூல்களெதிரித் தம்முடைய அரசரிடத்திலே காண் அந்த நூலின் வலவாறுதற்கல், கேட்புடைய வேறு அரசரிடத்தாகச் சொல்லுதற்கு உரியவையக கொடுக்கின்ற தொழில் சொல்லுகின்ற தூதனுடைய புகழுண்டாயிடும. (3)

684 இயல்பாயே அறியும், பாதகவா விருப்பம் வராததால், உட்கேட்டுப் பட்டாயும் ஆராயப்பட்ட எலவியுண்டாகவும் என்குமதித்தற்குத் தாரணமாயிய இக்க மூன்றின் கூட்டகையுடையவன் மீயு அரசரிடத்திலே தாதாகச் சொல்லக்க வன். (4)

685. வேறு அரசருக்குப் பலகாரியங்களைச் சொல்லும் பொழுது, தாரணவகையால் கொடுத்தல் சொல்லியும், இனிமை மிலலாத காரியங்களைச் சொல்லுமாயினு கேட்டதற்குரிய மில்லாத சொற்கள் விலக்கி இனிமையான சொற்களாய் மனமசுந்தியுடையவராலியு, கண்ணுடைய அரசருக்கு நனமையாய்ப்பயன்பு தூதுவான். (5)

686. நீதி நூல்களையுத் தப்பக்கையாயுள்ள அரசாணைக்கொள்ளும்புகு தான் சொல்லுதொழில்சொல்லி, அவர் போய்க்கொண்டு பார்த்தால் அதற்குப் பயப்படுதல் காலத்தோடு பொருத்த அது மமக்கக்கக் உட்கேட்டு அறிவானே தூதுவான். (6)

687. வேறு அரசரிடத்திலே தான் செய்யும் முறைமைபாடி தெரிந்து அவருடைய சமயத்தைப் பாதது, உதற்கெதிர்த்துப்போய் தொழில் சொல்லுதற்குத் தகுதியான இடத்தைத்தெரித்து, சொல்லும் வித்ததை முன்னே விசாரித்து அறிந்த, அந்த வித்ததினால் சொல்லும்வாளை தூதரில் முதலவனுயின. (7)

688. கண்ணுடைய அரசன் வர்த்தகைய அவன் சொல்லிய வித்ததினால் வேறுதாரருக்குச் சென்று சொல்லுபவனுடைய புகழுண்டாயினு பொருளிலும் சிறந்த பததிலும்

அரையில்லாதவனுபும், தனக்கு அவருடைய மந்திரிகள் துணையாகா தன்மைமும் துணிதல உடைமையும் ஆகிய இந்த மூன்ருகு கூடிய சததியமுமே. (8)

689. தன்னுடைய அரசன் சொல்லிய வார்த்தையை வேற்றாசரிடம் போய்ச் சொல்லுகற்குரியவன், தனக்கு உண்டாகும் தன்பத்சிற்குப் பயந்து அவனுக்குத் தாழ்மையான வார்த்தையை வாய்சொந்தும் சொல்லாத வலிமையை உடையவனே. (9)

690. தன்னுடைய அரசன் சொல்லியிட்ட வார்த்தையைத் தன்னுயிர்க்கு முடிவைக்கொடுப்பதாக இருந்தாலும் அதற்குஞ்சிறிதும் பரப்பாத தன்னுடைய அரசன் சொன்னாடியபே அந்த அரசனுக்கு மிகுதியைத் தெரிவிப்பவனே தூதனவான். (10)

70-ஆம்-அடி-மன்னரைச் சேர்ந்து ஒழுகல்,

Conduct in the Presence of the King.

[அதாவது மந்திரி அரசரைப் பொருத்தி நடக்கும் விதம்]

691. விரோதமுள்ள அரசரைச் சேர்ந்து நடக்கும் மந்திரிகள் நெருங்கிலே குளிகாய்வார் போல, அதிகமாக நீங்காமலும் அதிகமாக நெருங்காமலும் நடுவிலே நிற்கக்கடவர். (1)

692. தாம் அடைந்துள்ள அரசர்கள் விரும்பினவைகளை மந்திரிகள் விரும்பாது விடல் வேண்டும். அது அவர்களுக்கு நிலைபெற்ற செலவததைக்கொடுக்கும். (2)

693. மந்திரிகள் தமக்கெதற்கென உள்ள நினைத்தால், அநுமையான பிழைகள் தமமிடத்திலே உண்டாகாமல் காக்கக்கடவர். அரசர் அவர்களை வந்தவைகளாகக் கேட்டுச் சந்தேகப்பட்டால் அவரைப்பின்பு தெளிவித்தல எவர்க்கும் முடியாது. (3)

694. தம்முடைய அரசர் சம்பந்திநிற்கும்பொழுது மந்திரிகள் அவர் பார்க்க ஒருவனுடைய காதிலே சொல்லுதலையும், ஒருவனுடைய முகத்தைப்பார்த்துச் சிரித்தலையும், விலக்கி நடக்கக்கடவர். (4)

695. அரசன் பிறரிடம் இரகசியம் பேசும்பொழுது,

மாதிரிகள் எந்தவொரு நாளும் செவி கொடுத்தேட்டகாலமும் அவன் நடந்த விவரத்துக் கட்டாமலும் இருக்கவேண்டிம். அந்த இரக்கியத்தை அரசன் தான் மறைக்காமல் சொல்லுவ தெடக்ககடவர். (5)

(6). அரசனுக்கு மாதிரிகள் காரியங்களைச் சொல்லும் போது, அப்பொழுது அவன் நுகரும் சம்பந்தங்களுக்கப்பரால் அறிவு, சொல்லுகிறதற்குத் தக்கபடி காலக் கப்பார்த்து, வெறுப் பது இல்லாதவையாய் ஆகவேண்டிய காரியங்களை அவன் மனம் விருமபுமபடிச் சொல்லக்கடவர். (6)

(6)7. அதிகப்படியோதும் மானாவையாய் அரசன் விருப் பம் கொள்ளும் பொழுது காரியங்களை, அவன் கேட்ட பின் டா லும், மாதிரிகள் தாம் சொல்லவேண்டும, பக்கங்களுக்கப் படியோதும் இல்லாதவைகளைத் தாம் கேட்டபொழுதும் சொல் லாது விடவேண்டிம். (7)

(6)8. அரசர் எடுத்து விளையவென்றும் வினா மறாந் தை உடையவென்றும் அவரை அவருடைய அங்குதிரகளை தில்லெற்ற பிரகாசத்தோடு பொருத்துமபடி மதிக்கவேண்டிம். (8)

(6)9. அரசர் இல்லாத அறிவுடையார், அரசனால் யாம் கன்குமதிக்கப்பட்டோமென்று கனைத்து, அவன் விருமபாக காரியங்களைச் செயல்பார். (9)

700. அரசருக்கு யாம் பழக்கப்பட்டவரென்று கருதிக் தமக்குத்தக்க காரியங்களைச் செய்யும் கைத்தாம் மாதிரிக ளுக்குக் கேட்டடைந்ததும். (10)

71-ஆம்-அதி-குறிப்பு அறிதல்

Reading the Mind.

[அதாவது அரசர் கனைத்ததை அவர் சொல்லாமலே அறிதல்.]

701. அரசனால் குறிக்கப்பட்ட காரியத்தை அவன் சொல்லாமல் இருக்கும் பொழுதே, முகத்தினாலும் கண்ணி னாலும் பார்த்து அறிக்கிற மகிழ்ச்சி எந்த காலிலும் வந்ததால் குறிப்பிட்ட உலகத்தினாலாவதற்கு ஓர் ஆணைமாம். (1)

702. ஒருவன் மனத்தில் உண்டானவற்றைச் சந்தேப

படாமல் துணிவாக அறிபவல்லவனை மனிதனுயிருந்தாலும் தெய்வத்தோடு சமாணமானவனாக நன்கு மதிக்கப்படுவான். (2)

703. தம்முடைய குறிப்புப் போகும்விதத்தை அறிந்து அந்தக் குறிப்பினால் பிறர் குறிப்பை அறியும் குணமுடையவரை, அரசர் பொருள், நாக, யானை, குதிரை முதலிய உறுப்புகளில் அவர் வேண்டிவது ஒன்றைக் கொடுத்தாகிலும் துணையாகக் கொள்ளக்கூடவர். (3)

704. ஒருவன் மனத்திலே நினைத்ததை அவன் சொல்லாமலே அறிபவல்லவனோடு, மற்றைய அறிபமாட்டாதவர் அவை வததால் ஒரு தனமைப்பாகச் சமமாய் இருந்தபோதிலும், அறிவால் ஒவ்வார். (4)

705. குறித்ததை அறியவல்ல தன்னுடைய பார்வையினாலே பிறர் குறிப்பை அறியாவிட்டால் அவையவர்களுள் சிறந்தவர்களை வேறு என்ன பிரயோஜனத்தைச் செய்யும்? (5)

706. தன்னை அழித்த பொருளின் நிறத்தைத் தானே கொண்டு காட்டுகிற பனிவகுபோல, ஒருவனுடைய மனத்தில் மிகுந்த குணத்தை அவன் முகம் தானே காட்டும். (6)

707. உயிரானது ஒருவனைச் சந்தோஷப்படுத்தினாலும், வெறுத்தாலும் காண அறிந்து அந்த இரண்டிலும் அந்த உயிருக்கு உறுப்பாடு நிற்கும். ஆதலால் முகமே போல அறிவு மிகுந்தது வேறு ஒன்றுண்டோ? இல்லை. (7)

708. ஒருவன் தன் குறைகளைக்குறிப்பால் அறிந்து, தான் அடைந்த தன்பதனைச் செரித்து, தீர்ப்பாணப் பெற்றால், அவர் தன் முகத்தைப் பார்க்கும்படியாய்ததானும் அவர் முகத்தைப்பார்த்து நின்றலே போதுமானதாம். (8)

709. அரசர் தம்முடைய பார்வையிலே வேறுபாட்டின் தன்மையை அறியவல்ல மந்திரிகளைப் பெற்றால், அவர்க்கு மனத்திலுள்ள விரோதத்தன்மையும் மற்ற சிநேகத்தன்மையும் வேறு அரசர் சொல்லாமல்போனாலும் அவர் கண்களே சொல்லும். (9)

710. நாட்பமான அறிவுள்ளோம் என்று இருக்கும் மந்திரிகள், அரசருடைய கருத்தை அளக்கும் கோலாவது, ஆராயும் பொருது அந்ருடைய கண்களே அல்லாமல் வேறுஇல்லை. (1)

72. ஆம்-அதி-அவை அறிதல்.

Tact in the council Chamber.

[அதாவது அரசரோடிருந்த சபையின் தன்மை அறிதல்.]

711. சொல்லின் கூட்டத்தைத் தெரிந்த பரிசுத்தமான குணத்துடையவர், தாம் ஒன்றைச் சொல்லும்பொழுது அப்பொழுதுள்ள சபையை அறிந்து ஆராய்ந்து சொல்லக்கடவார். (1)

712. சொற்களின் கட்டையை ஆராய்ந்து அறிந்த நன்மையைடையவர், சபையிலே சொல்லும்பொழுது அத்துடைய சமயத்தை ஆராய்ந்து அறிந்து, குற்றம் இல்லாமல் நன்றியுத்தெளிந்து சொல்லக்கடவார். (2)

713. சபையின் அளவை அறிபாமல் ஒன்றைச் சொல்லத் தம்பிறக்கொள நயார், அந்த சொல்லின் கூறுபாட்டையும் அறியாதவராய், அல்லாமலும் கற்றவல்லவரான சாஸ்திர அறிவு அருந்தவில்லை. (3)

714. அறிவால் பிரகாசம் பொருந்தியவருடைய சபையிலே, தாமதம் அறிவால் பிரகாசமுள்ளவர்க்கடவார். மந்திரம் அறிவிலாதவருடைய சபையிலே, தாமதம் வெண்மையான நன்மைகளை நிறுத்திக்கொள்ளக்கடவார். (4)

715. தம்மைப் பார்த்திலும் வல்லவராயுள்ளவருடைய சபையிலே, அவருக்கு முன் ஒன்றைச் சொல்லாத அடக்கம், ஒருவனுக்கு இது நல்லது என்று கருப்பித்துச் சொல்லும் குணங்கள் எல்லாவற்றினாலும் மிகச்சிறந்தது. (5)

716. பரந்த நுற்பொருள்களை உட்கொண்டு அவைகளின் உண்மையை அறிந்து கொள்ள வல்லவராயுள்ளவருடைய சபையிலே கற்றவன் ஒருவனுடைய சொல்தவறுதல், முதலி அடைதற்கு நல்லவழியிலே நடந்த ஒருவன் அந்த வழியினின்றும் நீங்கிக்கெட்டவழியில் விழ்தல் போலும். (6)

717. குற்றம் உண்டாகாமல் சொற்களை ஆராய்தலில் வல்லவருடைய சபையிலே, சொல்லினால் பழதுங்கியும் கற்ற அவைகளால் உண்டாகிய பழனை அறிந்தவருடைய கலையின்பால் வரவருக்கும் வினாவறித்தோனறும். (7)

718. பிறர் தெரிந்ததல் இல்லாமலே பொருள்களைத் தாமத

செறிந்து கொள்ளவில்ல அறிகினையுடையவருடைய சபையிலே,
சமவா ஒன்றறச் சொல்லுதல தானே வளரும் குணமுள்ள
பயிர் இருந்த ஒரு பாதத்திலே நீர் சொரிதல போலும். (8)

719. சல்லவர் இருந்த சபையிலே சல்ல சொருள்கள
அவா மாந்தகிலே படுபயிர் சொல்லுதற் குரியவர், அனல்
அற்பாகிழ்ந்தவகா இருந்த சபையிலே மறந்தும் அவைகளைச்
சொல்லாதிருக்க நடவார். (9)

720. கல்லோர தம் இனத்தவர் அல்லாதவருடைய சபை
யிலே வளையும் சொல்லாதிருக்ககூடவா. மட்டிச் சொன்னால்
அது பரிசுதகம் இல்லாத முற்றத்தில் கிந்திய அமிர்தத்தை
உபயோகித்தார். (10)

73. ஆர்-அதி-அவை ஆஞ்சாமை.

Not to dread the Council.

[அதாவது சொல்லாததற்குரிய சபையை அறிந்து சொல்
லும் பொழுது அதற்குப் பயப்படாமை.]

721. சொற்களின் கூட்டத்தின் குணத்தை அறிந்த பரி
சுத்த குணமுடையவா, கற்றவர்கள் அடங்கிய சபை எனமும்,
முற்றங்கள் அடங்கிய சபையென்றும் தெரிந்து கற்று வல்லவா
யுள்ள சபையிலே, குணத்தை சொல்லுமப்பாது பயதகால் பிழை
யுள்ளதாகச் சொல்லார். (1)

722. கற்றவர்கள் நிறைந்தள்ள சபையிலே பயப்படாமல்
தம சமூகத்தை உவா மனங்கொள்ளுமபடி சொல்லவல்லவா,
கற்றவர் கல்லாபாபாராது இவர் களையுக் கற்றவா என்று
உயர்த்தாரால் சொல்லப்படுவார். (2)

723. வினாதினிடத்திலே பயப்படாமல் சென்று சாவ
வல்லவகத்திலே அடக்கர் இருக்கின்றனர். ஆனால் சபையிலே
அஞ்சாமல் சென்று சொல்லுவா சிலர் உலகத்தில் இருக்கின்
றனர். (3)

724. பலநூல்களையும் கற்றோர் அடங்கிய சபையிலே, தாம்
கற்றவைகளை அவா மனங்கொள்ளும் வழியாய்ச் சொல்லித் தாம்
படிக்கவைகளைப் பாராசிலும் அத்கமாய் உள்ளபொருளை அவரி
டத்து அறிந்து கொள்ககடவர். (4)

725. வேறு அரசருடைய சபையிலே பப்பபடாமல், அவர் சொல்லுர் சொல்லுக்குப் பதில் சொல்லுவதற்காகச், சொல்லிவருகனாவதற்குள்ளே அளவைதூலை அநிகது மந்திரிகள் கருக வேண்டியர். (5)

726. சொசியமுடைய அல்லாதவர்க்கு வானியுதகதனைப் பன்ன பிரயோகம் மறந்து அங்குபால் புத்திகூடாபுள்ளவா சபையிலே அஞ்சுமேராகது நல்லாந் என்ன மயபுத்த மண்டு. (6)

727. சொல்லப்படும சபையினிலே, அதற்கு அநாக் கொள பதததல், எத்யப்பதம் பகதகதிலே அசன் மருகம் போடி சையிலே பித்தத கூரியவாளை மூக்கும. (7)

728. நல்லோர் அடங்கிய சபையிலே நல்ல சொற்பொருள் களை அவர்க்கு ஏற்குமாபிறத சாபுடைய அசாத்தால் சொல்லமாட்டாதவா, டலமுலகதிக கமறவாக இருத்தபோதிலும் பிரயோகப்படார். (8)

729. பதநாககளை கற்றம் அவற்றின் பிரயோகனைத்தே அநிக மருள் நல்லோர் அடங்கிய சபையிலே, ஒண்பதயுட சொல்லாதவரை கலவாத அடையாளங்கிலும் உடையரென்றும் யர்க்கெதா சொல்லுலார். (9)

730. சபைக்கு அநிகததம் கற்றநாகளை அதற்கு ஏற்குமா சொல்லமாட்டாதவா, சபையாதிருக்காமும் உலகத்தால எண்ணப்படாமைதால் இறத்தவோம் சமமாவா. (10)

74 அம்-அக-நாடு.

The Land.

[அதாவது அந்த அரசனும் மருதிரியாலும் கொண்டு செலுத்தப்படுவதாய் மறமைய அரண் முதலிய அபயங்களுக்கு அவ சிபா மெண்டும் சிறப்பினை உடையதாகிய நாடு சொல்லுகின்றார்.]

731. குதமகிலலாக விளைவத சொல்லோரும், கரும முடைபோதும், அழிவில்லாத செலவமுடையோரும் சேர்க்கு வாய்க்கே காட்டும். (1)

732. அளவு இல்லாத பொருள் உள்ளதினால் அங்கியகேசத்தாராலும் விருமபததகதாநிக் கெடுதல இல்லாமையும் சேர்க்கு மிகு விளைவையும் உடையதே காட்டும். (2)

733. அந்நிய நாடுகள் சுமந்த பாரத்தை எல்லாம் ஒரு சேரத் தன்மேல் வரும்பொழுது தாங்கி, அதன்மேல் தன்னுடைய அரசனுக்கு வரிப் பொருள் முழுவதையும் கொடுப்பதே நாடாகும். (3)

734. அகிக பசியும், நீங்காத லோயும், பக்கத்திலிருந்து வந்து செறிதல் செய்யும் பனையும் அடையாமல் இனிதாக நடப்பதே நாடாகும். (4)

735. கடடுப்பாட்டினால் வித்தியாசப்பட்டுச் சேரும் பல கூட்டமும் சரிபத்திலிருந்து கொண்டு பாழாசச் செய்யும் உட்பனையும், சமயம் நோத்தால் அரசனை வருத்தம் கொலைத் தொழில் உடைய குறையுமும் இல்லாததே நாடாகும். (5)

736. பருவராலே செறிதல் அடையாததாய், அப்படி அநாமையாய் கொட்டப்போதிலும் வாழ்பவ் குறையாத நாடு எல்லா நாடுகளைப் பார்க்கிலும் மேலானதென்று நூலோர் சொல்லுவார். (6)

737. கிணறு சிறு குளம் முதலிய கீழ்நீர், ஏரி ஆறு முதலிய மேல் நீர் என்று சொல்வப்பட்ட தண்ணிடத்திலுள்ள நீரும், நன்றாய் அமைப்பப்பட்ட மலையும் அதிலிருந்து வருவ தானிய நீரும், அதியாத காவலும் காட்டிற்கு அவயவமாகும். (7)

738. நோய் இல்லாமையும், செல்வமும், செல் முதலிய வற்றின் விளைவும், சுகமும், காவலும் ஆகிய இந்த ஐந்தையும் காட்டிற்கு அழகாகும் என்று நூலோர் சொல்லுவார். (8)

739. தாமிரத்திலே வாழ்வோர் தேடிவருந்தாமல், அவரிடத்திலே தானே போய் அடையும் செல்வத்தை யுடையதை நூலோர் நாடு என்று சொல்லுவார். ஆதலால் தேடிவருந்த செல்வத்தை அடையவிகதும் நாடுகள் நாடுகளாகா. (9)

740. அரசனோடு பொருத்தமில்லாத நாடானதை, மேற் சொல்லிய குணங்களை எல்லாவற்றிலும் கிணறுகிருந்தபோதிலும் அவைகளால் பயன் உடையதல்ல. (10)

75-ஆம்-அதி-அரண்.

The Fortification.

[அந்த நாட்டுக்கு உறுப்பாய் அடங்குவதாயிருந்தாலும்]

பகைவராலே அழிவு வந்த காலத்து அதற்கும் அரணுக்கும் காப்பாகல் சிறப்புப்பற்றி வேறு ஓர் அங்கமாகச் சொல்லப்பட்ட அரண் சொல்லுகின்றார்.]

741. அறிவு, ஆண்மை, பெருமை என்ற மூவகை வல்லமையுடையவராய்ப் பகைவர் மேல் போருக்குச் செல்வோருக்கும் கோட்டையானது சிறந்ததாகும் அவை டில்லாமல் தம் மேல் வருவோர்க்கும் அஞ்சித் தன்னை அடைவோர்க்கும் அரண் சிறந்ததாகும். (1)

742. அரணாவது மணிப்பாலும் சிறந்தையுடைய நீரும், வெளிநிலமும் மலையும், குளிர்ந்த நிழலையுடைய காடும் உடையதே. (2)

743. உயர்ச்சியும், அகலமும், வலியும், அருமையும் என்று சொல்லப்பட்ட இந்த நான்கின் மிகுதியையுடைய மதிலை னாலோர் அரண் என்று சொல்லுவர். (3)

744. காக்க வேண்டும் இடம் சிறிதாய், பார்த்த இடத்தை உடையதாய்த், தன்னை வந்த சூழ்ந்த பகைவருடைய ஊக்கத்தைக், கெடுப்பதே அரணாகும். (4)

745. பகைவராலே உள்ளே புதுதற்கு அருமைபாயும், பலவகை உணவுகளை உள்ளே பெறமுள்ளதாயும், தனனுள்ளிருப்பவர், போர் செய்வதற்கு எளிதாயும், உள்ள குணத்தை உடையதே அரணாகும். (5)

746. தன்னுள் இருப்போருக்கு வேண்டும் பொருள்களெல்லாம் உள்ளே உடையதாய், பகைவரால் அழிவு வருவகாலத்து அது வாராமல் உதவிகளாக்கவல்ல நல்ல வீரரையும் உடையதே அரணாகும். (6)

747. வாயு போக்கு நீங்கும் வகை நெருங்கிய சூழ்ந்தாலும், அப்படிக்குறாமல் சமயம் பார்த்து ஒரு முகமாய்ப் போர் செய்தும், உள்ளே இருப்போரை அவருக்கு சம்பிக்கையானவரை விட்டு வஞ்சித்து மாறுபடுத்தியும் பகைவராலே கொள்ளுதற்கு அருமைபாயுள்ளதே அரணாகும். (7)

748. சேனைப்பெருமையால் சூழ்ந்தவில்லவராகி வந்து சூழ்ந்த படைவகையும் தன்னைப்பற்றிய உள்ளிடத்தோர தாம் பற்றிய இடம் விடாதே சிறையினைப் போர்செய்து வெல்வதே அரணாகும். (8)

749. போர் தொடங்கிய காலத்திலே பகைவர் கெடும் பழக் தன்னிடத்துள்ளார் செய்யும் தொழில் வேறுபாடுகளால் மறறொன்றுக்கு மில்லாத சிறப்பை அடைந்து மற்றும் வேண்டும் பெருமையைய உடையதே அரணாகும். (9)

750. முன் சொல்லப்பட்ட பெருமை எல்லாம் உடைத்தான காலத்தும், போர் செய்யும் வீரரை இல்லாதவிடத்து அனாவதெல்லாம் இல்லாததாகும். (10)

76- ஆம்-அதி-பொருள் செயல்வகை.

Way of Accumulating Wealth.

[வினா மேல் பெரும்பாலும் காட்டாலும், அரணாலும் வளர்க்கவும், காங்கவும் பரிவாகிய பொருள் சம்பாதித்தலின், வகை இந்த அதிகாரத்தில் சொல்லுகின்றார்.]

751. ஒரு பொருளாக மதிக்கப்படாதவனையும் பொருளாக மதிக்கச் செய்யவல்லது பொருளை ஒழிய ஒருவனுக்குப் பொருளாவது இல்லை. (1)

752. எல்லா நன்மையும் உடையவராய் இருந்தாலும், பொருள் இல்லாதவரை எல்லாரும் இகழ்வார்; தீமை எல்லாம் உடையவராய் இருந்தாலும் பொருள் உடையவரை எல்லாரும் உயரச் செய்வார். (2)

753. பொருள் என்று எல்லாராலும் சிறப்பித்துச் சொல்லப்படும் கொடாசுவிளக்குத் தன்னைச் சம்பாதித்தவர்க்கு அவர் நினைத்த தேசத்திற் கு எல்லாம் போயப் பகை என்னும் இருளைக் கொடுக்கும். (3)

754. பொருள் சம்பாதித்தற்கு வேண்டிய நன்மார்த்தத்தினால் அரசன் கொடுக்கிற உண்மை இல்லாதவனாக உண்டாகிய பொருள், அவனுக்கு மறுமைக்குரிய தருமத்தையும் இம்மைக்குரிய இன்பத்தையும் கொடுக்கும். (4)

755. தாம் குடிசுளிடத்தாக செய்யும் கருணையோடும், அவர் தாபித்ததாக செய்யும் அன்போடும் கூடி வராத பொருள் சம்பாதிப்பதை அரசர் பொருந்தாது நீங்க விட்டதவா. (5)

756. உடையவர் இல்லாமையால் தானே வந்து விடைத்த பொருளும், சங்கடாகிய பொருளும், தன்னுடைய பகை வரை

வென்று கப்பமாகச் கொள்ளும் பொருளும் அரசனுக்குரிய பொருளாகலாம். (6)

757. அனபிஷல் பெறப்பட்ட அந்நன் என்னும் குழனி கொள்ள என்று உபரத்தச சொல்லப்படுகின்ற செலவததை உடைய செலவித்தாயால் வரும். (7)

758. கையெழுத்தான உடைய ஒருவன் ஒரு தொழிலிற் செயல்பெற்றொண்டால், அது ஒரு நவனாயினமேல் ஏறி விளங்குகொண்டு யானைப்போலப் பார்ப்பதாய் ஒருகூடம். அதாவது அது வருத்தமில்லாமல் இன்னும் முடியும். (8)

759. தமரது ஒன்று உடைய கிளைப்பால் பொருளாக சம்பாதிக்கக்கூடலாம். அது தமரதைய பகையருடைய செருகைக்கொடுக்கும் ஆயுதமாம். அதற்கு அதுபோல கருக்கமயான ஆயுதம் வேறு இல்லை. (9)

760. உலக வந்தியைப் பொருளை அகலமாகச் சம்பாதித்தவர்களுடைய மனதைய அறமும் இன்பமும் ஒரு சேர எளிதில் வித்திக்கும். (10)

77. - நூல் - அதி-படைமாட்சி.

The Excellence of an Army

[அதாவது சேனையின் நன்மைபாரம்]

761. சேனை, தேர், குதிரை, காலாள் எவ்வுமும் நான்கு உறுப்புகளாலும் சிறைத்து, யுத்தத்தில் உபயோகித்தற்கு அந்நன்மை நிறைவு, உலகையை வெல்லவதற்கு சேனை, அரசனுடைய செலவததை எல்லாவற்றினாலும் முதன்முதலாகச் செலவதாம். (1)

762. நான்கு நுழை வருத்தம் இ-ததாம், அரசனுக்கு யுத்தத்திலே அழிவுவதால் தனமேலே காயம்படுதற்கு அஞ்சாமல் நிறுந்து நான்கும் செளரியம், அவன் மூலபாடககலையால் வேறு படைகளில்லை. (2)

763. எவ்வளவு பலகூடி கடல்போல சந்தித்த எதிர்த்தாலும், அவையாம்பு மூச்செறிந்த அன்னியே தேடுகின்றதல் போல வீரர் அல்லாதார் பல்கூடி எதிர்த்தாலும், அவர்கள் வீரன் ஒருவன் எழுமபின் அளவிலே வெல்லாக்கன். (3)

764. அரசனுக்குப் படைபாவது யுத்தத்திலே அழிதலு

வ்வாமல், பகைவராலே வஞ்சிக்கப்படாததாகித் தொன்றுதொ
ட்டு வாத வீரமுடைமையே. (4)

765. சேனையாவது, யானே கோடித்தத் தன்னை ஸந்து எதி
ததாலும், மனமொத்து எதிரின்று தாங்கும் வலிமை உடை
யாக. (5)

766. செளரியம், மானம், முன் வீரனுயிருந்தவர் சென்ற
நல்லாழியிலே சொல்லாதல், அரசனாலே நம்பப்பட்டதல் முதலிய
இந்த நான்கு குணங்களும் படைக்கும் அரசனாம். (6)

767. பகைவராலே வஞ்சிக்கப்பட்டுத் தன்மேல் வந்த படை
யான யுத்ததானை விடாதும் வகுப்பைபகுத்திராது, வகுதகங்கொ
ஸ்தி அவருடைய நுட்பப்பாடையைத் தன்மேல் வாராமல் தடுத்தா
தான் அதன்மேலே செவ்வகே படைபாய. (7)

768. பகைவராலே சென்று போர்செய்யும் செளரிய
யும், அது தன்மேல் வந்தால் மாயாதும் வலிமையும் இல்லா
திருக்காலும் தேர், யானை, குதிரை முதலும், பசுவை, கொழு
குடை, சங்கீதம், சாகாளம் முதலானவைகளுடைய அணிபு
வீணங்கும் அழகினாலே, சேனை பெருமையை அடையும். (8)

769. தான் தேய்ந்து சுருங்குதலுள், மனக்கிவிருந்து நீங்
காத வெறுப்பும், கரித்திரமும் தனக்கு இல்லாதிருந்தால் படை
யானது பகையை வெல்லு. (9)

770. போரிலே நிலைபெற்றுள்ள வீரர்கள் அதிகமாக இரு
ந்த போதிலும், தனக்குத்தலெவராகிய படைதலைவர் இல்லாத
சேனை பயனில்லை. (10)

78. ஆம் அதி - படைச்செருக்கு.

Military Spirit.

[அதாவது அந்தப் படையின் வீர மிகுதியாம்.]

771. வகைவரோ! இன்று நிற்கு என்னைவன் எதிர் செ
ன்று நின்று அவன் வேல்பட்டு வீழ்ந்தா ளென்றுவமாக நின்ற
வீரர் பலராதலால், நீங்கள் அப்படிக்காகாமல் உயிரோடு பிறை
க்கவேண்டினால், யுத்தம் செய்தலை ஒழியுங்கள். (1)

772. காட்டிலே ஓடுகின்ற முயலைத் தப்பாமல் எய்த ஆம்

பை எத்தலைப் பார்க்கிலும், வெளிபே சிற்ற யானையை எறி
ந்து தப்பிய வேலை எத்தலை எல்லது. (2)

773. பகைவரிடத்திலே முகங்கொடாமல் செய்கின்ற வீர
தத்தை மிஞ்ந்த ஆண்மைபாதும என்றும், அவருக்குத் தாழ்வு
வசைால் முகங்கொடுத்து அது நீர்த்துவதொன் னும்மாநட்டு உப
காரமசெய்தல் அதற்குக் கூர்மையாகுமெனமுது தூலோர்சொல்
லுவார். (3)

774. தன்னுடைய கைகிலுள்ள வேலைத் தன்னை எதிர்
த்த யானையின்மேலே எற்புதுவிட்டு, வாகுவின்றியானைக்கு வெல்
கேததிரியவன. கணனுடைய மாறிவிருத்த வேலைகட்காண்டு
பிறிதெச் சகமேதாபாய்வான். (4)

775. பகைவரைக் கொடுத்துப் பார்த்த கண், அவர் வேலை
க்கொண்டு எறிய, அதற்குப் பொறுத அதைப் பார்வையை மழி
த்து இமைத்தாரானு, அது வீசாக்குத் தோறபல்லவா?

776. வீரன் கனக்குக்கழிந்த காளை எறித்து எண்ணி
அந்த காளில் கொடும் காயங்கள் பட்டாகாடுளெல்லாம், பிரம்பாது
னம் இல்லாமல் கழிந்தாரானுளவே எவர்ப்பாண. (5)

777. பிறிலைய பட்டது பிரதம புகழை விநம், பரி
வாத்தலை வேண்டாத வீரர், விடகதலைக்காலில் கடந்தல அப
ங்காரகுணத்தை உடையது. (7)

778. யுத்தம் வந்தால் தமழியிக்கு அஞ்ஞாது அதனாபில
கொடும்பு வீரர், தமழிண்டைய அசன் அது கொடாமென்று
கொடுத்தாலும் அது விசமமிதுதிருநாதந டுடல். (8)

779. தாம செய்க சபதம், திராபல போய் சாதலல்ல
வீரனா அது தப்பிய விசம கொடலி இசுததாநிபவ் மாவர். (9)

780. தாங்குநொத்த மபாசங்கள் விளாது, ஆண்டைய
சநுடைய கண்கா ன கொடும்பு போய் மாவபொருதல்,
அப்தசசவு இரத்தெலும்ப கொடும்பு தருகலைய உடையது. (11)

79-ஆம்-அகி-நட்பு.

Friendship.

[அதாவது கிடுகமாம்.]

781. கிடுகத் ததப்போல் சம்பாதித்துக்கொள்ளுதற்கு அரு

மைபான பொருள்தன் எவைகள் இருக்கின்றன? அதைச் சம்பாதித்துக்கொண்டால் அதுபோலப் பகைவர் செய்யும் தொழிலுக்குப் புதுதற்கு அநுமையான காவல்களானவை எவை இருக்கின்றன? (1)

782. அறிவுடைவார ஈடும வளர் நிறைச் சந்திரன் நாளுக்கு நாள் வளரும் தனமையைப் போலும் மற்றைய அறிவில்லாதார் கிடுகேம் பூரண சந்திரன் குறையும் தன்மை போல நாடோறும் குறையும். (2)

783. எல்ல குணமுடையார் செய்த கிடுகேம் பழகும் தோறும் அவருக்கு இனபம் கொடுக்கும். அது ஏதுபோல என்றால் நூற் பொருளை கற்குகதோறும் கற்பவர்க்கு இன்பஞ் செய்தலைப்போல. (3)

784. ஒருவனோடு ஒருவன் கிடுகேம் செய்தல், தங்களைள்ளே கிரிப்புகொடுத்தற்கு ஏற்றவைகளைச் சொல்லிச் சிரித்தற் பொருட்டு அல்ல. ஆனால் அவருக்கு வேண்டாத செய்கைகள் உண்டான காலத்தி, முன்சென்று கண்டித்துப் புத்தி செல்லும் பொருட்டே. (4)

785. ஒருவனோடு ஒருவன் கிடுகேமாவதற்கு ஒரு தேசத்தராய் இருக்கவேண்டும் என்பதும், பலதரம் கண்டு பேசியும் கூடுதல் என்பதும் முதலாகிய காரணங்கள் வேண்டுவதில்லை. இவருக்கும் அறிவு ஒத்தலே கிடுகேமாகும் உரிமையைக்கொடுக்கும். (5)

786. பார்த்த அளவினே மனம் நீங்க முகமாத்திரமே மலரும்படி கிடுகிப்பது கிடுகேம் அல்ல. ஆனால் அன்பால் மனமும் மலரக்கிணைப்பதே கிடுகேமாம். (6)

787. கேட்டடைத்தரும் தீய வழிகளை நீக்கி, பற்றநல்வழிகளை நடத்தி, ஊழினாலே கெடுதிவந்தகாலத்தி, அது நிலக்கொடியாமல் அந்தத் தன்பத்தைக் கூட இருந்து அனுபவிப்பதே கிடுகேமாகும். (7)

788. சமையிலே வஸ்தியம் அறிந்தவனுக்கு, அப்பொழுதே கைகொண்டு உதவி அந்த அவமானத்தை நீக்குவதுபோல் கிடுகிச்செய்ப்பட்டவனுக்குத் தன்பம் உதரபோது அப்பொழுது சென்று உதவி அந்தத் தன்பத்தை ஒழிப்பதே கிடுகேமாகும். (8)

789. கடமனுக்கு அரசு இருக்கை யாதென்று கேட்டால் அது எந்த நாளும் வேறப்படாமல் கூடும் இடத்தெல்லாம் அறம்பொருள்களிலே தளராமல், தாமதும் உதறியே. (9)

790. இவர் எமக்கு இவ்வளவு அன்பினர், யாம் இவர்க்கு இவ்வளவு அன்பினோம் என்ற ஒருவரை ஒருவர் செற்பிததைச் சொன்னாலும் எப்பு சிறியதெனினும். (10)

80. ஆம் - அந் - தப்பு ஆராய்தல்.

The Choice of Friends.

[அதாவது நான் சொல்லப்பட்ட இலக்கணமாகையவரை ஆராய்தல் அறிந்த பின்னே சிஷ்களேயென்றும்.]

791. சிஷ்களையென விரும்பி அந் சிஷ்களத்தினிடத்தினே. சிற்பவற்கு ஒருவனோடு நடபுச் செய்த பின் அவனை விநேசிக்கிற ஆலோசனை நூலாயாமல் சிஷ்களையெனவதைப் போலக் கேட்டதைத்தருவது வேறு ஒன்றுமில்லை. (1)

792. குணமும் செய்கையும் எல்லது எப்பதும் தீயது எப்பதும் பலதாம் ஆராய்தலும் பலவழியால் ஆராய்தலும் ஒருவனோடு சிஷ்களையென செய்பதவன், முடிவிலுள்ள சாவதற்கு வதவாறிய துன்பத்தைத் தனது பகைவர் விநேசிக்கவேண்டாமல், தானே விநேசத்துக்கொள்குவான். (2)

793. ஒருவனுடைய குணத்தையும், குடிப்பிறப்பையும் குற்றத்தையும், குதனில்லாத சிறுத்தையும் ஆராய்தல் அறிந்து அவனோடு சிஷ்களையென செய்பதெனவன். (3)

794. உயர்ந்த குடிசிலே பிறந்து தன்னிடத்த உலகத்தார் சொல்லும் பதிகஞ் பயப்படுவானே, அவன் விரும்பும் பொருள்களில் சிலயதற்கை தெரிந்ததாலும் சிஷ்களையென செயதலே சிறுத்தது. (4)

795. தாம் உலகனை அல்லாததைச் செய்ய நினைத்தாலுமே சோகம் பிறக்கும் வகைகளைச் சொல்லி விலகியும், செய்தலே பின் செய்யாத வகைகளைச் சொல்லித் தவிர்த்தலும், அந் உலகனைப்பயச் செய்யாத பொழுது செய்கியையும் விலகியவை ஆராய்தல் சிஷ்களையென செயதுகொள்ளக்கடவர். (5)

796. ஒருவனுக்கு கேடு எனபது தன்சிஷ்களிடையே நிகழ்கலைக் குறைபாடும் அளப்பதாயும் ஒருகோலும். ஆதலால் அந்த கோட்டினிடத்தும் அவராலே அடைபடுபவது ஒரு நல்லதாயுண்டு. (6)

797. ஒருவனுக்கு ஸாபம் என்று சொல்லப்படுவது அறிவில்லாதவருடன் சிவீகமகொண்டானானால் அதை நீக்குவதே யாம். (7)

798. தம்முடைய ஊக்கம் சுருங்குதற்குக் காரணமாகிய தொழிலகளைச் செய்ய நினைப்பாதிருக்கக்கடவர். அதுபோலத்தமக்குத் துன்பம் வருதலுத்துக் கைவிடுவாரது சிநேகத்தைக் கொள்ளாதிருக்கக்கடவர். (8)

799. ஒருவன் செலிக்காலத்து அவனை விட்டு நீங்குவார்க்கிவீகமானது, தன்னை யான் கொல்லுங்காலத்து ஒருவன் நினைத்தாயும், நினைத்த மனம் உலகச் சுடும். (9)

800. உலகத்தோடொத்துக்குற்றமில்லாதவருடைய சிவீகத்தையே பழக்கக்கடவன். உலகத்தோடொத்தல் இல்லாதவருடைய சிவீகத்தைக் தெரிவது கொண்டானால் அவருக்கு யென்பது ஒருபொருள்கொடுத்ததாயினும் விடக்கடவன். (10)

81. ஆம் - அநி - பழைமை.

Familiarity.

[அசாவது சிவீகிதர் பழைமையாற்றிக்கும் குணத்தைப் பற்றி, அயாவொத்த சிவீகிதரோடு பொறுதலால்.]

801. பழைமையென்று சொல்லப்படுவது யாதென்று கேட்டால், அது பழைமையானே சுதந்திரத்தினாலே செய்தவைகளைச் சிறிதாங்கியும் சிவீகிதரோடு அமைவானாகுதல் சமமதப்பட்டு ஒழுகும் கடும்பு. (1)

802. சிவீகிதர் உரிமையால் செப்பவையே நட்பிற்கு அவயவமாதலால் அவதாரைச்சுத்தோழிப்பதே சான்றோர் முறை யாயாப. (2)

803. தாம் சம்மதிக்காத காரியமாக இருந்தபோதிலும் சிவீகிதர் சுதந்திரத்தினால் செயதவைகளுக்கும் தாம் செய்தவை யால் சம்மதிக்காவிட்டால், அவரோடு பழையதாய வந்தசிகேகம் என்ன பிரயோஜனத்தைச் செய்யும்? (3)

804. சிவீகிதர் உரிமையால் தம்மைக்கொளது, தம்முடைய காரியத்தைச் செய்தால், அது விரும்புபதும் குணத்தைப் பற்றி அறிவுடையோடு அமைவிரும்புவார். (4)

805. சினேகிதர் வெறுக்கத்தக்கவகைகள் கொய்கால், அதற்குக் காரணம் அறிவாமை என்று வலது உல்லது மிகுந்த உரிமை எனருவது அறிவுடைமையா கொள்ளுவர். (5)

806. சினேகத்தின் எல்லாகடவாமல், அதிலே நின்றவர், தம்மோடு பழைமையில் வேறபடாது சேறவருடைய சிகோகததை அவராலே பொருள்கெடு போர்க்கேடு வந்தகாலத்தம் விடார். (6)

807. அன்புடனே பழையதாய் வந்த சினேகத்தை உடையார், தமக்குக் கொடுக்கின்ற சொந்தம் அவிடாது அன்பு நீக்கார். (7)

808. சினேகிதர் சொந்தம் உடைய தாமதமே அல்லாமல், சினேகிதருடைய சொந்தம் உடையவருடைய தாமதம், அந்த நடவடிக்கை முறை சொந்தமானது, அதை உடையவருடைய தாமதம். (8)

809. சினேகிதர் சொந்தம் உடையவருடைய தாமதம் நடவடிக்கை முறை சினேகிதர், அந்த தாமதம் போதல் விடாதவரை உலகத்தாருடைய குறித்துப் பார்க்குவர். (9)

810. தொன்று சொந்தவருக்கு நடவடிக்கை முறை செய்தாலும், அந்த சினேகிதர் தனது தாமதம் அன்புடையவருக்குத் தாமதம், அவரைப் பார்க்குவதும் விருப்பமாம். (10)

82. ஆர்-அக-நீ நாய்.

Evil Friendship

[அதாவது தீக்குறையதாய்க்கு உண்டாகிய நட்பாம்.]

811. ஆசை மிகுதியால் உண்டாகிய போலி நட்பாலும், தீக்குறைய இல்லாத தீக்குறையுடையவர் சினேகம் வளர்த்துப் பார்த்தாலும் குறைதலே நல்லது. (1)

812. தமக்குப் பயனுள்ள காலத்துச் சினேகிதர், அந்தப் பயன் இல்லாத காலத்து நீங்கும் மனம் ஒத்திராதவருடைய சினேகத்தைப் பெற்றதினால் இலாபம் என்ன? இழந்தால் கேடு என்ன? (2)

813. சினேகத்தின் அளவு பாராமல் அசனல் வரும் பிரயோஜனத்தின் அளவுபார்க்கும் நட்பினரும் கொடுப்பாராக்

கொள்ளாமல் விலைபக்கொள்ளும் வேசையரும் நிறர் கேறி
கோக்காது அவர் சோர்வுபார்க்கும் கண்வரும் தமமுள் ஒப்பர். (3)

814. யுத்தம் வாராததற்கு முன்னெல்லா, தாங்குவது
போலிருந்த, யுத்தம் வந்தவிடத்தி, யுத்தாளத்திலே தள்ளி
டப போலினத காலியிலாத குதிரையைப் போல்பவருடைய
கிணைகத்தைக் கொள்ளுவதிலும் தனித்திருத்தல் நல்லது. (4)

815. செய்து வைத்தாலும் காவலாகாத கீழ்மக்களு
டைய கெட்ட கிணைகம் ஒருவருக்கு உண்டாதலைப் பார்க்கி
லும் ஒருவர்திருத்தல் நன்று. (5)

816. புகழிலாலாதவனுடைய நிக நெருங்கிய கிணைத்
தைப்பார்க்கிலும், அறிவுமடையார் பதை சோடிமடங்கு நல்லது.

817. கைதப்புக்காரணமாகச் செய்யும் கிணைகிதரால் வரும்
கெடுதியைப்பார்க்கிலும் பதைவரால் வரும் கெடுதி பத்துக்கை
டி மடங்கு நன்றும். (7)

818. சம்மால் முறியுக்காரியத்தை முடியாததே கடிப்ப
வருடைய கிணைகத்தை அவர்க்குச் சொல்லாமலே விட்டுவிடக்
கடவர். (8)

819. செய்கையும் சொல்லும் ஒவ்வாமல் வேறு வேறுபி
ருப்பவருடைய கிணைகம் காலிலே மாதத்தோமே அல்லாமல் சொப்
பதைத்திலும் துன்பம் செய்யும். (9)

820. வீட்டிலே தனியே இருக்கப்பொழுது, கிணைக்குச் செய்
து கையிலே பாலுடையிருக்காப்பொழுது பதிக்சொல்வாரு
டைய கட்டி, எவ்வளவு சிறிதாக இருந்தாலும் தமமைச்சேராத
நீக்கக்கடவர். (10)

83-ஆம்-அதி-கூடா நட்பு.

False Friendship.

[அதாவது பகைமைபால் உள்ளே கூடாதிருந்தே சமயம்
கிடைக்கும் அளவும் புறத்திலே கூடிக்கடப்பவர் நட்பு.]

821. மனத்தால் கூடாது பகைகொண்டு வெளிக்கு கட்
புப்பூண்டு ஒழுகுபவருடைய கிணைகம் சமயம் போர்த்தவிடத்
தத்தாக்காது அற எதிரும் (முழுதும் வெட்டும) ஆபத்ததிற்குத்
துணையாகிய பட்டையாம். (1)

838. ஏழன் கண்ணுடைய கைநிலை ஒரு பொருளை உடைமையாக அடைந்தால், அவன் மயங்குதல் முன்னே நித்தன ஒருவன் அதை மயக்கத்தின் மெய்லே காணுண்டு மயங்கி னாற் போலும். (8)

839. சூடனது சினேகம் நின் நிரிவு வந்த விடத்தும் இருவருக்கும் கொடுப்பதாகப் ஒரு துணையுமா விலலை. ஆகலால் மூடர் தமமுட கொண்ட கட்டி மிகவுற இலாது. (9).

840. பெரிபொருள் நிறைந்த சபையிலே ஏழன் புருகல் அகத்தம் நித்திக் காலிக் கழுவாமல் இவ்வந்தநம். அடம்பின் மேலே வைத்ததம் போலும். (10).

85-ஆம்-அதி-புல் அறிவு ஆன்மை.

Fools' self Conceit.

[அதாவது காண நிறுந்நினைவை இருந்து கொண்டே தன்னையே பிரதிநிதியாக மதித்து உயர்த்தோர் சொல்லும் உறுதிச் சொல்லாக் கொள்ளாமையாகும்.]

841. ஒருவனுக்கு இல்லாமை பலவற்றுள்ளும் அதிச இல்லாமைமையது அறனில்லாமைமே. ஆனால் மறமைப் பொருள் இல்லாமைமேயெனையு, உலகத்தார் அதனை அப்படியப்பட்ட இல்லாமைமையாகக் கொளவார. (1)

842. தாழ்த்த புத்தியையுடையவன் மனமறிந்து ஒரு வனுக்கு ல்லாதற்கொடுத்தல் கூர்மையு, அதற்குக் காரணம் பெறுகின்றவனுடைய கலனினையே ஒழிய வேறொன்று விலலை. (2)

843. புலவறிவுடையார் காண சான்ற வந்தார் வந் தாகக்கூப்போல், வந்ததம் நினைத்ததம் நியவராய்ப் தாம வடப பணிகவர் தந்தும் சொத்தல் முடியாது. (3)

844. புலவறிவுடையோர் என்று சொல்லப்படுவது யாதென்று வினாவும், அது தமமைத் தாமே கலவறிவுடையோர் என்று கனகு மதிக்கும் மயக்கமாம். (4)

845. புலவறிவாளர் தாம் கல்லாத நுல்களையும், தாம் கற்றவராக மேலிடிக் கொண்டு நடத்தல், குறும் வீகப்படி.

ததவி ஒரு நூல் உண்டானால், அகண்டத்தும் பிரர்க்குச்சங்
கொத்தகைகொடுக்கும். (5)

846. புல்லறிவாளர் சர்மித்து உண்டாடும் குற்றங்க
கொடு தெரிந்து விவரமாகப் பாராறானால், மறைக்கத்தக்க
அவையவதை ஆவாயால் மறைத்தவராகத் தம்மை நினைத்தலும்
புல்லறிவாம். (6)

847. அந் தருந் தரு பான உபதேசப் பொருளைப்
பொருளுமா, மனத்தினால் கொள்ளாது விடும் புல்லறிவாளன்,
அத உபதேசப் பொருளார் அடையும் நன்மையை அறிபா
மல் தானே தனக்கு நிகழக் வருத்தத்தைச் செயது கொள்
நருவான். (7)

848. புல்லறிவாளன் தனக்கு நன்மை பயப்பவைகளை
அறியுடையார் சொன்னாலும் செய்யான். அதுவன்றிக் தானாக
ஒரு இவை செய்ய உண்டாவை என்று அறிந்து கொள்ளான்.
அந்த உயிர் உடம்பை விடிக் கருமாவும் பூமிக்குப் பொறு
த்திரு அருமைபாரன் ஒரு கோயாம். (7)

849. தன்னை வெல்லாம் அறிந்தவனாக மதித்தலால், பிர
கால் ஒன்றைக்கொடுத்து கொள்ளும் குணநிலைகவளை, அறிவி
கவபுகுவேளை அவனைப் பழிக்கப்பட்டுத் தான் அறிபாதவ
னாக முடிவான். அல்லாமலும் அந்த அறியும் தன்மை இல்லா
தவன் கொண்டது விடாமையால் தான் அறிந்த வித்ததால்
அதனை அறிந்தவனாக முடிவான். (9)

850. உயர்த்தொ பலரும் உண்டென்று சொல்லும் ஒரு
பொருளைத் தனது உடம்பு புல்லறிவால் இல்லை யென்று சொல்
லுவான் மனிதன் என்று நினைக்கப்பட்டான். பூமியிலே காண
ப்படுகிற ஒரு பொருளைப் கருதப்படுவான். (10)

86. ஆம்-ஆதி-இகல்.

Hostility.

அதற்குப் பொருள் கம்மன்னை யுத்தம் செய்து வலிமை
குறைந்தது என்பதாகப் பொருள் முடிவாகி.]

86. ஆம்-ஆதி-இகல் என்பது மறைவுநிகழ்வினைச் சேர்ந்த
இவ்வொரு சொற்கள் அந்தந்த உயர்த்துப் குற்றம் மாறு
பாடாம் என்று ஆதி-இகல் மொழியும். (1)

852. கர்ஜோதி சோலையைக் கந்தி வெறுக்கத்தக்கவைகள் ஒருவன் சொப்பாடி மாறுபடுத்தித் துறிக்தத் துன்பம் கொடுக்கும் செயல்கள் தாம் அவனுக்குச் செய்யாமைப் சிறந்தது. (2)

853. மாறுபாடு என்று சொல்லப்படுகிற தன்பத்தைச் செய்யும் சோலையுடையவர் களாக மாறுபடுத்தித் துறிக்தது வீசுதுவானால், அது அவனுக்கு உலகமானாலும் புது உடம்பினனாகித்திறகு காரணமாகக் கெடுதல் இல்லாத புதுமை கொடுக்கும். (3)

854. மாறுபாடு என்று சொல்லப்படுகின்ற தன்பங்கள் எல்லாவற்றைப்பார்க்கிலும் மிகுந்த துன்பம் ஒருவனுக்கு இல்லாந்நால அது அவனுக்கு இயங்கிய எல்லாவற்றையார்க்கிலும் அதிகமான இன்பத்தைக் கொடுக்கும். (4)

855. மாறுபாடு என்னும் நீக்குணம் தன் மனத்திலே உண்டானிடத்து அதை ஏற்றுகின்றனாது சாய்ந்து உடக்கவல்லா வெல்லக்கூறும் இயல்பை உடையவா மாறு?(5)

856. அக்கோதி மாறுபடுத்திலே மேலும் மேலும் பிரகடனப்படுத்தல் எனக்கு கன்மை என்று அகதாசெய்யா னுடைய உட்கர் வாழ்க்கை பிழைத்ததும், முழுதுவ் கெடுதலும் சிக்கிரத்திலே உண்டாம். (6)

857- மாறுபாட்டோடு பொருத்துலைபுடைய தன்பந் கொடுக்கிற அந்நினர், வெற்றி பொருத்துலைபுடைய நீதி நூற பொருளை யறிமொட்டார். (7)

858. தன் மனத்திலே மாறுபாடு தோன்றிய விடத்து அதனை யேற்றுக்கொள்ளாது நிகல ஒருவனுக்குச் செல்வமாம். அப்படிச் செய்யாமல் அந்த மாறுபாட்டினால் மிகுதலை மேற்கொள்வானால், கெடும தன்னிடத்திலே வருதலை மேற்கொள்வான். (8)

859. ஒருவன் கன்னிடத்துச் செல்வம் வரும்பொழுது காரண முண்டாளுதாம் மாறுபாட்டை நீண்பான். தனக்குக் கெடு செய்து கொள்ளுமிடத்துக் காரணம் இலலித்திருந்தும் மாறுபாட்டினால் மிகுதலை நீண்பான். (9)

860. ஒருவனுக்கு மாறுபாடு ஒன்றினாலே தன்பம் செய்பவை எல்லாம் உண்டாகும்; கட்டி ஒன்றினாலே நல்ல நீதி என்னும் பெருஞ்செல்வம் உண்டாம். (10)

87-ஆம்-அக-பகைமாட்சி.

The might of Hatred.

[அதாவது அறிவில்லாமை முதலாகிய குற்றங்களுடைய
பால் பகையைப் பெருமைப்படுத்தல்.]

861. தம்மைப்பார்க்கிலும் வலியவர்க்குப் பகையாய் எதி
ர்த்தலை நீக்கக்கடவா. மறறைய மெலியவர்க்குப் பகையர்தலை
நீக்காமல் விரும்பக்கடவர். (1)

862. ஒருவன் தன் சுற்றத்தார் மேல் அன்புடையவன்
அல்லன்; அதுவல்லாமல் வலிமையுள்ள துணை இல்லாதவன்;
அதன்மேல் தான் வலிமை இல்லாதவன்; அப்படிப்பட்டவன்
மேல் வந்த பகைவன் வலிமையை எப்படி நீக்குவான்? (2)

863. ஒருவன் அஞ்சவேண்டாதவைகளுக்கு அஞ்சுவான்;
அறிவல்லாமலவைகளை அறிபான்; சிறீராம சினைகம் இல்லா
தவன், இவைகள் அல்லாமலும் யாவரிடத்திலும் உலோபகுண
முடையவன்; இப்படிப்பட்டவன் பகைவர்க்கு மிக எளியவனா
வான். (3)

864. ஒருவன் கோபத்தினின்றும் நீங்கான்; அதுவே அல்
லாமல் இரகசியமாக வைக்கவண்டியவைகளை இரகசியமாக
வைப்பாமல் பிறர் அசியத்தூறுவான்; இப்படிப்பட்ட குணமு
டையவன்மேல் செல்லுதல் எக்காலத்திலும் எங்க இடத்திலும்
எவர்க்கும் எளிதாம். (4)

865. ஒருவன் தன் அல்லப்படிக்காமலும், அது விதித்த
தொழில்களையே யாமலும், தனக்கு வரும் பழிபைப்பாக்கா
மலும் தன் குணமுடையனாகமலும் இருப்பவனுடைய பகை
மை, அவனுடைய பகைவர்க்கு மிக இனிதாம். (5)

866. தன்னையும் பிறரையும் தான் அறியாமைக்குத் தார
ணமாகிய கோபத்தையுடையவனாய், மேலும் மேலும் வளரா
தின்ற அமைதிக் கட்டையானபடி பகைவா தனக்கு மிகவெளி
யவாகவென்று விருந்திக்கொள்குவார். (6)

867. தொழில் ஆரம்பித்திருந்து, அதற்குத்தகாதவை
களைச் செய்வனுடைய பகையைச் சில பொருள் கெடக் கொடு
ந்தாகிலும் கொள்ளல் வேண்டும். (7)

868. ஒருவன் குணம் ஒன்றும் இல்லாதவனாயும், குற்றம்

வழிவண்டானிடத்திற் துணியிலாதவனொழுமுன்ன அரசன் தன பதைவாகத் திக எளியவனாவான். (8)

869. நீதியை அறியாமைப்பா, அஞ்சலையுமுடைய பதை வரைபெயரால், அந்தப் பதைவரை வெவ்வாகத் உயர்வுள்ள இன்பங்கள் நிகழமாட்டா. (9)

870. உதனால் பழக்கமாகிவிடு பதைத்தலால் வரும் எளிய பொருள் அருடையவனை வாய் நிறுத்தி அடைவானு. (1)

88- மூன்- அகி-பதைத் தரும் தெரிதல்.

Knowing the Quality of Hate

[அதாவது மூன்-மூட்டாத பதைப்பை அஞ்சலால் காற்ற முடிபுனை அடைகின்ற பதைப்பு அநேகமாகிவிடுவது உயர்வு அமையலாகும் தன்மையது அனாதையில் நாயகத்து, மற நைக்கமாய் கண்மையுடையகண்டதெதெவ்வனையும் காண்பத பருவமும் கணமாமறம்பாறல் உண்டாகும் குற்றமுமென்று இந்த விதங்களை ஆராய்கல.]

871. ஒருவன் பதை என்று சொல்ல நிமித்கை உண்டா க்துவதின, விளையாடல் பொருள் விதமும தன்மையையுடை வகலம் என்று நீதி அறஞ்செல்லிய. (1)

872. ஒருவன் விவிலைசதலபாயாக உடைய உழவோடு பதை கொண்டானாலும், சொல்லக்கலபாயாக வுடைய உழவோடு பதை கொன்றாது பங்கத்தவன். அதாவது அரசனுக்கு வீரர்கள் பதைப்பாராகவிலும் மந்திரிகள் பதை கொடுத்தென்பதாம். (2)

873. தன் களியனாய் இருந்துகொண்டு பலரையும் பதை செய்து கொள்ளுவான், பிததுக்கொண்டவரைப் பாரகதி ஆம் புத்தியிலவாதவனாவான். (3)

874. இந்த உலகமானது, வேண்டியவிடத்துப் பதைப்பை வேறுபடுத்தித் தனக்குச் செருகமாகச் செய்குகொண்டு நடக்கும் குணத்தையுடைய அரசாது பெருமையுள்ளே அடங்கிற்று (4)

875. தனக்குவர துணியிலாமல் பதை இரண்டாறிகு க்கும் அரசன், அந்தப்பயக்காரினை ஆன் அந்தச்சமயத்திற்கு

பாபு ச்சனக்குப் பொருந்தியதாக ஒன்றை இனியதுனைபாகச் செய்துகொள்ளக்கடவன். (5)

876. பகைவனை முன் தெளிந்தானானும் தெளிந்திவனானும் தனக்குப்பக்கத்தின் ஒரு தொழிலால் தாழ்வுவந்தனிடத்தி, அவனுடன் கூடாதுலும் அவனை நீக்காமலும் இடைபேயிட்டுவைக்கக்கடவன். (6)

877. விரத்தப் பித்தல்கரமாக அறிபாத சினேகிதர்க்குத் தன் வந்தகத்தரசர் சொல்லாதிருக்கக்கடவன். வளிநம இல்லாமைபயமார்த்திருக்குற பகைவரிடத்து மேலிடக்கொள்ளாதிருக்கடவன். (7)

878. தான் கொடுந் செய்யுந் வகைபக்தெரிந்து, அந்தத் தொழில் முடிந்ததற்குத் தக்கபடித் தன்னப்பெருக்கி, மற்ற தனாண்பனையாமல் காக்கவே, தன் பகைவரிடத்துண்டாகிய செருகுக்கெடு. (8)

879. களையவேண்டிவதாகிய முள்ளுமரத்தை இளையதாகிய நீலபிலே களையக்கடவர். அல்லாமல் முதிர்ந்த நிலையில் களையத்தொடங்கினால் களைபவருடைய கையை அதுதான் களையும. (9)

880. தம்மோடு பகைபாருடைய கர்வத்தைக் கெடுக்க வேண்டியிருக்க, இஃதுபொல் அது செய்யாக அரசர், சின் முக்கியமாத் திறதற்கும் சிவசமமாக இருக்கின்றவரல்லர். (10)

89-ஆம்-அதி-உட்பகை.

Secret Enmity: Treachery.

[அதாவது வெளிப்பாடையாயுள்ள பகைக்கு இடமாக்கிக் கொடுத்து அது வெவ்வுமனாவும் உள்ளாய்ந்ததும் பகை.]

881. ஒருவனுக்கு அனுபவிக்கவேண்டவனவாகிய நியதும் நீரும் முன் இனபம் செய்வனவாய் இருந்தபோதிலும் சின் பெருந்தால், பெருவயிறு, முகலான நோய் செய்பவை இனியன அல்லலாம் அதுபோல தடியவேண்டிவனவாகிய சுமந்தகார இயலுதளும் முன் இன்பம் செய்வனவாய் இருந்தபோதிலும் சின் துன்பமசெய்பவை இனியன அல்லலாம். (1)

882. காணப்போல வெட்டுவோமென்று வெளிப்படுத்திற்கும் பகைவரைப் படிப்படாது இருக்கக்கடவர். அப்படிக்க

இல்லாமல் உறவினா போல மறைத்து நீங்கும்பகையாக
சிகேசத்தைப் பயப்படக்கடவர். (2)

883. உட்பகையாயுள்ளவரை அஞ்சித் தம்மைக் காட்
துக்கொண்டு டெக்கக் கடவர். அப்படி நடவாறபோது, தம்
க்கு ஓர் தளர்ச்சி வந்த காலத்தக் தயவன் மட்கலத்தை அது
க்கும் கருவிபோல் தப்பாது அவர்கெடுப்பார். (3)

884. வெளியில் நட்பாக இருப்பது போலக்காட்டி மன
த்திலே நட்புக்கொள்ளாத உட்பகை அரசனுக்கு உண்டாவ
தானால், அது அவனுக்குச் சாதம் வசப்படாமலுக்கும் கார
ணமாகிய பல சாதங்களையும் கொடுக்கும். (4)

885. வெளியில் பந்துத்தவத் தன்மையோடு கூடிய
உட்பகை அரசனுக்கு உண்டாவதானால், அது அவனுக்கு இற
த்தல் முறையோடு கூடிய பல குதறங்களையும் கொடுக்கும். (5)

886. பகைமை தனக்கு உள்ளாயினுரிடத்து உண்டாகு
மானால், அரசன் இறவாதிருத்தல் எவ்வாறும் முடியாது. (6)

887. செப்பு மேற் சூழ்போடு புணர்ந்த சேர்க்கையைப்
போல வெளியிலே வேற்றுமை தெரியாமல் சேர்க்கவராய் இரு
ந்தாலும், உட்பகை புண்டாகிய குடியிலுள்ளார் மனத்திலே தம்
மோடு கூடார். (7)

888. நமஸ்ஸே வளர்த்துநெதாலும் உட்பகையுண்டாகிய
குடி அரசனிலே நீதக்காய்பட்ட இருமடி போல் அதனிலே
சேய்க்கப்பட்ட உலிமை குறையும். (8)

889. அரசனுடைய உட்பகை அவன் பெருமையை நோக்க
எள்ளின் பிணையாபோலத், சிறுமையையுடையதாய் இருந்தபோதி
லும், பெருமை எல்லாம் அழியவரும் கேடு அரசுப்பெருமை
யினிடத்தாகும். (9)

890. மனம் ஒற்றுமை இல்லாதவனோடு கூட ஒருவன்
வாழும் உழ்வானது, ஒரு குடிசையினுள்ளே பாய்போடு கூட
வாழ்த்தாற்போலும். (10)

90. ஆம் - அதி - பெரியாரைப் பிழையாமை.

Against Reproaching the Great.

[அதாவது பெரியாரிடுவார அயமதித்த உடையாமை]

891. எடுத்துக்கொண்ட காரியங்கள் எல்லாம் முடிக்க வல்லவருடைய வல்லமைகளை இகழாமையாவது, தம்பிடத் தலே தீங்குவராமல் காப்பவர் செய்யும் காவல்கள் எல்லாவற்றைப் பார்க்கிலும் மிகுதியையுடையது. (1)

892. பெருமை, அறிவு, முயற்சி என்னும் வலிமைகளால் பெரியவராயினவரை, வேட்கர் நன்கு மதியாமல் அவர் மீது நடப்பாராளுல், அந்த நடக்கையானது அந்தப்பெரியவரால் எந்த நாளிலும் நீங்காத துன்பங்களை அந்த வேட்கருக்குக் கொடுக்கும். (2)

893. ஒருவன் தான் கொடவிரும்பினால், வேற்று வேட்கரைக் கொல்லுதல் வேண்டிய விடதல், அச்சனை யப்பொழுதே செய்யவல்ல அரசரிடத்துப் பிழையை நீத் தூலிலே சொல்லப்பட்டதைக் கேளாமல் செய்ய கடவன். (3)

894. சுவகையாற்றலும் உடையார்க்கு, அந்த ஆற்றல்கள் இல்லாதவர் தாம் முறப்படுதலுன்பு தருவனவற்றைச் செயலால், தாளேயுமவரும் குணத்தைபுடைய மயனை, அசிறு முன்னே கைகாட்டி அழைத்தலோடு சமமாகும். (4)

895. பகைவர்க்கு வெவ்விதாகிய வலிமையினை யுடைய அரசரால் கோடுக்கப்பட்டவேந்தர், அவரைத் தப்பி எங்கே போய் உளராவர்? ஒரிடத்திலும் உளராகார். (5)

896. காட்டிலே சென்றனொருவா அவ்விடத்திலே தீயால் சுடப்பட்டான் ஆனாலும், ஒருவழியால் உயிர் பிழைத்தல் கூடும். தவத்தால் பெரிமோர்க்குப் பிழைசெய்து நடப்பவா எந்த வழியாலும் உயிர் பிழைவாரா. (6)

897. சாபானுக்கிரகங்களுக்குக் காரணமாகிய பெருமை யிலே மாண்புமையப்பட்ட அநந்தவர், அரசனைக்கொடுப்பாராளுல் அந்நாடு, நாடு, அரசன், படை என்று சொல்லப்பட்ட அவை எல்லாவற்றையும் அழகு பெற்ற அந்த அரசன் அரசாங்கியும், சமபா தத்தை எய்தத் தவறும் பெருமை என்ன பிறையோஜனத்தை யுடையான்? (7)

898. மலையை யொக்கும் அநந்தவர் கெடநினைப்பாராயின், அப்பொழுதே இவ்வயது விடமுடிந்த போதுள்ள செவ்வர் தப்புகுடைய குடிபடாமல் முடியும். (8)

893. காத்தவறு அநுமையாய் உலர்ந்த விரதங்களை யுடை
வார் கோழிப்பாராணை, அவர் வலிமைமால் இரதிராகும் கடு
வே தனபதம் இழந்து கெடுவான். (9)

900. மிகவும் அதிகமான தவத்தினையுடையவர் கோழிப்
பாராணை, அவரால் கோபிக்கப் பட்டவர், மிகவும் பெரிய
அரண், படை, பொருள், கட்டி முசுலிய சர்ப்புடையவராய் இரு
ந்தாலும் அது பறந்து பிழைக்கமாட்டார். (10)

91-ஆம்-அதி-பெண்வழிச்சேறல்.

Being led by Women.

[இனிக்காமத்தால் வருபவை கோர்ப்பவை கல்லாமல் இரு
ந்த பேரதிலும், செல்வம் இகைத்தல், பீட்டாடைதல் தருதல் என
கிற கொடுங்காள்களை பகையோடு சமமாய் இருந்தலால் பலக
யினிடத்துப் பொருள்வனவாம்.]

901. இப்பம் காரணமாகத் தன் மனைவரான விரும்பி, அவ
ள்வழி நடப்பவா தமக்கு உறற விரிய துணையாகிய அநாதை
அகையார் இளிப்பொருள் சமர்ப்பித்தலை முயலவா அதற்கு
விசேஷமென்று இகழ்ப் பொருளும அந்த இனபரமம். (1)

902. தன் ஆணைமையை விரும்பாத பி.நி. மனைவரானது
பெண்ணைமையை விட மனையோ அடைக்கல் செய்ய, அதற்கு
வசது ஆய்வாலாகக்கொள்ளா பெரிந்திரா அப்பகை மனையா
கத் தப்புகும் நானுதல்கொடுக்கும. (2)

903. புருஷன் மனைவிரிடத்துத் தாழாநகரார னாமலிய
அரசமான்து, அந்த அச்சமில்லாத நலாரிடத்துப் பொருள்
கூடி, மானுதலை அயலுந்து வந்தாநா பொருட்கும். (3)

904. தன் மனைவிரைப் பயந்து உதவின்ற மறுகைய
பயனிலலாதலனுக்குத் கொடுக்கையாரும் தனமை உண்டாகிய
வழியும் கல்லோராலே கொண்டாடப்படுதற்குலை. (4)

905. தன் மனைவிரைப் பயப்படுவோன், தான் கப்படு
க்த உபாசனைய உருவப்படுத்தி, அந்த உபாசனையால் நல
லாரைத் துல்லாவுக உபாசனையிற் புகுந்தாங்கிது அந்த உபாசனையால்

906. தம்மணியாளுடைய முங்கிற் போலும் தோளுக்குப்
பாப்படுவோர் வீரத்தன்மைமால் கவர்க்கம் அடைந்த தேவர்
போல இத்த உலகத்தில் வாழ்தாரானாலும், ஆண்மையில்லா
தவரே. (6)

907. வெட்கம் ஒல்லாமல் தன் மணியுடைய ஏவல்
சொழிலைச் செய்து திரிகின்றவனின் ஆண் தன்மையைப்பார்க்
கிலும் வெட்கத்தையுடைய அவன் பெண்தன்மையே பெருமை
உடையது. (7)

908. தாம் விரும்பியபடி அல்லாமல் தம்முடைய மண
ியான் விரும்பியபடி நடப்பவர், தம்மோடு நட்புச்செய்தார்
அடைந்த குறையை முடிக்கமாட்டார். அல்லாமலும் மறு
மைக்குத் துணையாகிய தருமத்தையும் செய்யமாட்டார். (8)

909. தருமச்செயலும், அது முடித்தற்குக் காரணமா
கிய பொருட் செயலுப அரசு இரண்டின் வேறுகிய இன்பச்
செயல்களும், தம்மணியான ஏவல் செய்பவரிடத்து உண்டா
கா. (9)

910. மேற்கொண்ட கருமத்தை ஆலோசித்தலில் சென்ற
மனத்தினையும், அரசு ஆலோசனையினாலாகிய செல்வத்தினையும்
உடையதாகிய அரசர்களுடைய மணியானச் சேர்தலால் உண்டா
கும் அறியாமை எக்காலத்திலும் உண்டாகாது. (10)

92-ஆம்-அதி-வரைவின் மகளிர்.

Courtesans.

[அதாவது தமது கலத்தை, விலை கொடுப்பவர் யாவர்க்
கும் விரும்ப அல்லாமல், அதற்கு ஆவார் ஆகாதார் என்கிற
வரையில்லாத மகளிரது இயல்பாம்.]

911. ஒருவனை அன்பு காரணமாக விரும்பாது பொருள்
காரணமாக வரும்படி மகளிர் அது கையில் வரும் அளவும்
தாம் அன்பு பற்றி விரும்பினதாய்ச் சொல்லும் இரண்டையான
சொல், அவனுக்குப் பின் துன்பத்தைக் கொடுக்கும். (1)

912. ஒருவனுக்கு உள்ள பொருளை அளந்து தெரிந்து
அது அளவும் அளவும் தம் குணமுடையவன் சொல்லும் குண
மில்லாத மகளிருடைய ஒழுக்க வழியை ஆராய்ந்து அறிந்து,
அவரைப்பெருந்தாமல் வீடக்கடவர். (2)

913. கொடுப்பாரா விரும்பாது பொருளியே விரும்பும் பொது மகளிருடைய பொய்யான தழுவுதல், பிணமெடுப்பவர் இருட்டறையிலே என்னநியாத நிகழ்ததைத் தழுவினாற் போலும். (3)

914. ஒன்பதாசிய பொருளை இகழ்த்து பொருளாகிய பொருளியே விடும் மகளி ருடைய புல்லிய கலத்தை யாந னோடு கூடிய பொருளை யாராய்ந்து சம்பாதிக்கும் அறிவிலா யுடையார் தீண்டார். (4)

915. மூற் பிறப்புக்கூற சொந்த கல்வினாளால் உண்டாகிய வியற்கை மாற்றோடு, கல்வி மொழிவளவாய் செயற்கை மாற்றையுடையார், பொருள் கொடுப்பார்த்கெடவாம் பொது வாப் ஆசையினையுடைய மகளிரது புல்லிய கலத்தைத் தீண்டார். (5)

916. ஆடல் பாடல் அழகு என்பனவற்றால் களித்தாதம்முடைய புல்லிய கலத்தை விலை கொடுப்பார், வெறிடத்திலும் பரப்பும் மகளிரது தோளை அறிவொழுகக்கவளாகிய தம் புதமை உலகத்தே பாபபுதமருரிய உபாநதோர தீண்டார். (6)

917. மனத்தில் வேறு பொருள்களை யாசைப்பட்டு, அப் பொருள்கள் காரணமாகக் கொடுப்பவரை தோத்திடுவோடு புணரும் மகளிரது தோவ்களை, நிறையினாலே திருந்திய மனமில்லாதவர் புணர்வர். (7)

918. உருவு, சொல், செயல்களால் வஞ்சிததலை வல்ல மகளிரது புணர்ச்சியை, அய்யபுத்தனைமை யாராய்ந்தறியும் அறிவுடையயாடவாதவாக்கு * அணங்கு தாக்கு என்று நாலோச சொல்லுவார். (8)

919. உயர்கிறார் இத்தோர் என்று கருதாது விலை கொடுப்பார் பவலையும் கூடா, மாக்விமைபபட்ட ஆபரணத் தையுடைய மகளிரது வெல்லிய தோள்கள், அக்குராதத்தை யறியும் அறிவிலாத தீர்மக்கள் புதுநததூதும் கரகமாம். (9)

920. இரண்டுபட்ட மனத்தையுடைய மகளிரும், என்னும், குதம், என இரண்டாம் இலட்சமியால் ஈடப்பட்ட வாக்கு உட்பாம். (10)

* அணங்கு தாமது உயர்க்கிறபிடித்தல். காமயாசையை யுடைய வாழிபர்கள் மொழி மனமும் செயலும் படித்ததுக்களவில் பிரிபமுள்ள மக்கை போல் வந்து புணர்ந்து மனமில் இலாக்கச் செய்து கொடுவோம்.

93-ஆம் அடிகைகள் உண்ணாமை.

Abstinence from Toddy.

[பெரி ஒழுக்கமும் உணர்வும் அழிகதற்கண் அவ்வரை
யின மக நிகோ டொப்பதாய களளினை உண்ணாமையின் செந்
பய திர மொழவாசிலாகக் கூறுகின்றா]

921. சான்றினால் அகசொரண்டு ஒழுகுவார், எந்நாளும்
பாசாராய் ஆரோபாரா அதுவே யலலாமல் முன பெறறு
நிறை முரி யாயு முடையா. (1)

922. ஆரோபாராயினர், அபாநிசிலாதற்குக் காரண
யெனப் பாரே னுணர்நிகசாகடவா. அலலாமலும் உண்ணா
மே னிவா உண்டா ன, கலலோரால் எண்ணப்படுதலை வேண
டாதா னுணரகடவா. (2)

923. எது செய்காலும் சுகோழிக்கும் தாய் முன்பா
யினம் சான்றின்களிதல துன்பாக நவதாம், குறறம் யாதும்
பாசாராயின சா தொமயும் தெடுக்கலறிதது தூதிக விலக
குற குறதவையுடைய பெரியோர் முன களிதல அவாககு
எனனா? (3)

924. சான்றினது சொல்லப்படுகிற யாவரும் நிகழும்
நீர்தது சாசாராயுடையவரை நாணமென்று சொல்லப்படு
கிற உயாபவன பாரததிகு அருளி அவாககுப பிரசன்னமா
காள். (4)

925. தநவா விலைப்பொருள் தெடுதது களளால் தண
சந்நய பாரத லகல்காளாததல் அவா பழனினைப்பயனாகிய
பொயவது அறிவா மலையத தனதிகு காரணமாக உடையது (5)

926. துன்பமெனப் பாரணமடைதவாகளிதும் வேறாதலை
யுடையவரானும் அகதலதிக அறிவிலலாயையால், வேறெ
ன பட்டா. அவ்வாறே னுணர்நா, கருகண்பாரின் வேற
சுலபுடையாதிததுதாணம், எகதலததும் வேறெனப்படா;
அவா பாரணமையாவா (6)

927. எந்நாளாற்றந்து குடிதது அகசளிப்பால் தம்மயிவு
சொராவா, உணர்நா வாழ்வயால் மனோ டகதிற காரிததை
ஆலோசகது அறிது, எந்நாளாற்றிதது அமமதிக்கப்பபவா (7)

928. மறைத்துவிடும் யான காஞ் டாடியெனென்று,

உண்ணுதபொழுது தம் ஆராய்வுகளுக்கிடங்காவா. அவ
வுண்டபொழுது நிறைந்தால் தயவுசெய்து பண்ணர் மனத்
தில் ஒளிதத குற்றமும் முன்னிப்பவியும் மிகுது வெளிப்
படும். (8)

929. கன்னுண்டு களித்தான் ஒருவனை, இது கூடாதென்று
மற்றொருவன் காணங்காட்டித் தெனிகித்தல், நான்னை முழி
வெழுநவனை மறவொருவன் விளக்கினால் தெரிதலை பொக்கும.)

930. காணுப்பவன் ஒருவன் தான் களிப்பண்ணு
வெளிநதிநகரத்திற் காணுந் களித்த தெரிந்த உடைய
டததத காண உண்டபொழுதுண்டா தமதேர்ப்பு அமைப்ப
வால் அதுவும் உபபடிப்பட்டதென்று கண்டான் பொரும. (11)

94- நம்-அதி-நுது.

Gaming.

[அங்கங்களுக்கிடம் பொல அறம் பொருள் இன்பம் புகர்
குத் தயையுள்ள ஆதாரத்திலும் கோபுரத்திலும் யசாஸ
ஆம்மிதது, முதலில் சூதின் தன்மை கூறுக.]

931. ஒருவன் சூதாட்டத்தில் வெல்லும் திறமுடையவ
னாக ஆந்தராவா, அந்த விருத்திநகரத்திலும். அவர்
பொருள் அவதலா உண்டென்றால், அகிலபொருளும் அவர்
மறைந்த ஆயுதம் இருப்பினும் இவ்வென்று எண்ணி
விடுவது நம்மால். (1)

932. அகதூண்டிதுள்ள இருப்பிபொருள் ஒன்றை புன்
பெற்று இவ்வுயம் பெறுவோமெனவும் எண்ணத்தால் நூற்ற
இழை தரித்தாராகும் சூதாடிகளுக்கும பொருளால் தரும்
இன்பமுமடைதது வாழ்வதொருவழி உண்டாருமேர் உண்டா
காது. (2)

933. உதரும் கவறில் (தாயக்கட்டையில்) அகப்பட்ட
ஆதாயத்தை சபாமல் சொல்லித் நூற்றாவால், அபாயம்
பாதித்த பொருளும், அவனுக்குப் பொருள் வரும் வருவாயும்,
அவனிடம் நீங்கப் பகைவரிடத்தே தங்கும். (3)

934. தன்னை விரும்பினவர்க்கு முன்னிலாத துன்பங்கள்
பலவறவையும் விரும்புதுத், தனக்குள்ளே சீர்ததிடையுட அங்கும

கூறாதபேரால் தரித்திரத்தைக் கொடுக்கவல்லது வேறொன்றிலலை. (4)

935. நற்றூலத்திலே தாழ்மடையவாரியிருந்தே இல்லாதவராய் நடக்கலா, சுவற்றினையும், அராமிடத்தினையும், அத்தகுந்தகுலேனாகும் கைதொழிலினையும் மேற்கொண்டு கைகூடாக் கெடுக்கமா. (5)

936. தன பெயர் சொல்லல் மனகலமல்லாமையால் குதென்று விவறு பரபால் சொல்லப்படுகிற மூதெவியால் விழுங்கப்பட்டவர், இம்மைமரில் வயிறு நிறைப உண்ணப்படார். மறுபெயரில் நாத்தகனபம் அனுபவிப்பார். (6)

937. அறம பொருள நெய்வகருத்து விதித்த காலத்தை அரசன் குதாமிட்டதில் சழிப்பாடுனால், அது கெடுகாளாய் வந்த அவன் செல்வத்தினையும் நற்குணங்களையும் கெடுக்கும் (7)

938. சூதானது கண்ணப்பமுநினைவனுடைய செல்வத்தைக் கெடுத்துப் பொய்யை மேற்கொள்ளரசெயது, மனத்தில் உண்டாகிற அநனைக் கெடுத்து, அவனை இறுமையிலும் துன்பத்தை அடைவிக்கும். (8)

939. அரசன் சூதைத் தனக்கு விளையாட்டாக விரும்பு வானனால், மதிப்பும், கலனியும், செல்வமும், உணவும், ஆடையும் என்ற ஐந்தும் அவனைச் சேராவாம். (9)

940. சூதாடலால், இழிநெய்வினும் வருநெய்வினும் உண்டாகும் நல்வினையின பானாகிய சுசுபோகங்களை இழக்குமோமும், அகன மேலே ஆசைசெய்யும் சூதாடலால், உயிரானது உடம்பால் தண்ணீர்ப்பற்றியும், பிதறுவிரிகளாப்பற்றியும், தெய்வத் தைப்பற்றியும்வரும் பிறவீததன்பயங்கோயும் அனுபவிக்குநோயும் அதன்மேலே ஆசையையுடையது. (10)

95-ஆம்-அதி-மருந்து.

Medicine.

[முன் ஜன்மத்திற் செய்த கருமத்தினாலும், காரணங்களினாலும் மலரிதர்க்கு வாத முதலாகிய கோய்கள வரும். அவைகளுநா கருமத்தால் வருவன அத்த வினைகழியம் போதவலாமல் தீராமையால் அவை நீக்கிமற்றைத் காரணங்களால் உண்டாகும் வியாதிகளைத் தீர்த்தும்பொருட்டு மருந்தின வயிற்றுச் சொல்லுவனமுள்]

911. சமயம், மொழி, பண்பு, நிறம், உருவம் முதலானவைகளில்
தகைக்க அளவில்லை. பிரச்சாரமும், திருத்தியும் ஆகிய
பெற்றோர் மொழி, பண்பு, நிறம், உருவம் முதலானவைகளில்
என்ற அளவுக்குத் தகுந்தாள் செய்யல். (1)

912. கந்தைய நாயகன் மதுமதிமகன் ஐயாசி
தக ளித்தனதக குகையின் வரையவழிக்கு, பின் னைய
புது, புதுவழி மதுமதி மதுமதி (மதுமதி மதுமதி)

913. முன்னுள் தனி விபரம் பிறகு உணர்வு மாற்றம் உண்டாகியிருக்கிறது. ஆதலால், அந்த உணர்வு மாற்றம் காரணமாக, பிதாவும் பிள்ளையும் உடனே தனித்தனியாக இருக்க முடியாது. ஆதலால், அந்த உணர்வு மாற்றம் காரணமாக, பிதாவும் பிள்ளையும் உடனே தனித்தனியாக இருக்க முடியாது. ஆதலால், அந்த உணர்வு மாற்றம் காரணமாக, பிதாவும் பிள்ளையும் உடனே தனித்தனியாக இருக்க முடியாது.

[illegible][illegible][illegible]

917. தனபித்த காரியம், அதாவது தமதன்னைப்படி
நல்லமுறையிலுள்ளவர்களை, சென்றவர்களை அழைத்து, மேலாணியைப் பார்
காத்து வந்திருக்கிறபடியினால், ஒருவனுடிக் கண்ணுக்கு
இருள், அவனுடிக் குளிர்ப்புகர் போன்றவை நடைபெறுமா? (1)

[illegible]

து அதற்குத் தக்கபடிச் செய்யும் வழிப் பிழைபடாமல் செய்
யக்கடவன். (8)

949. ஆயுள் வேதத்தினைக்கற்ற மருத்துவன் நோய் தீர்க்
கும் உபாயத்தைச் செய்யுங்கால், கோயாளியளவையும், அவளி
டத்து நிகழ்கின்ற வியாதியின் அளவையும், தான் செய்தற்கு
ஏற்ற காலத்தையும், அந்த நூல்வழியால் மார்த்து அவைகளோடு
பொருந்தச் செய்யக்கடவன். (9)

950. நோய்க்கு மருந்தாவது, அந்த வியாதியை யுற்ற
வன், அதனைத் தீர்க்கும் மருத்துவன், அவ்வியாதியாளனுக்குச்
சாதனமாகிய மருந்து, அந்த மருத்தினைத் தப்பாமல் செய்ப
வன் என்று சொல்லப்பட அந்த நான்கு பகுதியை யுடைய
நான்குதிருத்ததே. (10)

அங்க இயல் முற்றியு.

ஒழிபு இயல்.

Appendix.

[இனி அரசியலிலும் அங்கவியலிலும் அடக்காது ஒழிந்த
வைகளின் இயல்பைச் சொல்லுகின்றோம்.]

96. ஆம் - அதி - குடிமை.

Nobility.

[அதாவது உயர்ந்த குடியிலே பிறந்தவரது தன்மை.]

951. செம்மையும், நாணமும் ஒருசேர உயர்ந்த குடியி
லே பிறந்தவர்களிடத்து அல்லாமல், பிறரிடத்தே இயல்பாக
உண்டாகாது. (1)

952. உயர்ந்த குடியிலே பிறந்தவர் தமக்குரிய ஒழுக்கம்
சக்தியும், நாணம், எண்ணம் மூன்றில் கல்வியால் அல்லாமல்
தாமராவே வருவாது நடப்பர். (2)

953. எக்காலத்திலும் வேறு படாத குடியிலே பிறந்த
வர்களுக்கும், தத்திரா சென்ற பொருளை முகப் பாலாச்செய்தும், உள
ளவை கொடுத்தலும், இவை சொல் சொல்லுதலும், இகழாமை

யும் ஆயே நான்கும் உரிமையறிநக குடுமன்ற நூலவர் சொ
ல்லவார.

95. உடர் குழலில் (தருவார், பாவா அருகிய) கோழியினினை தாசிய பெருநகரைய பொறு போதிலும், தமமுடைய ஒழுக்கம் தவறுதற்கு காரணமாகிய தொழில் களைச் செய்வார். (11)

955. பதி காவாநொடவகி கோயட்டி வநகிற துழயி
 லே பிறதகவா, தாம பிறதகதக கொங்ககம கொநா முண
 வரி நகதது மொபிராமல, கருங்கய விடத்தமதமதுணமடைகாம
 பிசிரைறம நிங்ககா. (5)

956. குழந்தை வளர்ச்சி மந்த குழந்தைகளிடம்
 தன் வாழ்க்கையோடு மொத்தமாக, அப்படியே வாழ்வா
 தரிக்காமல் அடைந்த காலத்திலும், உருவியைப் பொருத்த
 தம் துடிக்கங்களைப் பொருத்த கொடுக்களைச் செய்ய
 மாட்டார். (6)

957. உயர்ந்த குழியிலே நேரதவரிடத்து உண்மையு
குறையினது காண் இயிந்தையாக விருந்த பதிலும், அங்கு உ
தல சந்திரவிடத்துள்ள காந்தம் மலால் ஒய்வு வாய்க்கும். (7)

958. குலமும் நலமும் உடையனாய் வாநனை நவ்வி
தெக அந்நிலையா நனைநாந்நானும், உயர்க்கிற அயர்வை
அந்நிலையாந்நானும்—கூடாந்நிலையாந்நானும். (7)

959. நிலத்தில் தன்னைப்போல வசிப்பதைப் பற்றித் தந்திரம்
காட்டின. அது மேலாக, மரத்தைப் போலப் பிடித்துக்கொள்ளுதல்
பற்றித் தந்திரம் காட்டின. (9)

[illegible]

97- அம்-அதி-மாணம்.

Honor.

[இவ்விதம் சுயநிர்வாகத்தை நித்தம் துவங்கும் நிரந்தர
வகை மகாபகவதருடைய மானமுடையவருடைய]

98- அம்- உதி பெருமை. Greatness.

[—அகரவது செய்காது அநுமைபாணவற்றைச் செய்தல், கர்வியலாமை, ஆகிய நூற்ற சொல்லாமை என்ற ஓலை முசலாகிய எறதுணைகரவே பெரியநுடைய தன்மை.]

971. ஒருவனத்த ஸி, பிறால செயதற்கு அநுமை யானவகளை, செய்வொழிவறு கிணக்கிறமனவெழுச்சியினை நினைவே, அநுமைத்தும் குற்றமாவது அச்செயல் ஒழிப்ப உயர் வாழ்க்கட்டவாமென்று கிணத்தலை. (1)

972. எல்லா மக்காயிரிக்கும் பொதுமைபு பிறையி லுபு உருவே யுடைய, செய்யுத தொழில்செய்தி னோயாய் டால், பெருமை தீயமை எனப்பட்ட சிறையியல்புதன் உகதி டாவாந். (2)

973. பெருமற்கு அபிபவைகளைச் செய்வாண்டாமல் சிறி யாயிர்தோர், உயர்க உதனம்புத சிவவற்றினை இவ்வா லுய்யா, பெரியாகார், அவை செயது பெரியாயி லுந், தந்த உயு கலத்தல் இருதாசானாலும், சிறியாகார். (3)

974. பரிவு படாத மனத்தையுடைய பெண்கள் கற்பி லிற்றும் தவறு தம்மைத் தாங்களே காத்துக்கொண்டு நட க்தும் விதம்போல, பெருமைக்குணமும் ஒருவன் காம்பா ளாசது எவ்வளவு கருங்கு ஒழுகும் ஒழிக்கத்தில் வருவாமல் தன லேக காத்துக் கொண்டு நடப்பானாலு, அவாமிடத்துண்டாம். (4)

975. செயதற்குரியவைகளைச் செய்த பெருமையுடைய ராயிரா, தாம் வறியதாகிய விடத்தும் பிறாலே செய்கறது அபிபவைபிப செய்களை விடாமல் செய்யும் விதத்தினால் முடிவு பெறச் செய்தலை வல்லவராவார். (5)

976. அப்படிப்பட்டவராகிய பெரியாரை வழிப்பட்டு அபிபபின்னாம் சென்னுவோமென்னும் கருத்து மந்தைச் சிறியாயிருந்தபடி மனத்திலே உண்டாவது. (6)

977. தனக்கு ஒத்திருக்கும் பெரியாரிடத்து அடங்கியி லாவது பெருமையிற் சிறையுதானும், தனக்கு ஒத்திராத சிறியவரையுடையதானும், அடங்கியிருத்தலை ஒழித்து காலத்தினை உதமருத்த செயல்புடையதாம். (7)

978. பெருமையுடையவர் அச்சிறப்புண்டாகிய காலத்தி லுட கர்வமிலலாமல் அடங்கி நடப்பர். மற்றைய சிறுமையுடை யவர் அச்சிறப்பு இல்லாத காலத்திலும் தமமைபு புகழ்க்கு கிறப்பிப்பர். (8)

979. பெருமைக்குணமாவது காரணம் உண்டாகிய இட த்தும் அது இயல்பாதல் நோக்கிக் கர்வமிலலாகிருத்தலே. சிறுமைக்குணமாவது காரணம் இல்லாத இடத்தும் அதனை யோற்றிக்கொண்டு கர்வத்தின் முடிவிலே சினறுவிடுத்தலே. (9)

980. பெருமை யுடையார் பிறர் மானத்தையே சொல்லி அவமானத்தை மறைப்பர். மற்றைய சிறுமையுடையார் பிறா கு ணத்தால் மறைத்துக் குற்றத்தையே சொல்லிவிடுவார். (10)

93-ஆம்-அதி-சான்று அன்மை.

Perfect Excellence.

[அகாலது பலகுணங்களாலும் நிறைந்து அவைகளை ஆளு தல் தயைம.]

931. நமக்கு இது தருவதென்று அறிந்து பலகுணங்க ளாலும் நிறைந்து அவைகளை ஆளுதல் தன்மையை மேற்கொ ண்டி ஒழுதுவதாக்து, பலகுணங்களுமெல்லாம் இயல்பாயிருக்கும் என நாலோ சொல்லுவார். (1)

932. சான்றோர்க்கு அலமாவது குணங்களாலாகிய நலமே. அது நீங்கிய குடிப்பிறப்பு, கலகி, கேளியுதலிப உறுபுட்கு ளாலாகிய லை ஒரு நலத்திலும் உள்ளது அல்ல. (2)

933. உறவினர்க்கெல் அஞ்சாமல் பிறா மேலும் உண்டா கிய அன்பும் பரிபாசுகளில் காணலும், யாவரிடத்திலும் உப காரம் செய்தலும், பறைபவர்க்கெல் கண்ணோ - லும், எய்விடத் திலும் நெய் செலவனுதலும். அனசகாலபு என்னும் பாரத்தை ததாங்கிய துணைகள் ஐந்தாம். (3)

934. நெருங்குகளை வேண்டிமாளுலும், தவம் ஒருயிரை யும் சொல்லாத தருவதெளி - தகாம். அது போல சிலபாவது பிறகுணங்களும் வேண்டமாளுலும், பிறா குற்றத்தைச் சொல் லாத குணத்திளிடத்தாம். (4)

985. ஓநகரம்சைசெய்து முடிப்பவரானவ ல்விமைபா
லது, அசுறக்குதலுண்பு வாகாத தாழ்த்து சேர்க்குகொண்ட
தல். சாஸ்திரோ தமது பகைவரைப் பகைமை ஒழிக்கும் கருவி
யும் அதுவாகும். (5)

986. சால்பாகிய பொன்னின் அளவறிதறகு உரைக்கலா
கிய செயல யாதென ில, அது தமமைப்பார்க்கிலும் உயர்கதார
இடத்துக்கொள்ளும் மதாவெயை இழிகதவரிடத்தும் கொள்ளு
தலாம். (6)

987. சால்புடைபவர் தமக்குத் துன்பம் கொடுக்கும்மைக
ளைச் செய்தாங்கூர, இன்பம் தருவவைகளைச் செய்வாரானுள்,
அச்சாஸி உள்ள பிரம்மியுனதசையுடைபத? (7)

988. சால்பெயர் வ சொல்லப்படும வலிமை உண்டாகப்
பெற்றால், ஒருவனுக்குத் தரிசுதரம் இழிவாக மாட்டாது. (8)

989. சால்புடைமைவாகிய கடவுளுக்குக் காரியென்று சொ
ல்லப்படுவார், மதுரைக்கட்டும் கையாள் சல்லாது காலப் பெறு
பட்டாதும, தாம வேறு டார். (9)

990. பலகுணங்களையும் சிறைக்கவர் தாழ்வுடைப சனமை
குறைவானாலு, மறைப வபரிய பூமிதானும் தனபாரத்தைத்
தாங்குதாய முடியும். (10)

100- நூல்-அகி-பண்புடைமை.

Courtesy

[அதாவது பொருள்களாய் நுணுமைகளில் வநுவாத சிவதே
வல்லா லியன்புக நம் செரிந்து அவநற்றகு ஏற்பாடு ததலாம்.
பண்பெனப்படுவது பாடறிக்கொருகல என்று கவிதிறொகை
கூறுகிறது. அதாவது மக்களுக்குப் பண்பு என்று சொல்லப்
படுவது உலகாவது அந்நது நடத்தலாம்.]

991. ஒருவர் யாவரிடத்தும் எளியசமயத்தை உடையவ
ராய் இருப்பாரானால், அரிதாகிய பண்புடைமை என்று சொல்
லப்படுகின்ற நன்மார்த்தத்தை அடைதல் எளிது என்று நாலோர்
சொல்வார். (1)

992. ஒருவனுக்குப் பண்புடைமையென்று உரைத்தார
சொல்லும் நலவழியாவது, பிராமேய அன்புடையராய் இருக்

தயாம், உலகத்தோடு அமைந்த குடியிலே பிறத்தலா ஆகிய
ஒரு இரண்டுமேயாம். (1)

993. நெருங்கத்தகாத உடம்பால் ஒத்தல் ஒருவனுக்கு
நல்லமனிதனோடு ஒப்பாகாமையால், அது பொருந்துவது அல்ல.
இவர்ப் பொருந்துவதாய் ஒப்பாவது நெருங்கத்தக்க பண்பால்
ஒத்தலே. (3)

994. நீதியையும், தருமத்தையும் விரும்புதலால் பிறர்க்கும்
தயங்கும் பயன்படுதலுடையவரது பண்பினை உலகத்தார் கொண்
டாடுகின்றார். (4)

995. தன்னை இகழ்தல் விளையாட்டினிடத்தும் துன்ப
தருவதாம். ஆகலால் பிறர் இயல்பறிந்து நடப்பவர் மாட்டும்
பயனுண்டானிடத்தும் அது உண்டாகாமல் இனிமையாகிய
பண்புகளே உண்டாவனவாம். (5)

996. பண்புடையாரிடத்தே படுதலால் உலகநடை எந்நா
ளும் உளதாய் வருகின்றது. அங்கே படுதல் இல்லையானால்,
உலகஒழுக்கம் மண்ணிலே புதுந்து மாய்ந்து போவதாம். (6)

997. நன்மக்களுக்கே உரிய பண்பில்லாதவர், அரத்தின்
கூர்மையோலும் கூர்மைபையுடையராய் இருந்தாலும், ஓர் அறி
வினதாலிய மரத்தினை ஒப்பர். (7)

998. சம்மோடு நட்பினைச் செய்வாது பகைமையுடைய
யது நடப்பவரிடத்தும் தாம் பண்புடையராய் நடவாமை அறிவு
டைபாக்கு இழுக்காம். (8)

999. பண்பு இல்லாமையால் ஒருவனோடும் கலந்து உள்
மகிழ்தல் இல்லாதவர்க்கு மிகவும் பெரிய பூழிமானது, இருளி
ல்லாத பகல் பொழுதிலும் இருளினிடத்தே கிடந்ததாம். (9)

1000. பண்பில்லாதவன் முன் நல்லினைபால் அடைந்த
பெரிய செல்வம், அக்குற்றத்தால் ஒருவர்க்கும் பயன்படாது
கெடுதல் நல்ல பசுவின் பால் ஏற்ற கலத்தின் குற்றத்தால்,
இனியசுவையுடையதாகாது கெட்டால் போலும். (10)

101-ஆம்-அகி-நன்றியில் செல்வம்.

Unprofitable Wealth.

[அதாவது சம்பாதித்தவனுக்கும் பிரயோகம் பயன் படுத
வில்லாத செல்வத்தின் பூயல்பாம்.]

1001. கண் வீடு முழுவதும் சிறைதத்துக்காரணமாகப் பெரிய பெருநீர் மலமாகித்துவதது, ஆகை உலோபத்தால் அனுபவியாதவன உலோபம் நுகராமல் அகரிடத்து அவனும் செய்க்கிடத்தொ உரிமை இல்லாததினும், செத்தவனுக்கு வரப் பாவான். (11)

மல் சம்பாதித்த பிரகாசம் பொருந்திய பொருளைக் கொண்டு போய்ப் பயன் அனுபவிப்பர் அன்னியரே. (9)

1010. புகழடைத்தாகிய செல்வத்தை உடையவரது நிற்குந்நிலை. சிறிதாய வறுமை, உலகத்தை யெல்லாம் நிலை நிறுத்துகிற மேகம் வறுமை மிகுந்தது போல்வது ஓர் இயல்பினை உடையது. சுருங்கச்சொல்லி, கொடையாளர் கொடுத்தலினால் நரித்திரம் அடைந்த விடத்தும் விராவில் அது நீங்கிப் பிறர்க்குப் பயன்படுவார். 10

102-ஆம் - அநி - நான் உடைமை.

Shame.

[அராவது முன் சொல்லப்பட்டதால், (மல குணங்களால் நிறைதல்) பண்பு, (எல்லா இயல்புகளும் தெரிந்து ஒத்த நடத்தல்) முதலிய குணங்களால் உயர்க்கார் தமக்குப்பொருத்தாத கருமங்களில் நாணுதல் உடையாராம் தன்மை]

1011. நன்மக்களுடைய நாணுவது இழிந்த கருமம் காரணமாக நாணுதலாம். அது அல்லாமல் மன மொழி மெய்களது ஒடுக்கத்தால் வருவனவோ என்றால், அவை உழுவிய நெற்றியை யுடைய குலமகளிரது நாணங்கள் "நான் என்பது பெண்டிர்க்கு இயல்பாக உளதொரு தன்மை" என்று கூற்றோறும், "நாணுவது செய்த தகாதது வற்றின் கண் உள்ள மொடுக்குதல்" என்று நச்சினார்க்கினியாரும் கூறியுள்ளார். (1)

1012. உண்டியும், ஆடையும், அவை யொழிந்தவைகளும் மக்கள் உயிர்களுக்கெல்லாம் பொதுவாம். நன்மக்களுக்குச் சிறப்பாவது நாணுடைமையே. (2)

1013. எல்லாவுயிர்களும் உடம்பினைத் தமக்கு இருப்பிடமாகக் கொண்டு அதனை விடாவாம். அது போல், நற்குணங்களில் நிறைவானது நான் என்னும் நற்குணத்தைத் தனக்கு இருப்பிடமாகக் கொண்டு அதனை விடாது. (3)

1014. சான்றோர்க்கு என்ன முடைமை ஆபரணமாம். அது இல்லையானால், அவரது மேம்பாட்டு நடை கண்டவாக்கு சோபனம். (4)

1015. பொருள் உருபு உடைபட உயிர்க்கு வரும் பழி.

யையும் சமமாக மதித்த காணுவாரை, உலாத்தாச் காணத்திற
குறுப்பிட, மென்று சொல்லுவா. (5)

1016. உலாத்தவர் தமக்குக் காப்பாக காணத்தைக் கொண்
ருவது அல்லாமல், பெரிய பூரிகையாக கொள்ள கிருமபார். (6)

1017. காணின் சிறப்பை அறிந்து அதைவிடாது நடப்
பவர், அக்காணும் உயிரும் தமமுள் மாறு பட்ட விடதது, கா
ண சிதையாமற் பொருட்டு உயிரை நீக்குவா, உயிரிதையாம
ற்பொருட்டு காணின் தீக்கா. (7)

1018. தேட்டவரும், கண்டவரும், காணத்தக்கபதிகை
ஒருவன தான் காணுவ செய்வானை, அது அவனைத் தரு
மம் விட்டு நீங்கத்தக்க குறமதகிண்டியுடையதாம். (8)

1019. ஒருவனுக்கு ஒழுக்கம் வாறுமானால், அது அவ
ன் குடிபடுதற்பு ஒன்றையும் கெடுக்கும், காணிகலாமை ஒரு
வனிடத்தே உண்டாகுமானால், அது அவனுது நன்மைகள் எல்
லாவதையும் முதலதாக கெடுக்கும். (9)

1020. தம்மனத்தில காணத்தை ஒல்லாத மக்கள், உயிரு
டையவா போல சஞ்சரிக்கின்ற சஞ்சரிப்பு, மாததாற் செ
ய்க பாவை குதிரைக்காரியினு ஆய் தனது சஞ்சரிப்பால்
உயிருடையதாக மயக்கிவா போவாம். (10)

103. துள்- அதி- குடிசெயல் வானக.

The way of Maintaining the Family.

[அதாவது ஒருவன் தான் பிறந்த குடிபை உயாச்செய
தலின் விதம்]

1021. தன் குடி செய்காரொருங்குத் தொடங்கிய காரி
யம் டியயக்காரபாடு, தான் செய்த, ல செய்ததற்கு காண கிடை
வ எனவும் முயற்சிப்பதொழியல் ஒருவனுக்கு மேம்பா
டுடைய பொருமை விவரஞ்ஞது ஆல்கை. (1)

1022. முயற்சியும், சிந்தாத அறவும் என்று சொல்ல
ப்பட்ட இரண்டினுள் முடைய ஒய்கிலாத தொழில் செய்
வால், ஒருவன் குடி உயரும். (2)

1023. என குடியினை உயரச் செய்வென்று கெ

ண்டு அசர்து எற்றிக் கையாடலில் ஸாஸ்கிற ஒருவனுக்குக் செய்யாரானது அடைபை ஹிக உடுக சிகொண்டுத தான் முன்னே உறவுக்கும. (3)

1024. உயர்து உயர்து ஆகும தெழிலை வினாந்து மயந்தி செய்வார்து, அத்தொழில் முடிக்கும் விதம் அவர் போசுககாமலை காணே முடிபு பெறும். (4)

1025. அறந்திகளுக்கி வினாசமான செயல்களைச் செய்யாமல் சன குடியை உயர்த்துக வாய்வான உலகத்தார் அவருக்கு நற்றாக வேண்டித்தமிழை பெற்றுருவர். (5)

1026. ஒருவனுக்கு கள்ள ஆண்மை என்று உயர்த்திச் சொல்லப்படுவது எது எனில், அது கால பிறந்த குடியினை ஆளு மனை மலாக் சனக்கு உளதாகக்கி கொள்ளுதலே. (6)

1027. போர்ச்செய்யும் ஓடத்தில சென்றவர் பலரானாலும் போர் காலத்துக் குராமேலாறையேபாலக் குடியிலே பிறந்தவர் பலரானாலும் அகன பாம பொறுதல் அது வல்லவர் மேலத யாம. (7)

1028. தம்முடைய குடியினை உயர்த்தெய்வார் அத்தொழிலே மேலாகவது காலத்தைக்கொக்கிச் சோம்பல செய்துகொண்டு, மானதா கடும் எண்ணுனாராகில், குடிசெய்தும். ஆதலால் குடியை உயர்த்தெய்வாருக்கு காலநிபதி இல்லை. (8)

1029. அத்தியாத்தமம், அதிபூதம், அதிதைவம் என்னும் மூவகைகளுக்கிடையே அடையும் தன்மையதான தன் குடியை அபாபுன மூவகைகளுக்கிடையே அடையாமல் காக்க முயல்பவன அது மடைய தன்பத்திற்கு பாத்திரமாம். அவ்வளவோ? அது மீதம் விடையதற்கு ஆகுதல் இல்லையோ? (9)

1030. தான் விரும்பும்பொது முட்டுக் கொடுத்துக் காது கவலை மூல வுண்டாக மெவாத குடியாகிய மரம், துயர மாயிடுக சிபாபக அகதன் முதலை வெட்டிச் சாய்க்க ஒரு மரமல்லாமல். (10)

104- அம்-அதி-புதுவு

Agriculture.

[அதாவது விவசாயத்தை வானிசர்க்கும் பெரும்பாங்கம்]

வேளாளர்க்கு உரித்தாகிய உழவுத் தொழில் தொழ்க்காரியோம்
மாநிலம் 80ம் சூத்திரம் வேளாண் மாந்தர் குழுதூ னாகல்,
தில்லென் மொழிய பிறவுகை சிகழ்ச்சி. இதன் பொருள் —
வேளாண் மாந்தர் பலவகையப்பட்ட தொழிலின்கேணும் உழுந்
தொழிலே பொருள் பாவனையுடையதாயினும் அந்நீர் பெரிதாயிடுகின்
பொருளுதல் மரபு எனறு கச்சிஞ்ஞாக்கியியா கூறியுள்ளார்.
இதன்மேல் இவ்வுரு உணர்த்தக்கூறு |

1031. உலகம் உழவுதலால் உண்டாகும் தெய்வருத்தத்தை
கோக்கி, இன்று தொழில்களைச் செயதுதிரிதல், மானமே பர்
உடையார் வழிபதாயிருக்கிறது. ஆதலால் எல்லா உருத்தம்
அடைந்தும், தலைநாயகிய தொழில் உழவேயாம். (1)

1032. உழவார் அவ்வுழுகலைச் செய்மயாட்டாமல் வேறு
தொழில்களில் வேலை செய்வார் யாவையுந் தவருதலால், உலக
ததாரியை வேர்த்து முள்ளியாவார். (2)

1033. யாவரும் உணவுபாடி உழவையெனது உத
யுற்தால், மலர்வது திறைநாள் தருநாய்வாய்வு உழவார்.
மலர்வது உழவாரும் திறை உணர்வு உதனல் தருநாய்வு அவ
வாய்ப்புணர்வோடு மலர்வார். (3)

1034. உலகம் உழவுதலால் உண்டாகும் தெய்வருத்தத்தை
கோக்கி, இன்று தொழில்களைச் செயதுதிரிதல், மானமே பர்
உடையார் வழிபதாயிருக்கிறது. ஆதலால் எல்லா உருத்தம்
அடைந்தும், தலைநாயகிய தொழில் உழவேயாம். (4)

1035. உலகம் உழவுதலால் உண்டாகும் தெய்வருத்தத்தை
கோக்கி, இன்று தொழில்களைச் செயதுதிரிதல், மானமே பர்
உடையார் வழிபதாயிருக்கிறது. ஆதலால் எல்லா உருத்தம்
அடைந்தும், தலைநாயகிய தொழில் உழவேயாம். (5)

1036. உலகம் உழவுதலால் உண்டாகும் தெய்வருத்தத்தை
கோக்கி, இன்று தொழில்களைச் செயதுதிரிதல், மானமே பர்
உடையார் வழிபதாயிருக்கிறது. ஆதலால் எல்லா உருத்தம்
அடைந்தும், தலைநாயகிய தொழில் உழவேயாம். (6)

1037. உலகம் உழவுதலால் உண்டாகும் தெய்வருத்தத்தை
கோக்கி, இன்று தொழில்களைச் செயதுதிரிதல், மானமே பர்
உடையார் வழிபதாயிருக்கிறது. ஆதலால் எல்லா உருத்தம்
அடைந்தும், தலைநாயகிய தொழில் உழவேயாம். (7)

பரிர், ஒருபிடியில் அடங்கிய எருவும் போடவேண்டாமல் நன்றாய்ப்பருத்து வினையும். (7)

1038. அந்தப்பயிர்க்கு அவ்வுழுதவினும் எருப்போடுதல் நல்லது. இவ்வியண்டுச் செயது களையெடுத்தபின் அண்ணைக்காதல் நீர் பாய்ச்சலினும் நல்லது. உழுதல், எருப்போடுதல், களையெடுத்தல், நீர் பாய்ச்சல், காதல் என்னும் ஐந்தும் உழவர்க்கு வேண்டும். (8)

1039. அந்நிலைகளுக்கு உரியவன் அசனிடத்துத் தினந்தோறும் போய்ப்பார்த்து வேண்டியவை செய்யாமல் சோடபலாய இருந்தால், அது அவன் மனைவி போல் தன்னுள்ளே வெறுத்துப் பின் அவனோடு பிணங்குகிடும். (9)

1040. யாம தரித்தி முடையோம் என்று சொல்லிச் சோம்பலாய இருப்பவரைக்கண்டால், நிலம்கள என்று உயர்த்திச் சொல்லப்படுகிற நல்லாள தன்னுள்ளே சிரிப்பாள். (10)

105-ஆம்-அதி-நல்ஞரவு.

Poverty.

[அதாவது அனுபவிக்கப்படுவன எல்லாம் நிலைமை.]

1041. ஒருவனுக்குத் தரித்திரத்தையிடால் தன பஞ்செய்வது யாடுதன்று கேட்டால், சரித்திரம்போலத் துன்பஞ்செய்வது தரித்திரமேயொழிய வேறொன்றில்லை. 'வறுமைபோல விண்ணாது வறுமையின்றி வேறில்லை.' என்று விராயகபுராணம் சொல்வது இங்கு உரைத்தக்கது. (1)

1042. வறுமை என்று சொல்லப்படுவது ஒரு பாகி ஒருவனிடத்து வருங்கால், அவனுக்கு மறுமை இன்பமும் இடமும் இன்பமும் இல்லைபாக வரும். (2)

1043. வறுமை என்று சொல்லப்படுகிற ஆகை, தன்னாலே பறம்பப்பட்டவருடைய பறைய குடியா வினையும் அதற்கேற்ற சொல்லினையும் ஒருமிகக்க கெடுகுடும்ப மணமேகலை பதினென்றாவது பாதிராம் பெற்ற காதை 76-79 வரிகள் "குடிப் பிறப்பழிக்கும் விழப்பக் கொல்தாம, பிடிக்க கள்ளிப்பெரும புணை விழை நாணணிக்குடி யானெழில் சிதைகரும, பூண் முலை மார்போடு புறங்கடை நிறத்தம்" என்று கூறுவதை அறிச்சு. (3)

1044. வறணையாக அமர்ந்த செல நிறவாத உய
ராத குடிநீரே நிரந்தவாடகையுமே அந்த அமர்ந்த செல
நிரந்ததற்குக் காரணமாகிய சொலைய உண்டாகும் (4)

1045. தரித்திரம் என்று சொல்லப்படும் துன்பமென
றுள்ளே பல துன்பங்களும் வந்து விடையுமே (5)

1046. பெய்தாற பொருள் அளவ அந்நிற வறமை
பட்டார சொன்னாரானும் அயா சொல்குந் சொல்பொரு
ளிலொமைபைத் தீர்ப்பும். (6)

1047. சந்மதமேநி பொருதது இலலாத வறமை
பையுடைய சனநிநிதாநததததத அனனிபிவக
கந்நதம விதமேநி தீனதது தீத. (7)

1048. சந்நித பொருதது பொருள் எனக்குத் துண
பங்குத சொகு வறநாநாநத துணநாநி எனநிடதது
வரதகடவதேநி வந்தால் பொருதது சொகு. (8)

1049. தீநினை கிடந்து மூட வார மாதிரி நந்நுதனால
ஒருநதது சுக கூடம். வறமை வந்தனிடத்து யாதொருதும்
துவகுதல் தீநி. (9)

1050. துண்பதிர்ப்ப நி பொருதது இலலாதவா, தம்
பாலை சொய்யக தசலது புரதத் தததததததததத புர
தா தபவாது ஒழிதல் தீநி வ - ச நுள்ளி உபநிதாநக
குதல் யானும். (10)

105-ஆம் - அம் - இடம்.

Mendicancy.

[இனிமான்ம கொடக இராகதல் இரவான்மயேநி ஒதத
லால், அதனாலும் வீதி பெறுதற்கு உதவி செய்வதான உடம்பு
ககாககப்பபமெனனும் அறநால் வழிகுப்பாநி முன பொரு
பட்ட துவரத்திறத்தல் எனனும் இரத்தலை விசைகுதற பொரு
ட்டு இரவு கூறுகின்றா.]

1051. வறமைப் பட்டவா இரத்ததற்கு ஏற்புடையவரை
க்கண்டால், அவரிடத்தே இரக்கக்கடவா. அவர் விநிதநா
வின அவர்க்குப் பழிபாவதல்லது தமக்குப் பழிபாடு. (1)

1052. இரந்த பொருள்கள கொடுப்பாருடைய அறிவுடைமையால் தான் தன்பம் அடையாமல் வருமானால், ஒருவனுக்கு இரத்தல் தானும் இன்பத்திற்குக் காரணமாம். (2)

1053. மறைத்தல் இல்லாத கொஞ்சினையுடைய மான மறிவார் முன் நீன்று, அவரிடத்திலே ஒரு பொருளை இரத்தலும் தரித்திரம் அடைந்தவர்க்கு ஒரழகை உடையதாம். (3)

1054. தமக்குள்ளை மறைத்தலைக் கனவிலும் அறியாத வரிட கதாப்ரோய் ஒரு பொருளை யாகித்தலும் வறியவர்க்குக் கொடுத்தலே போலும். (4)

1055. சிறிப்பறிந்தா உள்ளது ஒளிக்காமல் கொடுப்பவர் உலகத்திலே சிலர் இருப்பதினால் தான், உயிர் காத்தற பொருட்டு மானமுடையார் யாகித்தலை மேற்கொண்டு டாக் கிருர்கள். (5)

1056. உள்ளதை ஒழித்தலாகிய கோய் இல்லானாக் கண்டால் மானம் விடாது இரப்பவர்க்கு வறுமையால் வருதலுன்பங்களெல்லாம் ஒரு சேரக்கெடும். (6)

1057. தம்மை அவமதித்து இழிவு சொல்லாது பொருள் கொடுப்பானாக் கண்டால் இரப்பாரை உள்ளம் மகிழ்ந்து உள்ளுக்குள்ளே சந்தோஷிக்கும் தன்மையையுடையது. (7)

1058. வறுமையடைந்து இரப்பார் இல்லையாயின் குளிர்த்த இடத்தைபுடைய பெரிய பூமியிலே உள்ளார் செலவு வவுகள், உரிநில்லாத மரப்பாசை முதலாக கழிநூல் சென்வந்தாற் போலும். (8)

1059. அவரிடத்தச் சென்று ஒரு பொருளை இரக்கொளாதல் விருமபுவார் இல்லாத விடகது கொடுப்பவரிடத்திலே என்ன புகழுண்டாம்? ஒன்றுமில்லை. (9)

1060. கொடுப்பவனுக்குப் பொருள் உதவாத பொரு இரப்பவன் இவன எனக்குக் கொடுக்கின்றிலன் என்று கேட்காமல் இருக்கவேண்டும். பொருள் வேண்டிய பொழுது உவாதென்பதற்கு வேறு சாஷி வேண்டியதில்லை. வறுமையாதன் கோய் தானையும் சாஷியாதல் அடையும. (10)

107-ஆம்-அதி-இரவு அச்சம்.

Fear of Mendicency.

[அதாவது மானம்.கெடவரும் இரத்தலுக்குப் பயப்படுதல்.]

1061. ஒருவன் தமக்குள்ளதை மறைக்காமல் இவர் வாப்பெற்றோமென்று மனமகிழ்து கொடுக்கும் கண்போற் சிறந்தவரிடத்தம் இரவாமலே வறுமைப்படுதல் இரத்த செல்வ மடைதலில் கோடி மடங்கு நல்லது. (1)

1062. ஒவ்வலகத்தைப் படைத்தவன் இவ்ரு வாழ்வார்க்கு முடிந்தசெய்து நிவனஞ்செய்தலை அல்லாமல் பாசித்தம் ஜீவனம் செய்யலை வேண்டி ஏற்படுகதினனானால், அக்கொடியோன் தானும் அவரைப்போல் எவரும் கழுன்று கெடக்கடவனாக! (2)

1063. வறுமையால் உண்டாகும் துன்பத்தை முயற்சி செய்து நீக்கக்கடவோமென்று நினைக்கும் வல்லமை போல் வலியு மட்டாரி (மார்ட்டிச்சன்மை)உடையது மற்றொன்றில்லை.(3)

1064. அதுபாண்டக வேண்டிப் பொருள் இல்லாமல் வறுமைப்பட்ட விடத்தம், பிரரிடத்தசெய்து யாதெனவே உடம்படாக சிறைவா எல்லாவுகமுடா, ஒரு கோப் பொருத்தினாலும் கொள்ளாத பெருமைகையுடையது. (4)

1065. யாசித்தல் இல்லாமல் முயற்சிகொண்டு வந்த தத்தது தெளிந்த ரி போதுந் சமைத்த கெழியாலினும், அதை உண்பதற்குமேல் இன்பகருவதில்லை. (5)

1066. தன்னார் பெறும் ஒற்கும் சீலைமையை யுடைய கோர் பாவைக சண்டிததருமம் கொகரி, திதருந்தண்ணீர் கொடுத்தல் வேண்டுமென்று இரத்த சொல்லும் சொலைப்போ ஒருநன் நாவிறகு அவமானம் வந்தது யெருனதில்லை. (6)

1067. இரப்பாரை எல்லாம் நான் இரவாமல் இருந்தேன் எனறுசொல்லி, உமக்கு யாசிக்கவேண்டுமானால், தமக்குள்ளதை ஒளிப்பவரை யாசியாதிருங்கள் என்று சொல்லாதலே நல்லது. (7)

1068. வறுமை என்னும் கடலை, பாசகம் என்னும் தோணி யாடி கடப்போமென்று நினைத்து, அந்தக்காவலற்ற தோணி

அதனிடத்தே ஓடுகிறால் ஒளித்தல் என்னும் வன்னிலத்தோடு
தாக்குமானால் பிளந்துபோம். (8)

1069. பொருள் உள்ளவரிடம் அழில்லார் சென்று யா
சித்து நிற்கலின் கொடுமையை நினைத்தால், எம்முள்ளம் கரை
ந்து உருகுகின்றது. இனி அந்த நிலையைக்கண்டிருந்தவர் இல்
லை பென்றலின் கொடுமையை நினைத்தால் அவ்வுருகுமளவு
தானும் இல்லாமல் அழிந்துபோம். (9)

1070. ஒளிப்பவர் இல்லை பென்று சொல்லியமாத் திர
த்திலே உயிர் போகா நின்றது. இனிச்சொல்லுகின்ற அவ்வொ
ளிப்போருக்கு உயிர் பின்னும் இருத்தலால், அப்பொழுது எங்
கு புகுந்து ஒளித்து நிற்குமோ? (10)

108. ஆம்-அதி-கயமை.

Baseness.

[அதாவது கீழோரது தன்மை.]

1071. கீழோர், வடிவால் முழுதும் மக்களைப் போலிருப்
பார். அவர் மக்களை ஒத்தாற்போன்ற ஒப்பு மக்கட்சாதி, கயச்
சாதி என்னும் இரண்ட்சாதியும் ஒழிந்த வேறு இரண்டு சாதி
யிடத்து யாங்கண்டதில்லை. (1)

1072. தமக்குறுதியானவைகளை அறிவாணக் காட்டிலும்,
அவைபறியாத கீழ்மக்கள் நன்மையுடையவராவார். அவரோ
லத் தமக்குறுதியானவை காரணமாக நெஞ்சினிடத்துக் கவலை
யில். (2)

1073. தேவரைப்போலத் தம்மை கிரமிப்பாரானால், கய
வர் தாம் விரும்புமவைகளைச் செய்து நடத்தலால், தேவரும்
கயவரும் ஒரு தன்மைபராவார். (3)

1074. கீழாதினான், தன்னில் குறைந்த மனவடக்கமி
லாதவாய் நடப்பவனைக்கண்டால், அதிலே அவனைக்காட்டிலுப
தாம் மேம்பட்டுத் தன் மிருதி காட்டி இறுமாப்படைவான். (4)

1075. கீழோரது ஆசாம் கண்டது உண்டானால், அ
ற்குக் காரணம் அரசனால் தன்பம் வருமென்று அஞ்சும் அ
சுமே. அது ஒழிந்தால் தம்மால் விரும்பப்படும் பொருள் அ

தான் உண்டாமானால், சீழ்மக்களிடத்தா ளுராம் சிறிதுண்டா
பிடுக்கும். (5)

1076. தாம்கேட்ட இரங்கிபங்கி இடத்தோறும் தாம்
இக் கொண்டுபோய் பிறருக்குச் சொல்லுதலால், சீழ்மக்கள்
அறைப்பபெம் பறைபை பொப்பர். (6)

1077. சீழ்மக்கள் தங்கன்னத்தை செறிப்பதாக வரை
ந்த கையையுடையார் அல்லாதார்க்குத் தாமுண்டு பூசிய கை
பைத் தெறிக்கவேண்டுமென்று இரந்தாலும் தெறிபார். (7)

1078. மெலியார் சென்று தந்தைநைபச்சொல்லிய அள
விலே சான்றோர் இரங்கிப்பயன்பிவார், மற்றகீழோரினோர்
கருமபுபோல வலியார் கையெருத்திய விடத்தே பிரயோஜ
னப்படுவர். (8)

1079. கீழோரினோர் பிறர் செல்வத்தினால் பட்டிகை
யும் உடுத்தலையும் பாவுடன் சேர்த்து உண்ணுதலையும் கண்
டானானால் அவைகளைப் பொருளும் அவரிடத்துக் குற்றம் தில்
லாதிருக்கக், குற்றமுண்டாக்க வல்லவனாவன. (9)

1080. கீழோர் தம்மை யாதாவினும் ஒருதலையும் அடை
ந்தவிடத்து அதனே சாபாக விவாகது கமையப் பிராக்கு
விலே செய்தவறகுரிய வராவர். அது வகறிவேறு எதனொழி
வாகது உரிபவராவர்? (10)

ஒழிபல் முற்றிற்று.

பொருட்பால் முற்றிற்று.

சித்தூர் வசனம் முற்றிற்று.

